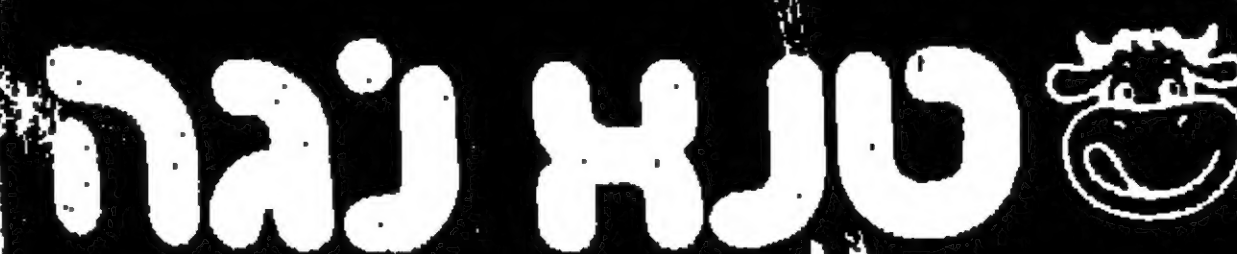

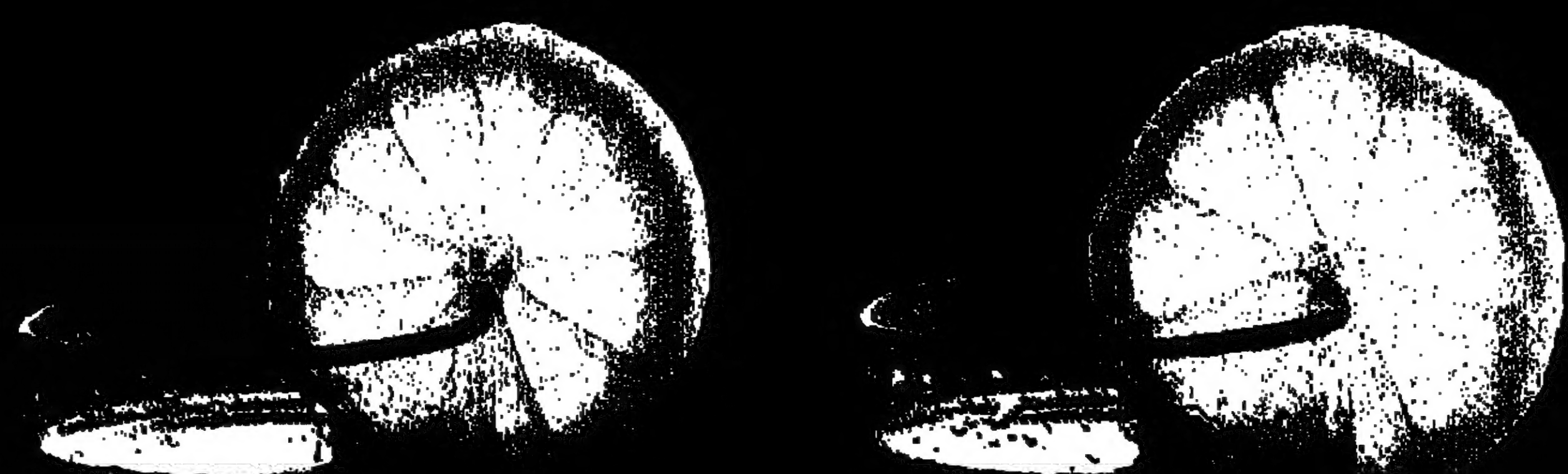
מ
 נכבד
 חסיד
 של
 יולד
 כשהם
 מתחילים
 בחדר
 שוקו
 וכל
 יחד
 שמונת
 משפחות

העולם על פי יוסי ביילין ■ האחות רבקה. גיורת במאה־שערים ■ מכה מתחת לחגורה. להשאיר גבר על כסא גלגלים ■ אליס בארץ הבלחות. אשתו של רפי סויסה מדברת ■ רומל על רומל ■ אסיר מספר 31 ■

גם אתה לא יכול להבחין...

כשאין רואים את
הבקבוק, התווית
והשם,
אפשר רק מדבר אחד
להתירשם - הטעם
מזוג קוקה קולה וכוס
סמפו קולה
ותראה שגם אתה
אינך יכול להבחין.

אז למה לשלם יותר?
פעם ותאמין. טמפו.

ל-4 ימים בלבד! חדשנו את המלאי לקראת העונה, מגוון מרהיב של מערכות סלון, כורסאות T.V וריהוט גן

רהוט איכותי במחיר של איחוד

עכשיו בהחלפות עד 35% ואפשרות ל-6 חשבוניות

"G" פורטת T.V טוח
אורטופדי
מקום 210
רק 400
ב"ה חשבוניות
435

ספה - פורטת T.V עם
שליפה נשל, מבד בדים
כבד רגל מקום 870
רק 695
ב"ה חשבוניות
750

"קונטרול" פורטת T.V
מטבחית מעוצבת
+ שרפרף תואם, עץ בגוון
טבעי, ברפד ער.
מקום 1100
רק 650
ב"ה חשבוניות
700

מאובלנות יום שכולו הנאה
במאירנו וכל בו שלום
מרכז הקניות והבידור הגדול
במדינה
פתיחת בחיפה
2230-2030
מפגש חלוצי במחירי חשבוניות היחידים
במחירי המעלה הישראלית ולכש
את השווי החדש
מחשבוניות של ג. מדרל שלום פתוחים
למעט עד 01.00 בלילה.

בחנות החדשה בחיפה
צ'יק פוסט, שלמה בן יוסף.

"מגדל" - מערכת ישיבה למעלה ובעם הסיוור. 1+2+3, מסגרת עץ מייבד משיים, כריות רכות.
למרחק ברפד ער שפוח, רפד דמוי ער או במגוון חבשלים בדים.
ברפד ער במקום 7780 ש"ח 5300 ב"ה חשבוניות 5700

שולחן "אביב" 220
ב"ה חשבוניות 240

כסא "נענע" מלא רישור
ב"ה חשבוניות 130

"גרוניטוס" מערכת ישיבה מעוצבת אסטלר 1+2+3,
טוח וקומפלטית בסידוריות. למרחק ברפד ער או
בדים.
ברפד ער במקום 4380 ש"ח 4550
ב"ה חשבוניות 4950
ברפד ער (בבנות) במקום 3120 ש"ח
רק 2190
ב"ה חשבוניות 2380

"COOL" מערכת ישיבה מסוב מסמס, 1+2+3
בדים
מקום 1130 ש"ח 1650
ב"ה חשבוניות 1790

"פלורידה" מערכת
סידוריות בעלת 3 פשוט
מסביות
רק 390
ב"ה חשבוניות
425

"עליון" פורטת
כסא נוח אופטי.
רק 75
ב"ה חשבוניות
80

עליון במאפלסטוק
ת. צרפת, מלא וכל 4 מסב
ישיבה
רק 90
ב"ה חשבוניות
98

ת"א - מגדל שלום, רח' הרצל 1, טל. 03-642911
חיפה - צ'יק פוסט, שלמה בן יוסף 7

هذا من اصل

**עצמאית
במקרה**

**תכנית חדשה של
פנסית נכות ושאידיים לעצמאים**

הכרת הכנסה "מגדירה" הוא להעניק את הניכוי הכלכלי המבוטח מנסיון נכות ושאידיים לעצמאים "עצמאית" תכנית "עצמאית" של משרד המעניקה למבוטחי, במקרה של נכות, פנסיה בשיעור של 70% מהכנסתו המבוטחת. במקרה של שאידיה המבוטח לטו הניש לטל 65 הקבל אלמנט 40% מהכנסתו המבוטחת לכל ימי חייה ולחייה וכו' כ-20% מהכנסתו עד גיל 21.

תוכנית - לחברים באגודות או בעמותות הכסוף למגבלות של מיעוטם בעשרים.

מקדמות המגדירות
שכן ביטוח הרווח וגם לאחידות לחידוש בתחום מנסיון נכות ושאידיים לעצמאים חומרת ביטוח ותכנית אשר הוצאה עד היום אך ורק לשאידיים.

התשובה החדשה של "מגדירה" היא השנה
אחידות לעצמאים ולשאידיים שבמקום עבר דחתם לא תוכלו מנסיון המעניקה של קרנות המגדירה ביטוח תכנית החדשה והיא כעת תכנית וזהו. לאלו של ביטוח המגדירה (מבוטחים) המנסיון והניכוי הכלכלי המבוטח וזה מקל למעטותם בגלל העולה על 10 מכות המזה גדולות יותר מאלה המעניקות קרנות.

התשובה האמיתית והשנית
יכול להעניק לקרן נכות המגדירה היא בין תוכנית החדשה של "מגדירה" לבין התוכנית החדשה לעצמאים הקיימת בשוק. ואין ספק שבעינינו כזה תודה וזה של "מגדירה" על תכנית - תן מכונית כבדה המכונית וכן מכונית כראוונה המכלולית.

התשובה היא מחדשה בספק את המסקנה כי
מבין התוכניות המגדירה המגדירה לעצמאים, ביטוח נכות ושאידיים של תכנית "מגדירה" היא הכרזת ביטוח.

אגודת המנסיון מכוניתם של חברי יידיש
לעצמאים יידיש מוכן ביטוח ודוקטור עמו.

מנה א"ל מוכן הביטוח שלך
מנה א"ל מוכן מכונית "מגדירה" של 7-116,296,3430777-03

MANULIFE - MENORAH

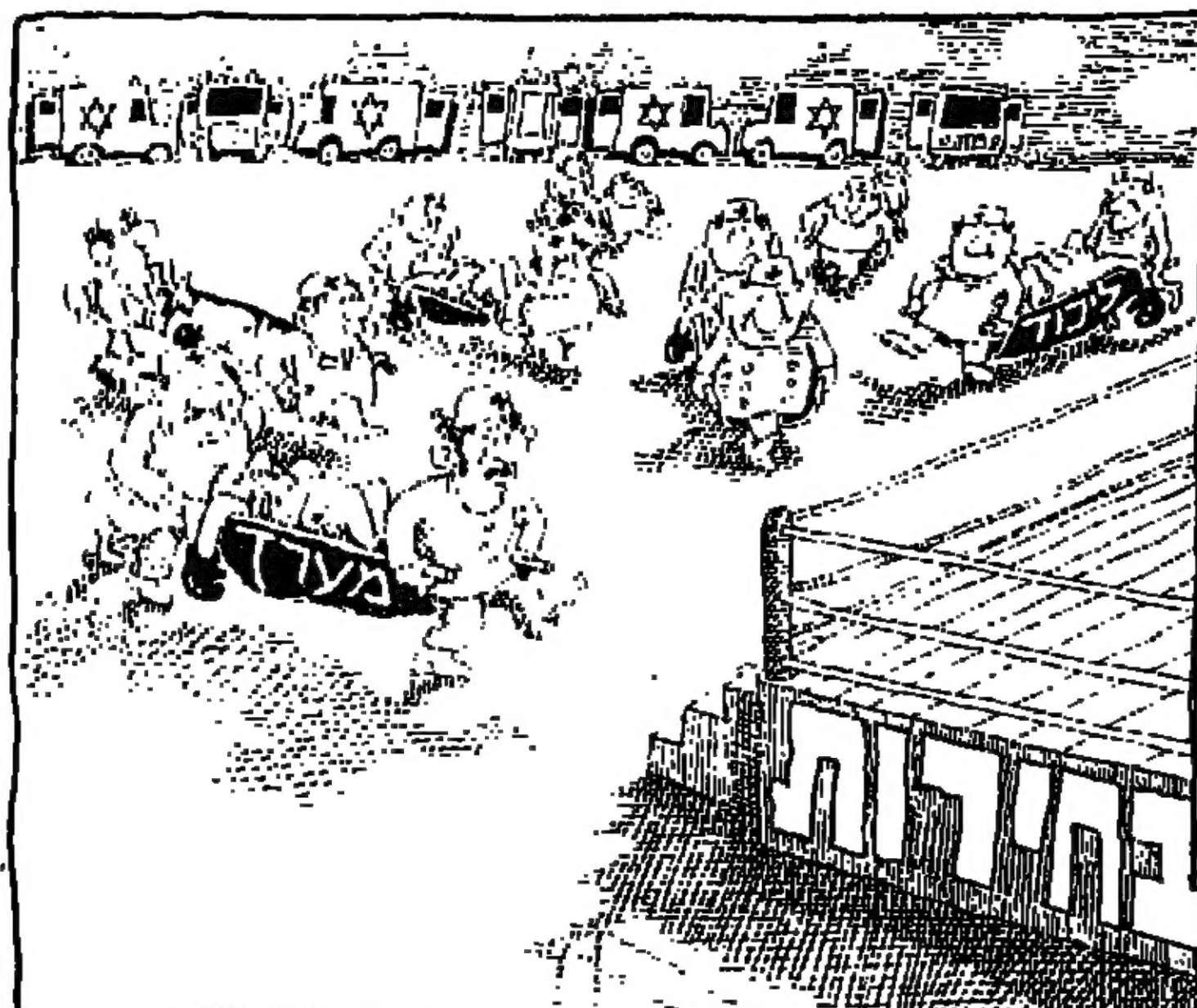
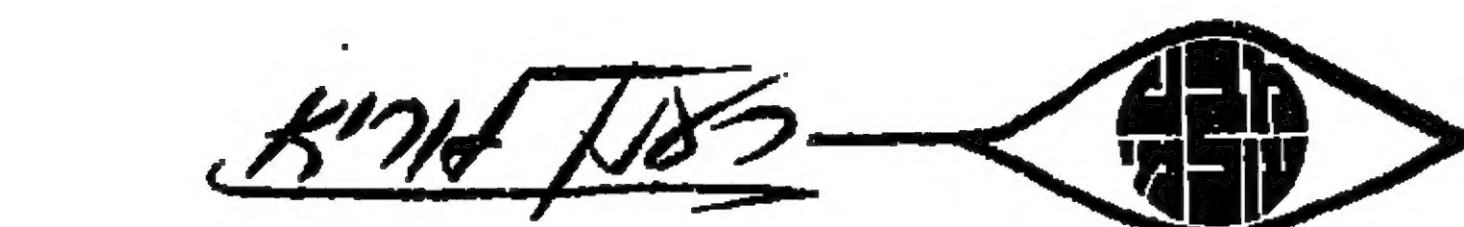
10.7.1987 י"ג בתמוז, תשמ"ז
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition
© 1987 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

עורך: צבי לביא
עריכת: דניאלה בוקשטיין
עורך גרפי: יורם נאמן
מעצבת: יעל תורן
גרפיקה: נטע גרינשפן
מודעות: אורי דגן

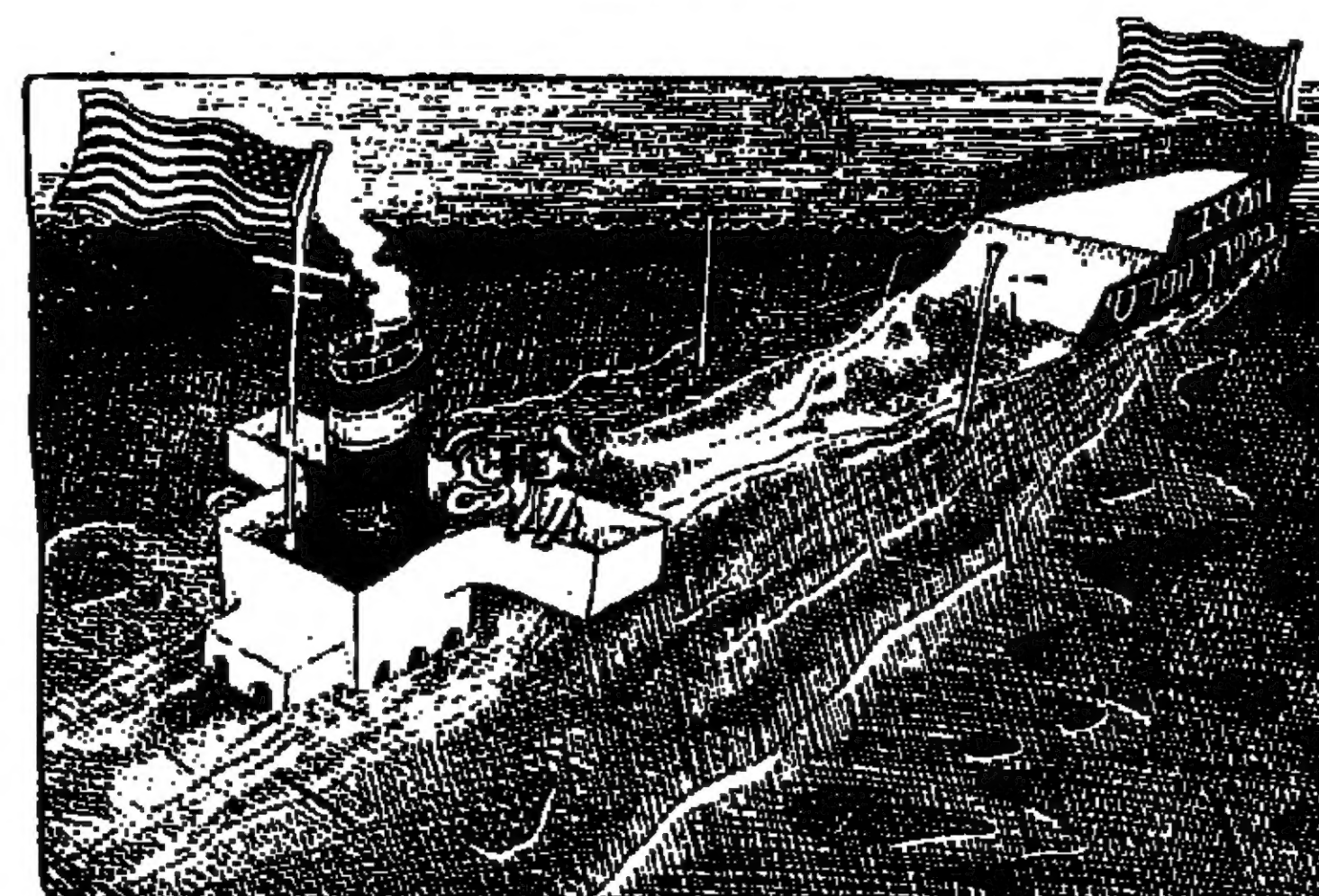
[illegible]

בשם: אלגה גוטסדינר. כתבה
בעמ' 46-48. צילום: שמואל רחמני.

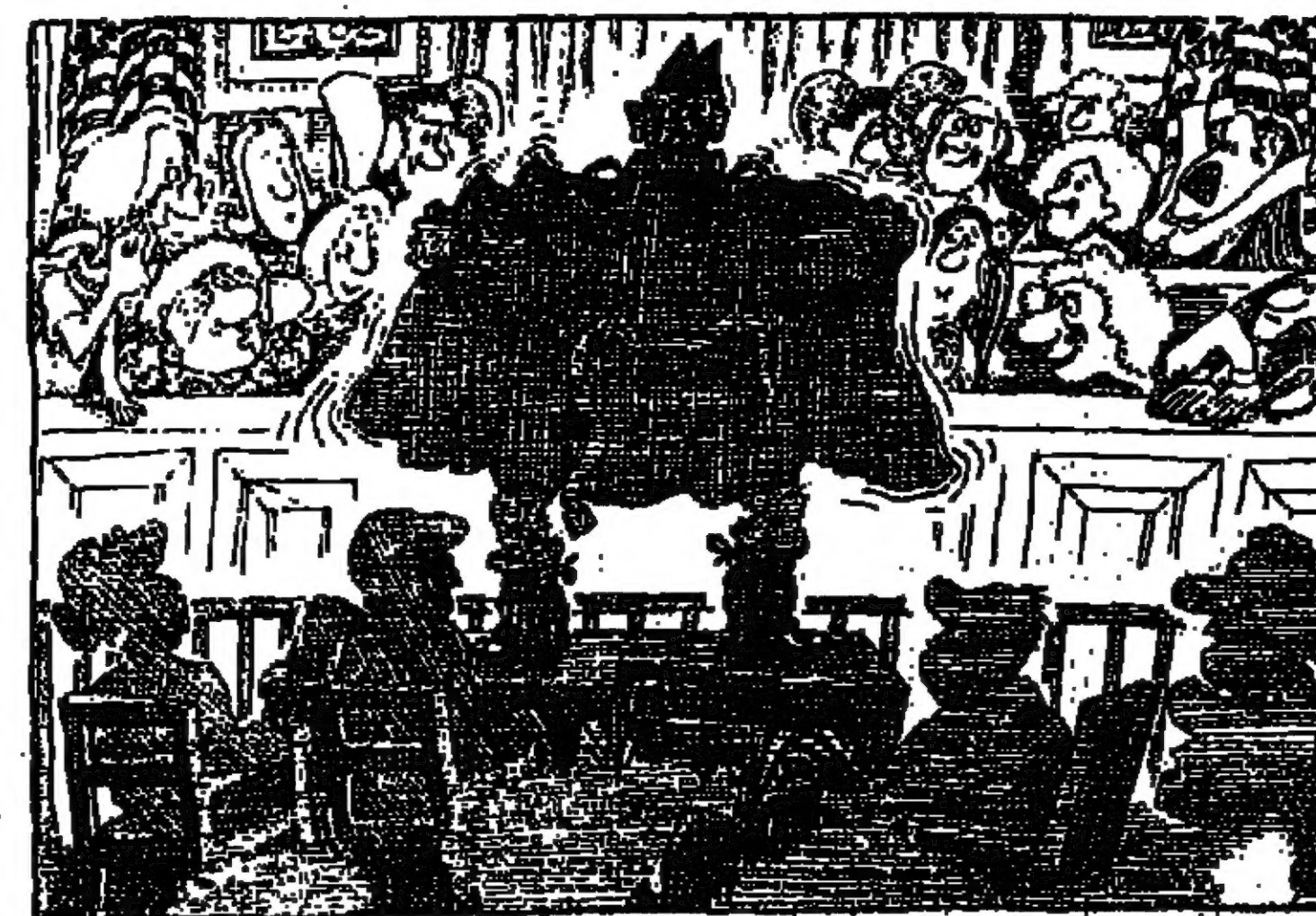
36	שָׁעָה מְרִיט	הַעֲלֵם עֲלֵי מִי וְיִסֵּי
	מֵאִיר בְּרִיד	מֵאִיר יֵלֶךְ מִדְּמֵלֶמֶד
	מֵאִיר בְּרִיד בְּרִאקִי	
38	אֲסִיר מִסְפֵּר 31	וְהִתְחַו וְלָקַח
	מֵאִיר בְּרִיד מֵאִירִי	מֵאִיר הַלֵּמֶד אֲדֹמָיו
46	וְנוֹשָׁקָה	מִכָּה מִתְחַת הַחֲרוֹת
	מֵאִיר אֵיבֵהָ מִץ	מֵאִיר בְּרִיד מִסְתַּכְוֶה לְרֵמֶן
50	תִּיק לֵכֶל עַת	שִׁיקוֹם מֵי וְנוֹסָה אֲמִירָקָה
	מֵאִיר יִתְחַדֵּת חֲנוּךְ	מֵאִיר סִטְמוֹן מִרִי
53	שִׁמְרִים	אֲלִים בְּרִיד הַבְּלָחוֹת
	מֵאִיר מֵאִיר עֲזִירָל	מֵאִיר אֲבִי מִדְּעִשְׁטֶרֶן
54	חֲיִים וְהֹאֲבִים	וְהֵלֶךְ עַל הַמֶּלֶךְ
	מֵאִיר תִּמְרָ אֲבִירִד	מֵאִיר מֵלֶךְ בֶּשֶׁן
55	מִשְׁחָחוֹחַ	עֲוִיל "שׁוֹמֵשׁבֹּעַ"
	מֵאִיר יִגְלָל לֵב	מֵאִיר מִלֵּי מִרְדִּילֶדֶד
55	חֲוֹרֹסְקוֹם	לְבֹאֵב חֲנוּךְ
		מֵאִיר מֵאִיר
60	"מֵעִירִי" לְמִי 35 שׁוֹה	
	בְּעִירֵית בְּרִיבֵלִי שְׁטֶרֶסְמֶן	

מירוע האלומים

"אנחנו משוע רגילים להצטרף למכצעים מוצלחים"

סוף סוף, קולונל גורד' מגלח חבל

فلذا من الأصل

העולם על פי יוסי

ד"ר יוסי ביילין, מנכ"ל חצי משרד החוץ, החצי החשוב. לא המושך בחוטים מאחורי הקלעים. משחק אותה דומיננטי בגלוי על הבמה. השקפת-עולם מעוצבת ומוגדרת לחלוטין, ואומקילב ציבורי להלחם עליה. הסנקציות נגד דרום-אפריקה זה הראש שלו, אפילו אם יצחק רבין קורא "לרסן את הפקידון". ביילין מעדיף את האקדמיה והכנסת. מעטים ישמחו אם ילך. הוא שייך למיעוט הזה.

מאת יעל פז-מלמד

קשה שלא להירשק באופטימיות (והזריחה כמובן) של יוסי ביילין. נכנסים אליו הוד מלכותו וגנרי וטרנספור, והפליטינאי בן השנותים מן "הזמן הזה" של דוד גרוסמן שחולס לחזור ליפו - וביילין אומר מבלי לחיזו שרירי כנעני: "הכל פתוח, הכל אפשרי, תהליך השלום בתנופה רצינית שכמה לא ידענו מאז קמפדיייד. ההתפתחויות חיוביות מאוד".

מכירים לו את הקרע הגורא בעם, את הפער בין שתי עמדות שאינו ניתן לגישור, והוא: "אני מאמין שאפשר להגיע למבנה משותף, שהיה מקובל על שני הצדדים. זה לא כשמיים". והסקרים אלה העלמרים שיש ידירה חרה כפוטלוריות של שמעון פרס, נושא-הרגל של רעיון הוועידה הבינלאומית, האיש שאינו מרמה מן העניין, ושמובן להפוך שמיים וארץ ואירופה לטובות.

ביילין כשלו "הסקרים האחרונים מראים שיש רוב בעם, אם כי רוב קטן, בעד ועידה בינלאומית".

רק כשנכנסים להסב את תשומת-ליבם לפניהם והשתייה של הודים ליד חלון, הוא מושך בכתפו, מרים גבה, לא מכין בדיוק על מה מדובר. זה רלוונטי לתהליך השלום? לא. אז מה טעם יש לרדף בכך, לתת על-כך את הריחוף חוץ מזה הוא לא בריוק ובכביסע, ומשרד-החוץ זה לא בריוק משתלה והנה לכם כל הנימוקים מלבד כנני העיסוק בנושא השלום הזה.

במשרד-החוץ יאמרו פקידים בכירים שעובדים צמוד אליו, שהאיש הוא נצלן חומן היעיל ביותר שהכירו. הוא עובד עשרים שעות ביממה, וכל רסק מחויבות אצלו. אין שיתות בטלות, אין פקטורן בין גישה לפגישות, אם הארחת מתעכב חמש שעות, הוא מתגמל על חנייתו. גם בדרכים הוא לא מבזבז ומן. מיד הוא חושב כמה עשרות מילוכים, דריחת, נירוח-עבודה, עובר על-הכל במהירות מדהימה, כותב מה שצריך לכתוב, מעיר את הערותיו, ומעביר הלאה.

בשבוע שעבר נסע לכפר קרי, לחאפלה שניכרה שם לכבוד הקונסול החדש באטלנטה, מוחמד מוסראווה. מאוחר ומדובר בנסיעה בת כמה שעות, אפשר לעבור על חרבה וזמר. אלוף ליאל, העוזר המצוי של ביילין, ישב עלייד חמום. כל שלש רקות בערך צנח אל חיקו גייר אחו, ובקטבותיו: "תסתכל בעמוד שלם, סעיף 72. צריך לעשות משהו בגירוף". "בעמוד 14 למטה יש משהו שיכול לעניין את א". וככה זה נמשך כל הדרך הלוך, וכל הדרך חוזר. לפני מספר שבועות הציגה אותה המחלקה של המשרד גייר שהביא את כל התצפיות של ישראל

בא"ם בשנה האחרונה. מדובר בעשרות, אם לא במאות הצבעות. משהו מייגע מאידך-במהו, שמפיל תרומה עוד לפני שפותחים אותו. הגייר, או יותר נכון החוברת, הונחה כמובן גם על שולחנו של ביילין. למרות קיבל את הסקרים במשרד שיות סלמון. ביילין על הקו "נרצה לי שכעמוד שמונה, סעיף זה היה נמלה טעות. עד כמה שאני זוכר בהצבעה הזו ישראל היתה נדר, לא נמצעה".

"נמלנו מהבטא", מספרים באותה מחלקה, "כמובן שאחרי בירור קצר ביותר הסתבר שהאיש צודק. זו היתה הטעות היחידה בכל החוברת. היא לא חמקה ממנו. ומדובר על הצבעה די שולית, שהיתה כבר לפני כמה חודשים. איד הוא עלה על זה א-אפשר להבין, הרי אין בראים במשרד-החוץ שקרא את כל החוברת הזו".

יוסי ביילין הוא קדם כל ובדאש וראשונה אדם בעל השקפת-עולם מעוצבת ומוגדרת לחלוטין. ויש בו את אומד-הלב הציבורי הנודש כדי להלחם עליה, ואת העקשנות לא לחזור, גם כאשר נראה כי הכל אבוד. החיבור של שני המרכיבים הללו, הביא בסופו של תהליך לגיבוש שורת הסנקציות נגד משרד האפריקה של דרום-אפריקה שמתעמר בשחורים. באמצע השבוע עמד הקבינט לרוץ בהמלצות של הצוות הבין-משרדי, שבראשו עמד ביילין, אשר אכל הדיבה קש וסמס על-גבנות לא-טענים, בבואו להעלות את נושא דרום-אפריקה על סדר היום הציבורי. לפני כחצי שנה החליט ביילין לצאת עם הנושא בתביעה חריגה-ממקצת שישראל חייבת להצטרף אל העולם הגאור, כבואו להלחם באמצעות סנקציות בממשל האמל והמפלגה של דרום-אפריקה. א-אפשר יותר לשבת בשקט, חייכים להוציא את "כוחותינו" מן המדינה הזו, להפסיק לייצא לה סכנוולוגיה ומרע, וכמובן נשק. כאן הוא טנע בבטן חרבה של התעשייה

"יוסי אמר לי: באמת רק מקידון, ולכן רוצה להגיע לכנסת. רוצה להשפיע בזכות ולא בחסד. לא רוצה להיות תלוי בחסדי איש".

"העניין המוסרי של האמליה הגזעית הציק לו מאד, ממש אכל אותו, אבל לא רק זה. הוא חשב שיש תבונה מדינית בחיזוק הקשרים עם השחורים בדרום-אפריקה. והיתה, כמובן, גם הבקשה של ארצות-הברית, שהיה קשה מאד לדחות אותה. כך הוא עובד תמיד. חיבור של השקפת-עולם עם תועלת מדינית. וזה עובד, למרבה הפלא. מסתבר שאפשר גם להיות מוסרי וצודק, וגם להיות חכם".

הבטותיות, שאחבה יותר את הדולרים שקיבלה בעמך הנשק. שר הבטות, יצחק רבין, יצא כקריאה שיוחייס לרסן את הפקידון. ביילין, אומר חבר קרוב, לקוח שנפגע עד עמקי נשמתו, ידע שאיש צודק. אני באמת רק מקידון, אמר לי. אז גם עד אותו אירוע הזה יוסי סעיף להיות חכם מאשר מנכ"ל אפילו זה של משרד-החוץ. אבל מאותו רגע ואילך קיבל החלטה נחרצת להגיע לכנסת. אני רוצה להשפיע בזכות ולא בחסד, אמר לי. אני לא רוצה להיות תלוי בחסדי איש. כך חובר הקרבן.

אבל בכך לא תמו הניסיונות לסרס את זמלן. ביילין יום ריון בממשלה: בנושא דרום-אפריקה. וכן פנה לשר המגנה עליה, עוד וייצמן ופרס ויה א באירופה ועידו מילא את מקומו, וביקש ממנו גם לדחות את הדיון וגם לאסור על ביילין להתראיין בנושא זה בטלוויזיה בתכנית "מוקד". עוד נענה לשר הבקשות. ביילין, כך נראה, התקפל מכל העניין, ולא הלטי שובעית עד שנראה כאילו נושא דרום-אפריקה היה כלא היה.

לא היה. ביילין, אומרים חבריו הקרובים במשרד-החוץ, הבין שכראי "לרדת למחתרת" ולעשות את המהלכים בצורה שקטה לעורחו גם שמעון פרס. העניין עלה בממשלה, ולסוף בראשית החלטה להקט את הצוות הבין-משרדי הצעירים שיש לנסות כנגד דרום-אפריקה. "לא היה לו קל עם חברי-הצוות", מספר עובד בכיר במשרד-החוץ, "אחרי הכל, העמדות של אנשי משרד האוצר, לא יותר. הנושא היה כנפשו. הוא לא הבין איך יוכל שמרינה כמו ישראל לא תצטרף למדינות המערב בתגלת סנקציות על משרד האפריקה. העניין הצטנן והציק לו מאד, ממש אכל אותו, אבל לא רק זה. הוא חשב שיש תבונה מדינית בדיוק הקשרים עם השחורים בדרום-אפריקה. והיתה, כמובן, גם הבקשה של ארצות-הברית, שהיה קשה מאד לדחות אותה. כך רד-אנג, הוא עובד מטיד. חיבור של השקפת-עולם עם תועלת מדינית. וזה עובד, למרבה הפלא. מסתבר שאפשר גם להיות מוסרי וצודק, וגם להיות חכם".

מהלך בכיר בחברת מחשבים שניסו בארצות-הברית. השבוע על הוראה של הממשל האמריקני להמשיך את קשרי המסחר עם דרום-אפריקה. לטובת שכללי תוך יום חם אמריקני. על מדינה זו ויילין, אמר (המשך בעמוד הבא)

ד"ר יוסי ביילין "בוחן כל תזמן גם רעיונות של אחרים, וגם את עצמו ואת השקפת העולם שאני מייצג". (צילום ראובן קשת/דוד)

שר החוץ פרס והמזכ"ל ביילין דומים באישיותם, בחשקם לעולם, בסדרי העדיפויות. (צילום: דומים ישראל).

(המשך מהעמוד הקודם)
אחת מנהל, נוסח את העניין בחשיבות האסטרטגית של דרום-אפריקה.
ידוע לך עליך משהו זה משנה במשורה את עמדתך?
ביילין: לא, לא ידוע לי עליך דבר. אולי זה נכון. אני לא שמעתי עליך.
ידוע לביילין אני שואלת מסדר.

הם באמת מתחרים ביניהם?
סקר בכיר: "אפשר להגיד. אנחנו כבר עברנו רבנים גרועים מאלה במשרד החוץ. ההיסטוריה בין שניהם מאד לא טובה, אבל לכוונתם יאמר שזה לא בא לידי ביטוי במישור הדיפלומטי. יש שיטות שהם מנהלים שניהם, והעסק עובד. עד כמה שאני יודע הם לא מבררים אחד עם השני, אם זה לא נוחץ לעבודה הסוטפת".

אחת נכנס אליה למעמקים. לאחר להחניצות ביילין: "לפעמים, אם צריך".
לא צריך להגות, אמר הסקר הבכיר.
בתחילת אוקטובר שנה שעברה נראה היה שהכל יהיה שונה. אברהם טמיר, ראש של עיון, חתן להעביר את ניהוליו ותיקו מלשכת מנכ"ל משרד החוץ. ראש הממשלה, אל הצריפים של משרד החוץ, עם השכילים המסורתיים בלבן, שחמיר נראה מוכנים כמו "מסדר המפקד". היה ברור שהם ימשיך כמנהל משרד החוץ. ר"ד יוסי ביילין, או עוד מוכר הממשלה, הכין עצמו לכיוון שבה לחלוטין. הוא קיבל את הצעת האוניברסיטה העברית בירושלים, להיות מרצה בחוג למדע המדינה, והתחנך שבו עשה את הדוקטורט שלו. קצת התלבט מפני שאוניברסיטת חיפה הציעה לו פרופסורה, וגם זו של תל-אביב ניסתה למשוך לכיוון שלה. אבל ההכרעה נפלה על ירושלים.

חבר קרוב: "הוא באמת ובתמים רצה לחזור לאקדמיה, לפחות עד לבחירות. גם היום אני בטוח שאלמלא העיסוק בקידום השלום הוא היה עוזב הכל וחוזר לאקדמיה. הוא אוהב ללמד, אוהב לעסוק במחקר, אוהב את האווירה האקדמית. יש לו חינוך גרמני שנשבר לו מן העיסוק בלוחמה מנהל. אבל הוא מרגיש בתנועות עמוקה הן לשמור פרס והן לענין הוועדה הבינלאומית, הוא לא יכול לעזוב עכשיו".

גם אז, באוקטובר של הרוסציה, הוא לא היה יכול להגיד "לא" לפרס. הבקשה הייתה מפורשת. פרס רצה שהוא יעבור עמו. למשרד החוץ, ריכז על התהליכים המדיניים בנושא השלום, שהחלו עוד כשהיה ראש-ממשלה. שניהם ידעו שפשוט, יותר משיעם (המשך בעמוד 44)

ני לא בטוח. מה שאני בו כסוח, זה שהא, ואולי רבים אחרים כאן, לא יפתחו במיוחד המימשל של וייגן הוא מימשל ימני מאד. זה בהחלט מתקבל על הדעת, למרות שקשה לי לתאר ששוב הוא חולק דרום-אפריקה הן החלטה של הקונגרס".
משרד המנכ"ל המדיני של משרד החוץ נמצא קומה אחת מתחת ללשכת השר. אם לא מקפידים להסתכל על האותיות הקטנות, אפשר בנקל לטעות ולחבנם למשרד של אברהם טמיר, שתמיד נמצא איכשהו כאן, עם וכל מקום. על הדלת של טמיר כמו על זו של ביילין יש שלט קטן כחול, שעליו כתוב מנכ"ל. שניהם, דרך-אגב, לא מרבים להכנס האחד לאחר של השני. כששאלתי את מנהלתו של אברהם "כאן יושב יוסי ביילין?" היא השיבה "לא", מכלי להרים את הראש מניירות.

"אניו טעות", אמר שני עובדים צעירים שהלפן במסדרון וצחקו לעצמם. אף הם מסתדרים עם שני מנכ"לים זה מסבך את העבודה. "אנחנו רק סקרים קטנים כאן, הם אצלנו, נתבים להשלוח לחו"ל. זה אין שום בעיה. רחוקות הבכירה, גם היא למדה לחיות עם הנושא, טריהל אין היום שום עניינים מיוחדים במשרד-החץ. העסק מתפקד טוב".
אך תולך נמשך עם אברהם.
ביילין: "הגדל לך שזה מצב איריאלי. אני לא יכול. זה לא איריאלי. לאי-אחד מן הצדדים, אבל זה המצב. ולמרנו איכשהו להסתדר איתו. חלוקת הוועדות ביניהם יי בורה, יש צעל מאד צמודה חברה מתחרים".

"ההנאה שלי היא לא ממשחקי כוח. אולי, אם הייתי משומשך בכך יותר, הייתי יכול ליהנות מכך. אני רוצה ליישם רעיונות. היכולת שלי היא בעיקר בהצגת תיוות, בחינה מתמדת של רעיונות. אני לא מקבל שום דבר כמוכן מאליי".

פסח פסח

מסע קניות בלונדון על חשבון שמיפו מינרל קומפלקס

כל שבועיים
שיסה ללונדון
כולל שהיה
+ \$1000
למעט קניות
חלומי

קרליין

שמפו מינרל קומפלקס - ההופעה של השנה

פרס ברגרליה הסובית ■ 4 מבצעים בשו"ר \$500 כל אחד, להחזיר חישוראי לעיצוב תכשיטים.
■ 4 שמי שבת ונגיט ■ עשרות נטונו יד אופוזיט ■ מאות אריות שני ממוצי קרליין
החלומות שלך יכולים להתגשם עכשיו בגדול! העניקי לעצמך את ההופעה של השנה, ואולי את החיי בין המאשרות אשר יצאו לחסע קניות בלונדון על חשבון שמפו מינרל קומפלקס. פני בתודעת נולד אונגוסט, שמפו או מייצב שיער מינרל קומפלקס, בקשי את כרטיס ההגרלה בקופה ואת בורכך לזכיה הגדולה קדימו וחי' אוקספורד מחכה לך!
דיוקנות העיתון יסרכו במוארכים הבאים 30.8, 13.8, 30.7, 16.7 ותחלוק הנופית ותסד ב 16.9.87. כסף לחשון המובני

הכזאס אל-אחיל

האזחות רבקה

רבקה לארקין, היתה קאתולית אדוקה בארה"ב, חניכה של נזירות, מוסמכת בספרות אנגלית, נשואה לנוצרי ואם לילדים. היום היא גיורת בירושלים, גרושה, חיה חיים של נזירות סגפנית במאה שערים, מגדלת בדירה קטנה ורחוקה ילדים פגועים, אוהבת ומטפחת אותם כמו את בניה הטבעיים. רבקה אומרת: "כל דבר שאני עושה צריך לגעת בקדושה".

מאת תלמה אדמון

כנסים כשער ברזל ירוק, חמיר פתוח לרחוב. כמה מבני אבן דחוקים מסביב, מוצלים, וכמרכז פרוץ לשמש לבנה - הבית של רבקה לארקין טברסקי. חצר מעופרת בשוליים הדוממים של מאה שערים מובילה אל מתחת לקשת עץ רעועה. מעל לקשת חלונות שמיכות צפופות מרופטות. שני ענני משפס מרצדים כשיא לבלוב ירוק, זה הגוי כאן. אחרי שלוש מדרגות בסלון חשוף העלה, פתוחה חמיר לחצר. כפתוח ישבה רבקה, ספר חפילה בידה ושתיה נעות. היא הרימה עיניים, נחנה בבאים מבט ברוך, ובחור צנוע העביר על הספר. ששם נחנק שרד בדרך עובת הבית הוציר הנה. עד שרבקה טיימה את התפילה נישמע רק רוחש העלים מבחוץ, והגומות הנינוקות ניצו וסם בדיוק, הניחה רגיעה על הבוקר.

"ולקאם טו בית קטן וילדה קטנה", אמרה רבקה חרס וזקקה כחם התפילה, קולה נשך מנחש השקט הנינוח. מנחש פניה שפעה גורלה של התרוממותה. הנינוח שבעיניים הדקות הביל. שלוחת גפס ובסתן ושמה שהיו מספיקים לקם גורל ומסוברת. היא נאחזה בפני נייך כעמוד 194 בספר, ומגורה את הדפים על המלים "כי אל מלך רומא נאמן ורומא אותה בדרך אותה ה, רומא חלי עמ ישראלי". תפילה שחרית של נזירות שכלא מאשריקה, מצאה חדרון לחיות בו בירושלים, ולסלם בו בילדים חולים של אנשים אחרים.

היא היה בילדת גרולה ושמה בלסקה. אשה מאמינה עד עמק נישמתה. כל שכל ביתה כחדר ילדים קטן. כבניסה עומד שלוחה הגרי ענק שתופס את מרבית הריצתה על השולחן מטה מרובכת ועליה מגורות כפף נסומת חלב. מסביב למסומים מונחות כפיון קופסת קורן שלקט פתוחה, שקית סוכר פתוחה, קופסת "מטרונה", אכזר תחליף חלבית. בצד, סטון לדלת, ליד הבטא שבו יושבת רבקה ופניה אל החצר, מונח ספר בכריכה צבעונית: "מגילת דות" באנגלית ובעברית.

כנסים מסורים המעטים שכין השולחן לקד קבוע כיון קנה. לידו חתוך אפיה עם כירד, הארז המודרני היוצר שמעיד על קיום פיו של בעלת הבית. כל מעם השאר הוא כוגנית איצטבת נשנה ולא נאה, עמסה כספרי תורה וספרי עיון באנגלית, שתי מיטות תינוק יטונות, כורסה נישנות ושלושה כיסאות. ואין מקום לחפצים. לכן אין מקד כאן. אין מיטות. גם לא ארון מחבת. אדם מבוזג חייב לצדד עוף כשהוא נע בבית, מיטות, תמונות, טופקמות במסדרון צד ומקצין, שמופ. מדרגות עץ לא נחלת והמליכות לחדר מרוץ שלא משתמשים בו.

כל המראה מותר על יושי חיצוני, על נוחות, על מדר, ניקיון. אחרי כמה שעות חברת רבקה, נמוג הוענע של התמונה הזאת. אהבה, אהבה גדולה נבקה את הבית הזה, מרחיבה אותו, מיפה אותו, מקיימת בחור גיבוב החפצים הנורא מתפקדת בעולם אינטנסיבי רוחני כולו.

אילו זרמו חיים במסלול שהותווה להם מראש, היתה היום מראה לספרות אנגלית באוניברסיטת אשת שופט נכבד בפריפילד, קונטיקט, ארה"ב. היא יכלה להמשיך ללמד אמנות ומחשבה, ללכת בכל בוקר לבריכה ולשורות, כפי שנהגה לעשות שנים, לצאת למסעות מתנאות. להסיץ את ילדיה לחוגי העשרה, להשתתף במסיבות משפחתיות בוג והחזרות. היא בת 44 היום, ובראית מבוגרת מגילה. המספחת הכנה המחביאה את שעה הגיון, מרגישה קטנים וערים על מיצחה ובחזיות עיניה. יש לה גוף גדול יחוסק ומגים רחבים, הלחיים לוהבות בארומיות של עשייה מתמדת. אילו בחדר אחרת, ותכר הוצע לה היתה נבלעת כלי להתבלס בקהילה מורמונית בצמוד אמריקה.

אבל היא נחרה ביהדות. "זה קשה להפוך ליהודית, יש הרבה מכשולים בדרך. זה מפני שלא כל אחד יכול להיות יודי, את הדורה צריך להרווח יחד אחי נרשמה לעליה משפחה יהודית. הם כישר במשורר בניירורק פעם אחת ואחריהם הכל סופר כשבלם עד מרדף העליה אני הייתי פעם אחת, פעם שנייה פעם שלישית. רק בפעם החמישית הפסקו להרץ אותי ממקום למקום עם הגיירות. אני לא אסמח על עצמי, אבל ומבחינים הקשים נועד לנרם לכך שרק מי ששוהה, יוכל להתקרב לתורה. הרבה יותר קל להיות מאמין של איהו עוזר. אותה נכנס לאיהו אולם, מתיישב על הריצפה, חושב טרנסצנדנטלית, ועל הבמה יושב לו גורו בשיכול רגליים. בעייה להאמין".

בניל 37 ניתקה רבקה לארקין את כל קשריה המשפחתיים. היא התגרשה מבעלה הצטרפה לקהילה היהודית בסטאנפורד, קונטיקט, והתגיירה. עמא כשה שלוש ילדיה, רחל ליה, שרה שירית וחיים. "זה אינו אמור לשמור על קשר עם משפחתו. מאז שאני בישראל לא ראיתי את אמא, שגרה היום במיין, לא שמעתי מהחיים והאחות שלי. אם היו באים אלי, ודאי הייתי מקבלת אותם יום, בגלל הכנסת אורחים, אבל אני לא כותבת להם ולא מסלפת. רק בעלי לשעבר היה כאן כמה פעמים, כדי לבקר את הילדים."

"הרי אדם חמיר מחפש את האמת. פנו אלי נציגים של כל מני דתות. אפילו באו אלי בהאים, ותאמיני גורד הוריים שונים. לדעתם שגדלתי בבית נוצרי אדוק, המחשבה חמיר היתה פתוחה לדתות אחרות. אין עום דבר אנטישמי בדקע ער, חמיר רציני לדעת מה עומד מאחורי הערכים האנושיים של האדם. קראתי הרבה, וגיליתי שכל ההצדקה לערכים האלה נמצאת בדת היהודית".

היא נולדה וגדלה במאונטוורטון, מחוז ניוהאמפשייר, ויוצאנס גרולה שמונה ילדים באווירה חזית נוצרית קאתולית. ביקורים קבועים בנכסיה, לימודי דת אצל נזירות. רבקה הצעירה, מוכשרת וחזקת דת לא חללה ללמוד גם לאחר שנישאה. יש לה תואר טי בספרות אנגלית. לרבקה, רווקה הקריאה המזהב בספרים היא שהביאה אותה אל היהדות.

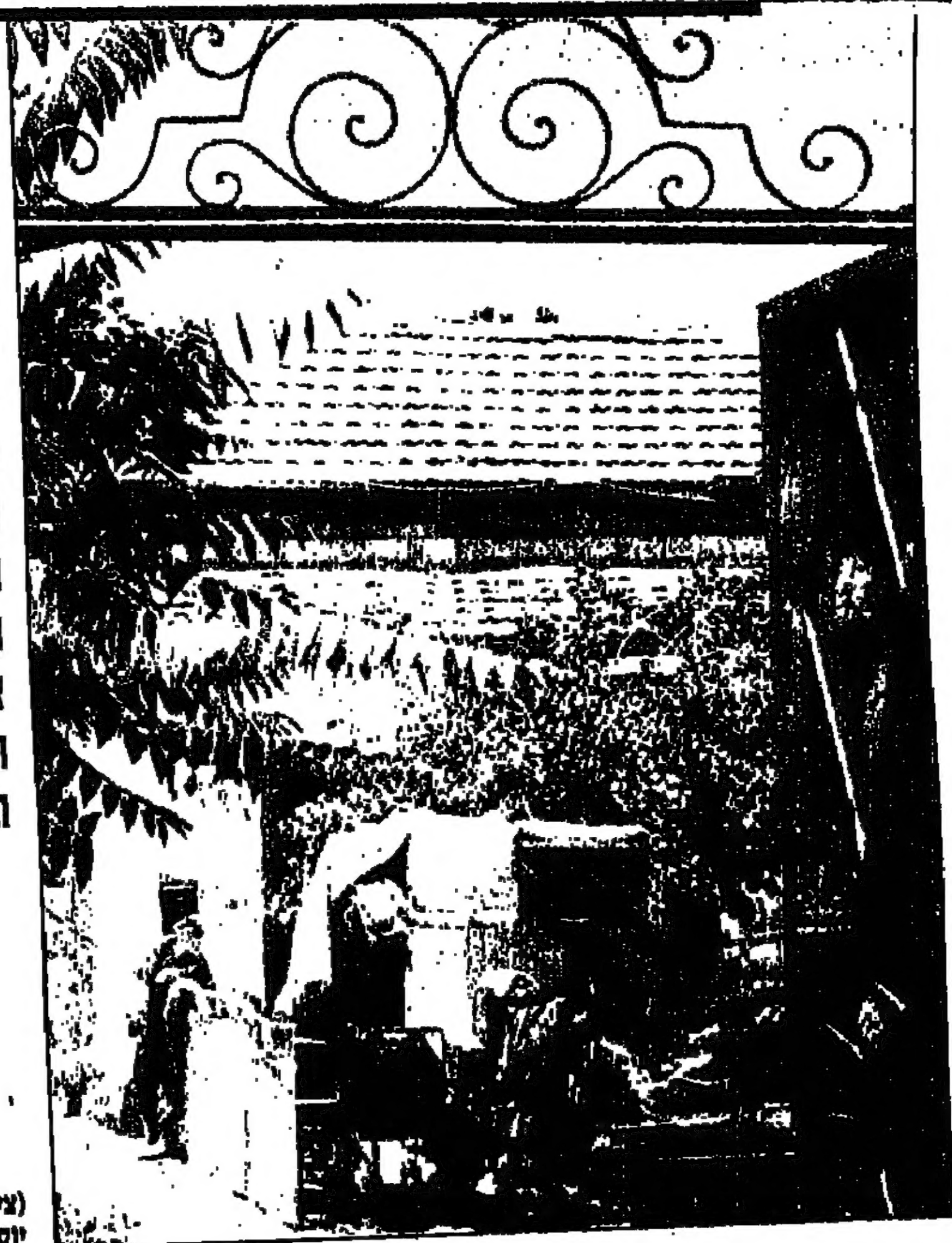
"הרי אדם חמיר מחפש את האמת. פנו אלי נציגים של כל מני דתות. אפילו באו אלי בהאים, ותאמיני גורד הוריים שונים. לדעתם שגדלתי בבית נוצרי אדוק, המחשבה חמיר היתה פתוחה לדתות אחרות. אין שום דבר אנטישמי בדקע שלי. חמיר רציני לדעת מה עומד מאחורי הערכים האנושיים של האדם. קראתי הרבה, וגיליתי שכל ההצדקה לערכים האלה נמצאת בדת היהודית".

בקה מרבית אנגלית, אידיש, עברית, אבל מל השפות שלה צורח היום, מצומצמות למלם הבריות של יום יום קליטת העברית ששה לה. חמיר היא מעריפה לדבר אנגלית, וה, בכל רעת, הקשר העקשני היחיד עם עברה, למעשה, והה השפה המשכילה הזאת רוב שעות היום בעולם חוסם ממלם. יש בו הבורות, והחסות, ומסעי לחנים, והרבה מגעים גופניים עם ילדים. אבל אין שיחות אינלקטואליות, או סתם חילופי רגש דעה עם אדם מבוזג, בגילה גם גבר אין בחייה. כל היום היא מרובת עם ילדיה באנגלית, עם ערבים במחנות י. עם זקנים חולים שתולים ליד החצר, ונכנסים לשחות קשה מ הכוס האחת שיש במטבח, היא מרובת עברית, וק השכנות באדיש. היא שרה מילות אהבה באידיש ובאנגלית לשני הילדים המנועים שהיא מספלת להם ילדים להורים שלא יכלו להתמודד עם הקשי. לרבקה אין קשיים. לא כלכליים, לא נוספים, לא נששים. "כל דבר שאני עושה", היא אומרת, "צריך לגעת בקדושה. שני בנים, ישעיהו, בן שבע, וחיים, בן 10, נמצאים בחלמור תורה מן הבוקר עד ער בלילה כולו. הכבירה, שרה שירית (22), גרה בצמידות אליה, עם בעלה, חסיד בעלל והתינוק, בן חרש, וחלליות הנה השניה (21), נסעה לאמריקה להתלבס בנוגע לעתיד. כל שעות הבוקר רבקה נשוחת על מיטתה של יצחק תינוקת לא שלק, בת תשעה חודשים, שגורלת פגועה בחסמונת קרנלית רלאונגה. בצדדים תורג אי. (ש) ברוך מביחשסר לעיתוים. ליד בן חמש חצי, שגול עיוור למשפחה ברוכת ילדים בירושלים, לא מרבה לוקח בחתופי אפילקסיה.

(המשך בעמוד הבא)

האזחות רבקה

**הבית של רבקה
לארץ. הילדה
הראשונה שפילתה
בה הייתה בת 12,
חולת אפילכסיה.
היא לא הייתה
מזדבנת, רק צורחת.
השכנים התלוננו.
אמרת להם: זה
הדיבור שלה. ככה
היא מביעה שמחה.**

(צילום)
יוסף זמיר, "סקוט 80"

(המשך מהעמוד הקודם)

"באתי לארץ עם שלושים דולר בבית. רק מאמונה ורצון בארץ הנה. היה לי גבר צעיר, כשהייתי בסטאנפורד. הוא לא רצה לבוא איתי הנה. הנעתי עם שלושה ילדים, והמן קצר אחריהם חל חשעה באב. צמתי והתייבשתי. בבית-החולים אמרו לי: ליידי, יי אר פרגאנטי."

וכן גולד ישיעה. "הייתה לו הזכות להוולד בישראל. הוא כבר גולד יהודי", היא אומרת בגאווה עצומה. "אם הייתי צעירה יותר, והייתי באה לבד לארץ, וזה עם שלושה ילדים, ואם מגלה שאני בהריון, ויולדת לבד, בטח ליבי היה נישבר. אבל הייתה לי אמונה."

היא עלתה לארץ ב'91' והתיישבה בדירה שכורה בבית-דן. בסמיכות לרב. הקהילתי. ברובת הימים אימצה לעצמה את שם משפחתה של הרב מברסקי. "יותר הוגיני שלילר שלי יקרא חיים מברסקי מאשר חיים לארץ, לאי".

תחילה התפרנסה מהוראת אנגלית באוניברסיטה.

אחרי הלידה התקשרה להמשיך, והחלה לעסוק בנקיון בתי אחרים. הבית בפריז'לר, עיר יפה על שפת אגם תיירותי, נמכר. "קיבלתי 30 אלף דולר מהמכירה, והיין זה נמלא פינקטי או את הילדים ככל מה שאפשר. עבשיו הכל נעלם". היא פורצת בצחוק עצום, כמו מטורנטית אמריקנית שניקלעה למאה שערים. מאחורי התופעה המאופקת של האשה הארוקה משתוללת בחורה אמריקנית הרפתקנית. היא מגיחה בין תפילה לתפילה בצורה מסודרת ומבוקרת, חורמת למצב-הדוח המרומם.

2 קשר הניעת 'ורדית', פיוזות-ראפטיסטית כהמחלקה להתפתחות הילד של משרד הבריאות. רבקה הציגה את ניצח מהמיטה. חינוכות כחשה, גושה צמוד לאחור, שנעה ארדן, סכסכה את מיצחה הנמוך. גפיה זעירות, העמקעיים הכבדים מחקשים להתרומם ולגלות את האישינוים. בגיל שבו ילדים כריאים עומדים על רגליהם ומשכיפים הברות קוהרנטיות ראשונות, ניצח עייין לא מתחפבת במיטה, ובבית עומק, חלק נטול רמעות. רבקה חיבבה את התינוקת, והליפת לה ויתול וגופר, סמנה את מניה בטקט צורארה, כשהיא לוחשת לה מילוח אהבה ושטות חיבה.

אחריהן פרשה אחת משמיכות הצמר-גפן על הכורזי. שכונת ורדית יושבה לספל בלונדון, ממניח התיבה רבקה כיסאות רעועים, ומלי משים צמח שיח נכים בסמך לעצי המסמס.

**"ילדים האלה",
אומרת רבקה
והתכוונת לצוהר
האור, הם
המתנה המושגים.
המושבעה שלהם
על הילדים שלי,
נבלאה בלי
עין הרע."**

היא רוחפת את התינוקת לרועות אמה. החישה שלה לילדים הפגועים, סוחפת. אין כאן זמן או מקום לחשיפה הרגנית. כאמריקה הקימה מעדון פעילות לילדים מוגבלים. בתחילה היו שם 19 ילדים, כעין השנה היו 91, וההורים שיתפו פעולה, תרמו כספים וסיפקו חומרים. מאז שהיא מתגוררת במאה שערים טיפה כמה ילדים מוגבלים. גור אצלה נשים נהלי גרושין, וקנים עריינים. והיה גם חינוך חולה טקס שנפטר במיטתו, לילה אחד. כל הדרך לבית האול גישקה את גופו הקר וסרבה להשלים עם המות. אחריהן אירגנו בניה תור אמירת תהלים בבית-הכנסת לעילוי נישמת המעט.

כשבאה העוברת הסוציאלית להציע להגות את ניצח כבר הייתה מטופלת באבי. ובכל זאת נמס לבית-החולים, הציצה בניצה והתאונה. אחריהם בא מרי יום וקשרה יחסים עם התינוקת. כשהייתה אהם, אמרה לה האחוזונה: "זאת את שתקדי איתך. ניצחתי". לא, ענתה רבקה, "זאת את שתקדי אחרי". במים הראשונים שלאחר הלידה היה גוף שח של ניצה כחלחל ומכוסה שיער. היא הייתה חלשה והרופאים היו מסיימים לגבי הסיכויים שלה לחיות. היום היא ורדורה ככל התינוקות, מגיבה טווח לליבובים, תופסת אצבע מלטפת, גרענת רק ברוקת רבקה. כמה מן הבאות הרפואיות מתמוססות מוק האשה האוחבת הזאת.

ורדית: "כשבאתי הנה בפעם הראשונה נהנתי מכמה עמים המקום הזה, כמה קטן ולא מאורגן, אל האשה הזאת היא כל-כך חמה ונודרת, אף פעם לא מגשתי משהו כמותי".

שנים עשרה בא רבי אליעזר, לא במשך שש שמו כאמת, אבל כך קדחת לו רבקה. יחד וקו כחש כמו מקל. מיד חסר שיניים. "אף באנו רבי אליעזר, וישב על הכורסה והחזת במינה מאחורי הילת. אה, אה, אה."

מה ים, רבי אליעזר, צלה לקראתו רבקה "מה אתה נאגתה הכל במדר", הוא חקקה לידו את ספר הוזהר ונעתה רבקה לומר את ניצה. רבי אליעזר שש אל החדר הער על הבחילות, הצריכות, הכאבים המעיק אותו יום ולילה. איש עירידי שהבחין ברלת הפתוח של רבקה, ובא לכאן מדי יום. אחרי שקרא מעט, נשאל ראשו לאחור ונתרנו מילאה את הבית.

אז נכנסה לחצר עריבה צעירה ורזה. והשיל כמה שמכות מעל ערימה לא מוזהה שבוצר, ושלה (המשך בעמוד 11)

את ואני ובירה מכבי

האזן את האזן

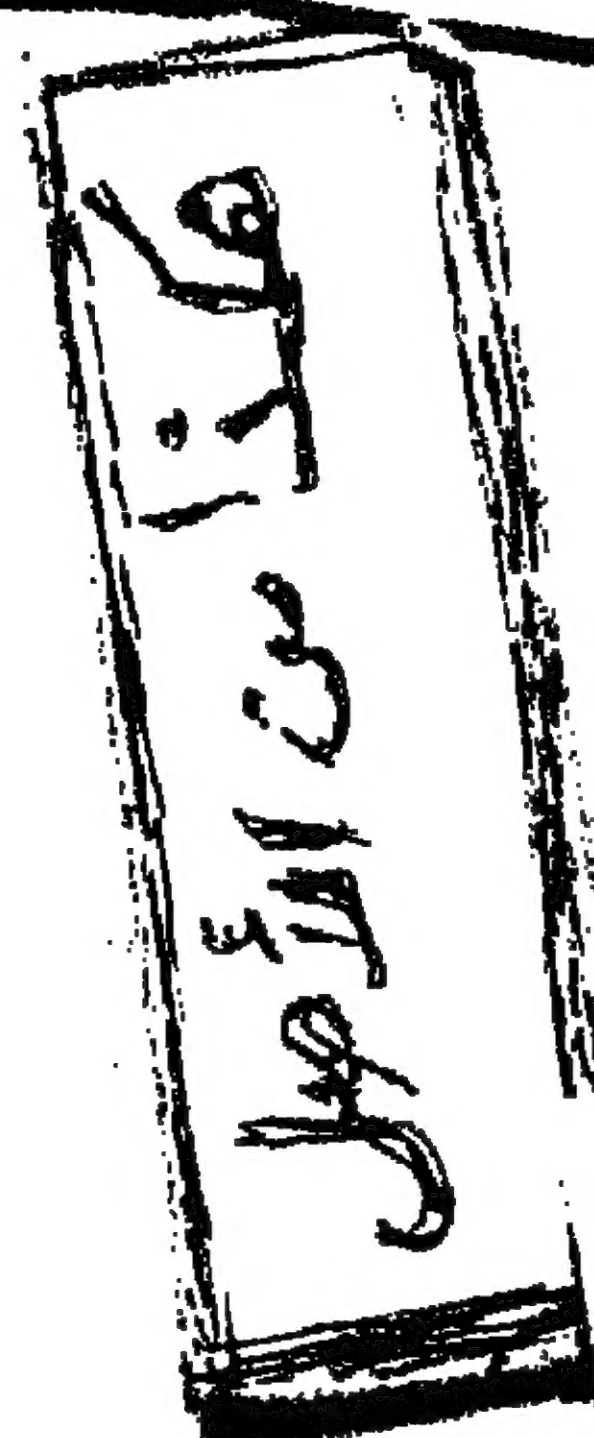
המלחמה הקיום של הגור כנסא אל ג...
לא שם זי' לא בדיע המצור הכפ...
אבל כל האו עדי...
בדאש כל התמחות והביצוע...
לפני הכניסה...
בעקבות הסדס...
אחר העיר...
אכשור גם...
היום. עולים...
לפני הכניסה...
לפני הכניסה...

מאת ביל' מוסקוויטשן צי'דוים: שמואל דחמנו

לכא. המביטין של האנשים בידי השולחנות
ולבנים הקצרים מלווים את תנועת הגלגלים
הבא מבנים לקפה מטר מחמת, תחילים כמה
אנשים לזוז כשהגידה יד לפנות מקום.
ההיננים שלהם כבר השקוע עומק בכלט הדיקות
כשהגלגלים מתרוממים בן השולחנות.
הנחר מצביע על שולחן בפינה ואומר
למלצרית משנה קצת כמה "את הבא כאן מבית".
המלצרית מסירה לעומק המרחק וצנח ליד שולחן
שקט. והנחר על הגלגלים כבר ממודר ליד שולחן
הוא. ואומרים קפה הערניים של הקהל עוזב את המבט
שיקטוק של מולגות. השתות ממשית: בנשרה
ההשתקטוק, כקול אשה אחת מספרת לרחה וגבר
יוצח מולה בקול רם.

משה ("מוצי") מטלון נמצע במקרה שנו
ו.שלוש. משאית עם תחמושת בדרך לרמת
און כבד ישיב בפיג'ול חמץ של... עניינם
נבגלל את התחמיקו ליד דורב ביינרים. ברוי
ברע הגיו חבר שאמר לו "ישנה טובה כל
בנינו. אני מת מעייפות, לישתה ליחל".
התציצו מאחורי קפץ מוטבים, פינה את התושב
ו ירר למשאית. עקבו שעה של נטיעה בדרך
הן המשאית והתחמיקו את ההיחייב ששעה
סריאם משוחך בכלל הגיו התתנון. "מוטל
לגליים למקטאות שלול על העצלה שחור
לח שחיה פעם ועל מה שקרה דורם.
(חמש) עמודים (חמש)

[illegible]

היא החישה עלי, החתכמה והחשקו והים כמו שחכים. אבל זה היה שגמנו דמני. כשהיא חזרה לחברים ולחיים שלה, היא חזרה גם לשכיחיה."

(המשך מהעמודים הקודמים)

השיחה שלנו מתחילה בקשרה שבה נגמר הסרט "לא שם יין". מין היה היוצן בסרט. ייעוץ, הוא אמר, זה ללמד אנשים בריאים לשחק בטבעיות את הגנים, לתפוס בעולם מנוחה מטר ארבעים וחמש. להיות אתמול גבר והיום סמרטוט. הוא אהב את הסרט, אבל לא מרגיש כזה. לא סרט, מתנכר ועיין כמו הניכור בסיפור. מין פותח את הבית שלו לאנשים. מסיבות, ערבים על הרשא, פאבים, בירה, שיחות גברים, ענת, אשתו, מחייבת ויחד קטן מהצר.

החיות השקופה של המטערה פונה לחובב ילדה אחת, אולי בת שש, חוררת בקפיצות של קלאס על רגל אחת מבית הספר. למין יש בבית את יעל - ילדה בת חמש, לפני זמן אמן ונתן לה, "אבא בוא, אני אלמד אותך ללכת".

"החזקה את החינוך של אחי בידיים וחשבת: זה לא כיי, זה צריך היה להיות הילד שלי לא שלו. אני יותר גדול ממנו. אך הוא עושה לי את זה"

זה פחות או יותר המשפט שכתבתי את כללי המשחק על אנשים על כסאות מתגלגלים. אורי ברש לא מחייך באתו קטן של משה משלוק. הם רק מכירים, לא חברים. "סרט דומם וסטריאוטיפי שהשאיף אותי אריש", הוא אמר. "את זוכרת את הסצנה שזאת דוקר את גריליס במוקד כ"י לרדת אם הוא מרגיש אחרת". זוכרת. "כדי רק, הוא אמר. לוקח ביד רגל אחת שלו, שם על הרגל השנייה, מוריד נעל, מקלוק גריל. כי הרגל שלו מלאה מצעים טקטיים. כמו לידים שנקצצים מיתושים ומגדירים עד שירדו הורה רב. "דוואח זה מה שקורה במסג גלגלים. למעשים את פוצעת את הרגל בכסא, כי במקרה לא שמת לכ איך. הכסא עלה על הרגל, והרגל הישירה ש" לא מרגישים שום דבר". הצעיתם הם מהסוג הזה, הוא מסביר, לא דקדוק של מוריס, לא דרמה.

יש לו את צעיר ממנו בתשע שנים. לאה גולר עכשיו חינוך. אורי ברש: "החזקה את החינוך הזה בידים שלי וחשבת: זה לא כיי, זה צריך היה להיות הילד שלי לא שלי. אני יותר גדול ממנו, אני החזקה אותו על ידיים כשהיה קטן, טיפלה בו, גידלתו אותו. אך הוא עושה לי את זה. והיתה לי בעיה לאהוב את הילד הזה."

אורי ומוץ, בערך באתו גיל, כבני שלושים וחמש, שכונות תל-אביביות מכובדות, מעגלים של חברים, תנועות נוער, שרות חובת, פציעה. מין גמר תואר ראשון בסיימנולוגיה וסוציולוגיה. היום הוא מארגן טיולים בארץ ובחוצה לארץ לנכים ולמבוגרים לבית שלו בהצלחה פיתוח יש גג משולש מפעלה רעניים אדומים, ורשא ירוק. בדיעבד של הרשא מקפלות שתי עצלות, אלה של הילדה הקטנה ולירדה כסא תגלגלים. נועה ויעל, הבנות, מחזקות עם חתולה בחצר. העזרות שוטפות את החדרים. ענת אשתו מכינה קפה במטבח. אורי ברש גמר בהצטיינות יתרה תואר ראשון במסלול למשפטים. הצטיינות חזקה קריירה מבריקה. עם משפטים לא המשיך, כי במצב הזה על הכסא אחר לכבד יותר מדי זמן על רגליים שלא ממש אוהבים. אורי הצטיינה תל-אביב לקרס הראשון לעתידות שפתחה למין לו יד בהצטיינות. הוא הלם על חוטמת במשכורת. סטטוס. עבודה. למרות יש בבית חזקה לסלמונים. אפילו העז לולוס שיתור עליה. הטלפון לא צילצל עד היום. איש בעל עזרה בשתנות אמר עליה "זאת בורח מבריק באמת מבריק אבל לא יכול לעלות לקומה שנייה". ותחילת ויטוסים נקבעות אצלם למי מספר הדרגות.

אורי גר לבד בשרשרת בתים שמשרד הביטחון הקים עבור בני צה"ל. הבניה האחרונה בתוך ובכנים ממחישה לו כל יום את המחשבות הסטריאוטיפיות של אנשים בריאים על אנשים נכים. הוא שונא את הבניה הזאת. כשנכנס לגור בדירה, רפקה שכנה על הדלת ואמרה: "אנחנו משפחה אחת גדולה". "גברות", החזיר לה בנימוס, לא פותח את הדלת עד הסוף. "לי יש משפחה, תודה", וטגר. עכשיו חזרה שלו בשיפוצים. הורס את כל הקירות בבית. מעצב סגנון אישי. רוצה חלל פתוח. רוצה אוויר, הרבה אוויר.

בסרט יש סצינה חזקה. אולי משפט המפתח. דוקטור, שראל רפי גיבור הסיפור, אני אוכל ללכת על היגליות מה עם ויוניסד השוכנה על השאלה הראשונה היא "לא", ועל השאלה השנייה - "זה תלוי". "זה תלוי" הזה מקפלות הרבה תשובות, לפעמים עד כדי "להיות או לא להיות".

מין מורה שהיה בו מצ'אזים חזק בין גיל תשע-עשרה לעשרים וחמש, שכסבר היה משותק. סימנים קלים, שער לא התאייזו, צפנים בשניה גם הורס "כל האגו מקפול במיטה. איך הייתי פעם, איך אני היום. התנועה החסרת-אונים שמוצגת בסרט - גבר על הגב והאשה עלי - היא באמת התנועה הכיטית-אבל אז עולות בראש, כמו סרט בהילוך לאחור, התנועות והביצועים שהיו אפשריים פעם, לפני, ויש תסכול.

"אבל לא מדברים על הנשא הזה. הוא טאבו גם בינינו, הנכים. אני באמת לא יודע מה המצב של

ענת וקסמן ואיזה חד בילא שם חיי זה לא ענין של חוסר משיכה, אלא של סימנטי. שיה מחד.

חברים שלי בעניין הזה. ברשא רגיש. זו מגיעה עיצובית, ואצל כל אחד חזית תלוי - התשובה של הרופא בסרט לשאלה של רפי את הוא יהיה מסוגל לחיי מין - מקבל ביטוי אחר, מאד אינדיבידואלי. מסמיק שעצב אחר לא התפקשש בפציעה, ואו יש תחושה, וחדן מזה אפשר ללמוד. ליתנו, לחמור, להשיק ולגרום הבאה גם מהמצב הזה.

מין הוא מהמחייבים. לא תציא ממנו טקסטים מיריות ברחוב לפני העובדים החשבים. תמיד מוכן עם

"כשענת צלצלה ואמרה 'אני בהריון, הייתי במשורר. סגרתי את הדלת, בכיתי, ואמרת: לעצמי: ניצחתי את הפציעה הזאת, ניצחתי'."

ההריון, והשכנה ממל כבר מחזיקה חינוך ביה בריקות זרע שהיו מביאות תוצאות שליליות היו מעמידות אותו היום במצב של גבר לו לבד. מרן במסגרת שאריות המצ'אזים, חושב שלא היה מונע אסמחא מאן אשה. למרות שאולי אין קשר בין דברים אלה יכול לקיים יחסי מין ולא להרגיש. אותה יכול להחליף אבל לא מסוגל לקיים יחסי מין.

כשענת צלצלה לו מהרפא ואמרה "אני בהריון" הוא היה במשרד. "סגרתי את הדלת, בכיתי ואמרתי לעצמי: ניצחתי את הפציעה הזאת, ניצחתי".

גם אורי ברש אמר לעצמו, ניצחתי. תנועה מלפני כשה שנים "אלכתי עם חזרל לקולנוע. ביטל, נכנסתי למסך דרך החשדות" נכח לרן קריירה. אני נכנס דרך המטבח. אני מבין שלא בונים רמפה ליד מדרגות הכניסה הראשית כי זה שוכר לארבעיםקטנים את חצי העיצובי. זה משפיע, אבל לא שוכח שהצטיינה היא על חשבונות. אחרי הסרט נשפכנו עם כל הקהל הוצגה הבחורה והכופפה ואמרה לי באוזן "אני גרר רוצה

(המשך מהעמוד 15)

שיקום מיני של נכים נוסח אמריקה: "ממלאת מקום" עירומה, ישר ולענוני

מטרישיה מוצאת שאצל הנכים יעיל יותר להיכנס "ישר לעניין". שכן לקוחות אלה יש בדרך כלל צרכים מיניים רגילים, שנפגעו או לא באו לידי סיפוק, אבל בגלל המגבלות הגופניות שלהם (חיוניו מיני חסר או לקוין) סבלו מחוסר ניסיון. לדעתה, הם בליכך להוטים בהתחלה "לעשות את זה", עד שאינם מסוגלים להתרכז בשיחות על אינטימיות, תנוחות או יחסים אישיים בכלל. היא מוצאת שאחרי האורגזמה הראשונה, במצב רגוע יותר, הלקוחות האלה יהיו נכונים ומתחמים יותר לעצות אחרות.

במקרה של ג'ון, למשל, האנרגיה והמתח שהיו כרוכים בתעוררת חמינית גרמו לו לעיתים קרובות לעיוותות גופניות ולאובדן שליטה מוטורית. לכן, בשלב מוקדם ביותר של הממשש הפיזי, היא מאונת לו, ואחריכך מראה לו איך לגרום לה הנאה. היא גם מסייעת לו לזהות חושניות בתלכים שונים שלק גומה. בצורה כזאת הוא יכול להישאר קשוב ורגיש אליה במשך כל הממשש. מבלי שיסבול מהעיוותות שקודם לכן עידרעו את בשחונות מיני.

עם זאת, מטרישיה מייחסת חשיבות רבה לצורות מגע אחרות של הנכים עם גנות זוגם, ולנושאים של יחסים חברתיים בכלל. היא לוחשת מאוד לפתח אצלם מה שמכונה במיה "מוקד תחושות" - כלומר את היכולת לחוש כל חלק של הגוף שנוגעים בו. ולוחות מקורות של הענוג. שיטה זו מיועדת בעיקר לנכים המשותקים מן החושים, ומוטת מטרחה לפתח אצלם אווירי גיורי אחרים, וליצור אפשרות להגיע לאורגזמה שאינה מבוססת על מגע מיני ורגיל.

אבל בוב המקרים, המטרה המרכזית היא

דרכי עבודתה של מטרישיה שונים מאלה של ממלאת-מקום מיניים אחרים. המטפולים שלה טובלים מאתיסקוד מיני בשל גנות גופניות, ולא בשל תסכיות נפש. ילדות קשה או חרדה רצונית בתחום הביצוע המיני. עוד הבדל משמעותי בין שתי השיטות הוא העיתוי שבו מבלאיימקום מיניים הפנוי הישיר לתהליך הטיפול. רוב עמיתיה מקדישים זמן רב לשיחות מקדימות, לתרגילים של מודעות חושית, ולאמנות הליטוטים שלפני העת המיני עצמו.

שלב א' בשיטת הטיפול הישירה של מטרישיה מרלמן, לפני ההתפשטות: השיחות והעצות באות אחרי המוקד המיני הראשון.

להנביר את ההבנה וההערכה של הנכה לגופו. כך היא גם מתרגלת אותם לחמוך עם כסא הגלגלים באופן שיעניק להם תנועה חופשית ויכולת להתחדר במסעדות, במועדוני לילה ובנסיעות רומנטיות. תיא מדויכה גם את גנות הווג להקל על הנכה במשחקי ההאבה - למשל, איך להתחלש כך שהוא יוכל להפטיט אותה, אפילו אם דוועותיו משוחקות או שאחת מהן חותבת.

מטרישיה, עובדת סוציאלית במקצועה שהשתלמה גם במסיכולוגיה וסוציולוגיה, עברה הסבה למקדיר "ממלאת-מקום" בשנת 1981. לממנה בקריירה נרם ידיר שלה, ממלאת-מקום מיני, שטיפל בבבה עקשן ונקלע למבוי סתום. הוא נקט בשיטות המסיכולוגיות המקובלות, ואילו הנכה ולסקא את בת-זוגו, מטרישיה חשה שאם תוקט בשיטת טיפול לאישנרית (אשר נמצאת מעבר להישור ידו של מטפל ממון זכר), היא תחמיץ הזדמנות לעזור לאיש, שהוכיח גישה כה חובית למין. כך נולדה השיטה שלה - לגשת מיד בהתחלה "ישר ולעניין".

החברות הצליחה, והנכה עורד אותה לחוור על השיטה כדי לעזור גם לחבריו. בכל שצברה ניסיון, היא נוכחה לדעת שהחברה הסובבת את הנכים - חשבויה בדיעות קדומות ושגויות - רק מוסיפה ומכבירה על מועקותיהם וחופשיות בכך שהיא מתייחסת אליהם כאל יצורים לארמיניים. את הסדנאות לחינוך מיני לאנשים בריאים היא ממצלת חיוס גם לשינוי יחסם לנכים "שהרצונות שלהם לא שונים. כשכסא הגלגלים לא חייב להיות מתיצה, שלא צריך להתבונן בקוקן אלא במה שיש בו".

מטרישיה אמרת: "משוט המדמתי את עצמי במקומם: איך חיוויו מרגישה את היו משתבלים עלי כעל יצור לארשיני, ונחשבת על ידי החברה מוגבלת יותר מבני שטר ל חטום הנמני. אני לא ביולוגית וגם אין לי נטיה למכניקה. אני לא מתכוונת להמציא משהו חדש. המומחיות שלי היא בנותיות שאני מרגישה ביחס למין, והכשרונות שלי זוכים ליישום תשוב ביותר בתחום שימור החיפוקד המיני של המוגבלים בגומם".

היום היא מטפלת בכל שבוע בחמישה מקרים, לא כולם נכים. הבריאים הם הפרנסת. הנכים, שרובם נכולים במצוקה כלכלית, היא גובה מהם דמי-טיפול מזולים (75 דולר למגישה בת שעה וחצי) ועוד צריכה לטלטל עצמה לבתיאם, כשחוצאות תנעיות וביטול חומן על חשבונה. הגמול שלה הוא במחמאותיהם. כמה טוב הם מרגישים הודות לטיפול שלה, ששיחורו אותם ממועקות וחרדות, בעקבותיו הם מתחילים לחוש עם גנות זוג ולפתח קשרים חברתיים, כשהמין מסמיק לחוות בעיה ומכשול.

סטנן פרי, שרות "גאמא"

שלב ב' בשיטת מרלמן. ללמוד לפתח אינוריו גיורי חלימים: "המומחיות שלי היא במחיות שאני מרגישה ביחס למין".

סלמכסו 17

אליס בארץ הבלהות

אליס, האשה מאחורי רפי סויסה.
סיפור על הכבוד האבוד
של משפחה במערכות.
כבר יותר משלוש שנים.
"אנחנו בורחים מקיר לקיר,
וכל הזמן הקיר נופל עלינו".

מאת אבי מורגנשטרן
צילומים: ראובן קסטרו

בלילה אליס סויסה בגדים, התאפרה קצת מעל
העיניים, ויצאה להוציא את הכיבי של רפי,
שהיה נתון במעצר בביתו של עורך-הדיון
משגב, לפי הוראת בית-המשפט. סויסה נחש-בניסיון
להיות ערים בפרשת שירות הפריצות שבהם חשוד
בנו, רפי. כחצות ברוק חדרו אליס ורפי סויסה לביתם
במכולת בתיה "התרגשו", בטח שהתרגשו, אמרה
בסוף יבש. בכיתום "לא, אנחנו בוכים כבר חודש
שלם".

כמה חברים וקרובי משפחה, שבית-המשפט הוציא
להם להיות במחיצתו של סויסה, עמדו בחוץ וחיכו
להם במשך כשעתיים. גם רפי אלול, ראש המועצה,
עמד שם במכנסיים קצרים, כשהוא מתח. אחר אחר
הם ניגשו לרפי, נישקו אותו, סמחו על גבו ואמרו
הריב מילת עידוד. אליס יצאה מהמשב האחרון של
הרכב השבור, נשאת עימה תיק ובו בגדים וכלי חצצה
של רפי. מהלכת לה בשקט, ורחוק מההמון הסואן, רק
לקראת הילת ניגשה אליה ארצ מחברותיה ואמרה לה
"אליס, מה את סוחבת את התיק את בקושי על
הרגליים". אליס לא אמרה מילה. רגילה לעשות את
העבודה המוחת וזהות. מקדישה את זמנה וכוחה
לפעילותו של בעלה. תמיד עומדת לו כמשענת. בדרך
כלל לא רואים אותה. היא בורחת מפרסם, אבל היא
שם. רפי סויסה יורע שתמיד יש לו על מי לסמוך.
גם כשהיה ראש המועצה המקומית במוכרת
בתיה, ומאחר יותר חב-כנסת של המערך, אליס
סויסה חמיד לקחה על עצמה את כל התובנות
החברתיים. שעות היתה מכשלת לאורחים הרבים
שהציפו את הבית. כשרפי הוצא יושב ומשוחח עם
אורחים, היא היתה על הקו המוכר מטבח-סלון-מטבח.
בראיון למדור "שטח פרטי" במספר זה, לאחר
(המשך בעמוד הבא)

18 מלפפפפ

אליס סויסה יצאה
בבוקר שני. אדם שיש לו
החיות שלו ועוד לו חיות
ולמחרת... זה לא חלום
עליו. היא חיה בלילות
בביתו. היא חיה בלילות.

הכאן את האל

יש רגעים שבהם ויטמן זה קלאסי...

ויטמן קלסיק
גלידה אמיתית

המשקל מתעורר הקורם)
המחנה כנציב שרות בתי-הספר, אמר טייסה:
'נכחתי את המסע שבו אני יכול להרשות לעצמי
ללכת את האנשים והעניין להם כל מה שאני יכול;
ביתם באוכל, בנשימת לב. סידור הבית וההסטה של
אליס היא מתמצאת בעניין הזה טוב, משקיעה הרבה
מקלל אורחים. יש הרבה אורחים, ואני שמח על כך.
הא ממוחית גדולה בהעברת מידרה לדירה, בסידור
הרים... בדרך כלל, לי אין זמן להתעסק בעבודות
בית'. ופי אחראי על ההם והשיתות. אליס על המון.
הוקה בדירה, שווה לאליס אין טענות, להפוך. היא
מנה לעור לבעלה בכל תחום שבו תוכל. ואם צריך
למלא או לנקות, או להיות מוכיחה במשך 24 שעות
מקשה שמיש נציב בתי הספר, היא תעשה זאת.
מקי לעבודתה כפקידה במתג'ס המקומי.

בוחלה היא דחמה כל בקשה לראיון. 'העתונות
הזה אחתנו. אין לנו כוח יותר. כל הזמן מחטטים
מית שלנו. לא נותנים לנו רגע של מנוחה. כבר
הפסדו אותנו מלמלה עד למטה', אמרה בקול שבור
לאח שית אחי-צהריים קצרה, שניזונה בגלילות
והנה. 'כבר שנה שאני לא פותחת עיתון. לא מעניין
אחי מה כתוב עליי'.

שנת השבתון' מהעתונות נמתימה ביום. רביעי
סער, נמלול של משפחת טייסה, היתה מונחת על
שולח האוכל ערימה של עיתוני היום. אליס ומרים
מדיטיות, קרובה שממששת גם כרובות המשפחה,
ושו בהם בעין רב והחליפו דעות. מי כתב בער, מי
נע. לשי צריך להודות ובמי צריך לנזוף. חמ'ל מקומי.
נת מיה ממוקם מול בניין המועצה המקומית, בחצר
יש לול בדורים ותרנגולות. מאחור ניצב שול של
אמנם שוריד אמר היה לעשות ממנו מנוף. במקורו
ההוצי רפת שערור שיופצים. בתוך היריוט הדחוס
נולד אספק הבקורות של רפי טייסה. מנגנון על אחד
המונות, אספק הנוכח של אליס. במרכז חדר העבודה
לז רפי, תמונתו של שמעון פרס, מוקפת במעודות
הוקה. פרס הוא המנהיג שרפי מעריך ומוקיר יותר
מל.

ליס צונחת בכבודות על כסא הגרנד. אשה
מסופחת, מלאה, שיער בלונד, מחומצן. גם
בצעים קשים היא לא מוניה את עצמה. אבל
העניינים ממנידות עייפות. שחוקה מרבית
בעת נמלאוירטוש, רק כשהיא מוכיחה את עברו של
בעלה, נספחת על מעשיו ויושרה, נכנסת בה רוח חיים
שנפחת אשה. כמעט שבורה, לבעלת אמנה לוהטת.
או היא נמנפת מדיים, מרימה את הקול שספוג ברגש
דומע, נמש כמו המנוולגים של בעלה. אליס לא
מזעזכת על עובדות. מספיק שהיא יודעת שרפי
'עשיתי את כל זמנו ומרצו למען הציבור', ואם יש
פעיה פה ושם, היא כסלה בששים מול כוונותיו
הנוגות. היא לא עושה רגע חושבים. האמוציונליות
לעומת את זכורה מרחיקה ממנה רגישויות קטנות
בגולות, כך, למשל, היא מושה את מעצור של רפי
לידן שבה הנאים נכנסו לבתים של ההורים ולקחו
אחם למונה ריכוז, למשפחה. לא מוחות.

מרים ב'שטית ויטבת לצידה ומוקחת און ועין.
בעצת, היא מרישה דבר זה או אחר של אליס, מנהן
שורת של עובדות, וחוזרת בפעם האליפ שרפי
מיה צוה על כל בנייהית למר רק את האמת'.
מקלית אמנות משפט שלא נראה לה מנה במקומה
ההנה, היא מצליפה מיד מבט מתוך לעבה אליס
ומפלמלת כמה מלים בצרפתית. אליס, למעמים
מקבלת את החדושים של מרים, למעמים מתעלמת.

אליס בארץ הבלהות

אליס ורפי: 'כשתוא היה הנציב, קרובי האסירים היו מתקשרים ובאים אלינו. ופי לא גיש מהבית אף בן-אדם'.
לא אכפת לה שמרים קוטעת את דבריה בתרידות של
משפט וחצי.
איך את מסתדרת עם רצף האירועים ההיסטורי
הזה?
'האמת לאמיתה, לא יודעת מה קרה פה בכלל.
הכל מעורפל. אני בעצמי לא מבينة מה הולך. זה
מוחל שרים הלום בלהות'.
מה עשית בימים שרפי היה במעצר בית אצל
עיד מושב?
'לא זוכרת. כל היום אני עסוקה, אבל לא נוכחת
במה. גם נסעתי לירושלים, לכנסת, לפגוש כמה חכים
שיעזרו לנו. אני מרגישה שאני חייבת לעשות משהו
על מנת לתקן את העוול שנעשה לרפי. העיקר
להתחיל במשהו'.

ישנת ביומיום הללח
'שני לילות לא עצמתי עין. כל המחשבות
שבעלם עוברות לי בראש. לא נחתות לי מנוחה'.
אילו מחשבות לרונמח?
'אחות, אני לא יכולה לפרט מה עובר לי בראש.
זה יותר מדי. ביומיום האלו אני חושבת איך לקחו את
הבעל שלי מביתה. זה הדבר הראשון שעולה לי בראש
כשאני קמה מהמיטה בבוקר'.
מה הריגות בשנבנס שוטרים הביתה ולקחו
את רפי למעצר?
'הרגשתי כמו בן אדם שלא יכול לעשות כלום.
כאילו הבעל שלי נפל לתוך בור ואני לא יכולה לרדת
ולהרים אותו. להציל אותו. כל מה שהצטיי לשוטרים
האלה, גרדחה'.

ה למשל?
'קודם כל צעתי עליהם למה הם לא
שילחו לו הזמנה שיבוא לתחנת המשטרה. הם
יכלו לפחות להרים טלפון. בכל זאת רפי הוא
בן-אדם מכובד שכולם כאן אוהבים אותו. זה לא
בן-אדם פשוט. הרי לכן שלנו, דרוו, שלנו-הזמנה
מראש שיבוא לחקירה. או את אבא שלו באים ככה
לקחת בלי לחזיר מראש? את הפושע הגדול? הם
פשוט שלפו אותו מהבית בלי לגמר מלה. אפילו לא
רצו לתת לו לחטור. הוא אמר להם: תנו לי לעשות
מקלות, ואני אבוא לתחנה. אמרו לו: לא אנחנו נחכה
לך כאן בבית, רגע שעה.
'רפי רצה להתקשר לעורך-דין שלו. בשום פנים
ואופן לא הסכימו. רפי אמר לרוב למה את עשיתי? הם
אמרו בתחנה כבר תרע. הוא רצה להבנה לאנשו שלו.
לנסות לפניהם או אחריהם. שם דבר, הם לקחו אותו
בניידת שלהם. הם תכננו הכל מראש. העלו אותו
כאילו היה מושקע. הרגשתי שאני מאבדת את ההבנה
שאני הולכת למוות. לקחו אותו. כמו במשימה. ראיתי
את המדים והחזורים של רפי והרגשתי מוח. שחוק

הרגיש. ועל זה אני לא אסלה להם לעולם. לעולם...
רגע קשה שותותה היה בבית המשפט, כשניסתה
לדחות לרפי כריי. רפי סרב בתחילה, אבל לבסוף לקח
את הכריי מתוך נימוס. אלא ששוטרי, כך מספרים
בבית, חתף ממנו את הכריי, ופתח אותו לורה שלא
מעבירים דרכו דבר. אחותו של רפי, רימונה, ומריה
על צום כמחאה ולאות הודות למשך יומיים,
והתעלה כמה פעמים.
אליס נוסחת את השפתיים בעצבנות. היא
מרגישה מושפלת. עד כרי כך שצועקים 'נאצי'
לשוטר שחוצץ בינה לבין בעלה בבית-המספט? אליס:
'אמרת שהוא מתנהג כמין נאצי'. ההתנהגות של
השוטרים מאוד לא מוצאת חן בעיני. לא אכפת להם
כלום'. בצלמים היא נופה: 'מה אתם מצלמים אותי
כליכך ודכתי מה אני קוף'.

הרגיש. ועל זה אני לא אסלה להם לעולם. לעולם...
רגע קשה שותותה היה בבית המשפט, כשניסתה
לדחות לרפי כריי. רפי סרב בתחילה, אבל לבסוף לקח
את הכריי מתוך נימוס. אלא ששוטרי, כך מספרים
בבית, חתף ממנו את הכריי, ופתח אותו לורה שלא
מעבירים דרכו דבר. אחותו של רפי, רימונה, ומריה
על צום כמחאה ולאות הודות למשך יומיים,
והתעלה כמה פעמים.
אליס נוסחת את השפתיים בעצבנות. היא
מרגישה מושפלת. עד כרי כך שצועקים 'נאצי'
לשוטר שחוצץ בינה לבין בעלה בבית-המספט? אליס:
'אמרת שהוא מתנהג כמין נאצי'. ההתנהגות של
השוטרים מאוד לא מוצאת חן בעיני. לא אכפת להם
כלום'. בצלמים היא נופה: 'מה אתם מצלמים אותי
כליכך ודכתי מה אני קוף'.

הרגיש. ועל זה אני לא אסלה להם לעולם. לעולם...
רגע קשה שותותה היה בבית המשפט, כשניסתה
לדחות לרפי כריי. רפי סרב בתחילה, אבל לבסוף לקח
את הכריי מתוך נימוס. אלא ששוטרי, כך מספרים
בבית, חתף ממנו את הכריי, ופתח אותו לורה שלא
מעבירים דרכו דבר. אחותו של רפי, רימונה, ומריה
על צום כמחאה ולאות הודות למשך יומיים,
והתעלה כמה פעמים.
אליס נוסחת את השפתיים בעצבנות. היא
מרגישה מושפלת. עד כרי כך שצועקים 'נאצי'
לשוטר שחוצץ בינה לבין בעלה בבית-המספט? אליס:
'אמרת שהוא מתנהג כמין נאצי'. ההתנהגות של
השוטרים מאוד לא מוצאת חן בעיני. לא אכפת להם
כלום'. בצלמים היא נופה: 'מה אתם מצלמים אותי
כליכך ודכתי מה אני קוף'.

הרגיש. ועל זה אני לא אסלה להם לעולם. לעולם...
רגע קשה שותותה היה בבית המשפט, כשניסתה
לדחות לרפי כריי. רפי סרב בתחילה, אבל לבסוף לקח
את הכריי מתוך נימוס. אלא ששוטרי, כך מספרים
בבית, חתף ממנו את הכריי, ופתח אותו לורה שלא
מעבירים דרכו דבר. אחותו של רפי, רימונה, ומריה
על צום כמחאה ולאות הודות למשך יומיים,
והתעלה כמה פעמים.
אליס נוסחת את השפתיים בעצבנות. היא
מרגישה מושפלת. עד כרי כך שצועקים 'נאצי'
לשוטר שחוצץ בינה לבין בעלה בבית-המספט? אליס:
'אמרת שהוא מתנהג כמין נאצי'. ההתנהגות של
השוטרים מאוד לא מוצאת חן בעיני. לא אכפת להם
כלום'. בצלמים היא נופה: 'מה אתם מצלמים אותי
כליכך ודכתי מה אני קוף'.

הרגיש. ועל זה אני לא אסלה להם לעולם. לעולם...
רגע קשה שותותה היה בבית המשפט, כשניסתה
לדחות לרפי כריי. רפי סרב בתחילה, אבל לבסוף לקח
את הכריי מתוך נימוס. אלא ששוטרי, כך מספרים
בבית, חתף ממנו את הכריי, ופתח אותו לורה שלא
מעבירים דרכו דבר. אחותו של רפי, רימונה, ומריה
על צום כמחאה ולאות הודות למשך יומיים,
והתעלה כמה פעמים.
אליס נוסחת את השפתיים בעצבנות. היא
מרגישה מושפלת. עד כרי כך שצועקים 'נאצי'
לשוטר שחוצץ בינה לבין בעלה בבית-המספט? אליס:
'אמרת שהוא מתנהג כמין נאצי'. ההתנהגות של
השוטרים מאוד לא מוצאת חן בעיני. לא אכפת להם
כלום'. בצלמים היא נופה: 'מה אתם מצלמים אותי
כליכך ודכתי מה אני קוף'.

הרגיש. ועל זה אני לא אסלה להם לעולם. לעולם...
רגע קשה שותותה היה בבית המשפט, כשניסתה
לדחות לרפי כריי. רפי סרב בתחילה, אבל לבסוף לקח
את הכריי מתוך נימוס. אלא ששוטרי, כך מספרים
בבית, חתף ממנו את הכריי, ופתח אותו לורה שלא
מעבירים דרכו דבר. אחותו של רפי, רימונה, ומריה
על צום כמחאה ולאות הודות למשך יומיים,
והתעלה כמה פעמים.
אליס נוסחת את השפתיים בעצבנות. היא
מרגישה מושפלת. עד כרי כך שצועקים 'נאצי'
לשוטר שחוצץ בינה לבין בעלה בבית-המספט? אליס:
'אמרת שהוא מתנהג כמין נאצי'. ההתנהגות של
השוטרים מאוד לא מוצאת חן בעיני. לא אכפת להם
כלום'. בצלמים היא נופה: 'מה אתם מצלמים אותי
כליכך ודכתי מה אני קוף'.

הרגיש. ועל זה אני לא אסלה להם לעולם. לעולם...
רגע קשה שותותה היה בבית המשפט, כשניסתה
לדחות לרפי כריי. רפי סרב בתחילה, אבל לבסוף לקח
את הכריי מתוך נימוס. אלא ששוטרי, כך מספרים
בבית, חתף ממנו את הכריי, ופתח אותו לורה שלא
מעבירים דרכו דבר. אחותו של רפי, רימונה, ומריה
על צום כמחאה ולאות הודות למשך יומיים,
והתעלה כמה פעמים.
אליס נוסחת את השפתיים בעצבנות. היא
מרגישה מושפלת. עד כרי כך שצועקים 'נאצי'
לשוטר שחוצץ בינה לבין בעלה בבית-המספט? אליס:
'אמרת שהוא מתנהג כמין נאצי'. ההתנהגות של
השוטרים מאוד לא מוצאת חן בעיני. לא אכפת להם
כלום'. בצלמים היא נופה: 'מה אתם מצלמים אותי
כליכך ודכתי מה אני קוף'.

הרגיש. ועל זה אני לא אסלה להם לעולם. לעולם...
רגע קשה שותותה היה בבית המשפט, כשניסתה
לדחות לרפי כריי. רפי סרב בתחילה, אבל לבסוף לקח
את הכריי מתוך נימוס. אלא ששוטרי, כך מספרים
בבית, חתף ממנו את הכריי, ופתח אותו לורה שלא
מעבירים דרכו דבר. אחותו של רפי, רימונה, ומריה
על צום כמחאה ולאות הודות למשך יומיים,
והתעלה כמה פעמים.
אליס נוסחת את השפתיים בעצבנות. היא
מרגישה מושפלת. עד כרי כך שצועקים 'נאצי'
לשוטר שחוצץ בינה לבין בעלה בבית-המספט? אליס:
'אמרת שהוא מתנהג כמין נאצי'. ההתנהגות של
השוטרים מאוד לא מוצאת חן בעיני. לא אכפת להם
כלום'. בצלמים היא נופה: 'מה אתם מצלמים אותי
כליכך ודכתי מה אני קוף'.

הרגיש. ועל זה אני לא אסלה להם לעולם. לעולם...
רגע קשה שותותה היה בבית המשפט, כשניסתה
לדחות לרפי כריי. רפי סרב בתחילה, אבל לבסוף לקח
את הכריי מתוך נימוס. אלא ששוטרי, כך מספרים
בבית, חתף ממנו את הכריי, ופתח אותו לורה שלא
מעבירים דרכו דבר. אחותו של רפי, רימונה, ומריה
על צום כמחאה ולאות הודות למשך יומיים,
והתעלה כמה פעמים.
אליס נוסחת את השפתיים בעצבנות. היא
מרגישה מושפלת. עד כרי כך שצועקים 'נאצי'
לשוטר שחוצץ בינה לבין בעלה בבית-המספט? אליס:
'אמרת שהוא מתנהג כמין נאצי'. ההתנהגות של
השוטרים מאוד לא מוצאת חן בעיני. לא אכפת להם
כלום'. בצלמים היא נופה: 'מה אתם מצלמים אותי
כליכך ודכתי מה אני קוף'.

מלכספוז 21

(תמונה מהעמוד הקודם)
משפחת סייסר, אהנו ברחמים מקיר לקיר אבל כל הזמן הקיר נשיל עלינו.
זה כולל גם את מאמרי של דודי בצרפת בעזרת הוויזיה קול הדיאקון
"יו בעיה בצי עומה אני לא יודעת עד היום מה קרה עם ברייק, אבל כולנו שילמנו על המהרה הזה בדם ובנפש. זה פגע במשפחה באופן קשה. לא יודעת איך נשארו בחיים כשביל לממן את ההגנה והגניעות אליו נשארו בלי גרש. מכרנו את הבית, לווינו כסף, נמלנו על הקרשים עכשיו אין לנו בית, אין לנו שום דבר, ירדנו המשים אהנו כבדראות."

מה את זכרת מהביקורים שלכם אצל בלא בצרפת?
"שלא תרע. התה רשה שהמפירה בינינו. רפי ואני היינו נכנסים כדי לעודד אותו. רצינו לחזק את רוחו. היינו נפגשים בקושי עשרים דקות. מאיפה את אורית בוח ומחזיקה מעמד אחרי המכות שנתחנת עליה?
"הבן-אדם לא יודע כמה כוח יש לו עור שהוא נקלע למצבים כאלו. לפעמים אני ממש נמורה, מנישה שנה בא החת, שאני לי יותר כוח ואני בא ובגן שנה, מכה חדשה נוחתת עלינו, ואני מנישה הלאה לפעמים אני שואלת: אלוהים, מאיפה יש לי כוח שכזה. כנראה שאנחנו הרבה יותר חזקים ממה שחשבנו. כך שמי שחשבנו להפיל אותנו לא יוכל לכך."

מרים בויסטרית מתעוררת אהה לא יודע כמה כבוד הבראם הזה גורר אחריה. כמה אהבה רוחשים לה.
משפחת מייסא במערבולת כבד למעלה משלוש שנים. זה הולך במעצור של דודי בצרפת, וגמטן בסוף שרתו של רפי כנציב שירות בני הסוחר. תפישת שלמה של הנציב הניאה לו מתנגדים רבים. השליח היה בורא המבקר שחשף ליקויים אי-סדרים, ושחיתויות שגרמו סדקים באמינותו וביושרו, ואו נקצר דודי בשנית. שוב בצרפת פגים.
כשרפי החפטר מהשכר, רחוק מהורקרים, היה נדמה לה שהגיעו למנוחה. היו מעט רכעים שמחים. למשל כשרודי חזר ארצה אחרי שלוש שנים בכלא הצרפתי. "חגיגות במשך חודש שלם. מי לא בא לבקר אותנו, מאות אנשים עברו כאן בבית". זה נמשך כשדודי נישא לדודי. "היתה חתונה הכיטפואות ויפה שנערכה אי-פעם בארץ" וזהו נדמה לכולם שהוא עולה לדודי. חרשה. רפי מצא לו עבודה כסוכן למכשירי חשמל. "חשבנו ששוב נהיה משפחה מאושרת. נולד כן נפלא עשיתי בריחמילה ממוארת. דודי החליט לקרוא לבן שלו רפי נכלל שהוא מאוד אוהב ומכבד את אביו, ועכשיו עוד פעם הכל רץ נגדור."

עכשיו הצטרפו למחנה שרץ נגדה גם הכלה והחמות. אשתו של דודי מיסה ואימה העידו במשפחה כי רפי מיסה ניסה לתחך ולשנות את ערותו, אליס: "האשה הזאת לחממה באה אלינו לאחר שעצור את דודי ובעקב כוונתה אני לא אתן שיעצור אותה. הוא כמו בן שלי. אני אמכור את הבית שלי אני אעזור לו, סיטע עם דודי לחלל. לא נוהגים להם לחיות מה אני אלק לברלב ואמר לו מה יש לי על הלב".

מרים בויסטרית: "יו נקודה חשובה, תכתוב, תכתוב".
אליס: "אמרתי לה: תרגיע, תנחל, ונחשוב מה לעשות. הזמן יעשה את שלו. רפי אמר אז שכולם יחשבו היטב מה קרה באותו יום שבו אומרים שדודי פרץ. אבל הוא הרגיש שנאמר רק את האמת. לא יודעת מה קרה לאשה הזאת. היינו ביחסים טובים. אליס יוצאים מן הכלל".

אליס: "היא כנרת כנר".
מרים: "אליס בניהו זה אולי לא המלה הנכונה".
אליס: "לא מעניין אותי. אני לא רוצה לקרוא אתה יותר. היא אשה מטובת. היא הבטיחה אותנו למעלל הזה. עוד לפני התחנה הוורדית אותנו שהיא מסובכת, אבל חשבנו שנו סתם עלילה. לא רוצה

"לרפי תמיד נתנו הרבה כבוד. גם היום לכל מקום שאנו מזוונים אליו, אנשים קמים ומוחאים כפיים. מעניקים לו כבוד כמו לנכבד קולנוע".

לראות אותה. היא אשה חסרת אישיות. שתתפוצץ. הלוואי שתתפוצץ.
ורד, אשתו של דודי, לא באה לבקר. הנכר רפי נמצא אצל אחיותיו של דודי. לאליס לא מעד לראות את דודי.

יש לך לפעמים הדרדור קל שבקלים שאולי רפי אשמו?

אליס: "אני מאמינה בבעל שלי. אדם שחרם כל החיים שלו ועור לפושעים ולאנשים ממכנים - זה לא מתלבש עלי. אני מאמינה באלוהים ובדרך שישא מהר לאור. כשרדיכל רוצים לסגור אותו חשבותות. גם בנציבות שירות בני הסוחר חופשו אותו ובסוף לא מצאו כלום".

היו מימצאים חמורים נגדו בדיווח של מבקר המשטרה.
"אי סדרים... אי סדרים... הלוואי וכל אחד יעשה אי-סדרים כאלו ויעבור כמו שהוא עבר. הוא היה הנציב היחיד והנכון מאז קום המדינה".
אליס גוברת בטלפונים הרבים שהיו ממריים את מנוחתם. מרי, לילה, כולל בשעות הקטנות, היו מתקשרות אליהם נשים ואמהות שכבו וביקשו מרפי ובג מנחה שיעזור לבעל, לבן או לאת שיושבים בכלא. שיתנו חומשה, שיקלו בחגאי המאסר. "הייתי נקדעת מהמלפונים האלו. זה עמד לי כמו כור בנזון. הייתי בצער. הייתי שומעת את הנקשות שלהן ובוכה. אמרתי לדודי בוא נגמק את המלפון, שנכל קצת נוח, אבל הוא סרב. צריך לשמוע ולעזור לכולם. הוא אמר, הניקודים גם היו באים אלינו הביתה, ואני הייתי מכינה להם אוכל ושתייה. אפילו ישנו אצלנו. רפי לא גרש מבית אף בן-אדם".

אליס הכינה מרד מאוד שהוא תאליק לשרת את כל אותם נוקקים. לפעמים ניסתה לומר לו שהגיע הזמן לחיות לבד. רק שניהם בלי כל המולה מסביב. זה לא עזר. אבל לפני עשרה חודשים, כשרפי החליט לפרוש מתפקיד נציב השכר, דווקא הוא ניסתה לשכנע אותו שישאר. בכלל רקע הפרשה. "אמרתי לו שצריכים אותו. אבל הוא אמר, דיי, נעבר לי. אני לא יכול יותר". זה היה הרגע הכי קשה שלהם בשנים האחרונות. נקודת התורנות של המעצור הציבורי והכבוד האיש של בעלה.

אליס אחבת יותר לתורמים על תמים היום שהיו לה עם רפי, כשנים שעמד בראש המועצה המקומית של מוכבת-מחיה. התקופה שהביאה לו תנופה פוליטית אדירה במסגרת העבודה. הוא פיתח את המקום וכולם אהבו אותו. נתנו לו כבוד. הרבה כבוד. קודם מאוד חשבה אצל אליס. "גם היום לכל מקום שאנו מזוונים - חתונה, הריאה לא משנה מה - אבי מורגנשטרן

אנשים קמים ומוחאים כפיים. מעניקים לו כבוד כמו לנכבד קולנוע".
במוסדת התיא לא שכחו את מייסא. השנים מעוררים. מוזיק למחכה - יש מי שנחשבו לחברים טובים וכסודים ולפתע ניתקו מנגד. מייסא חשף שעשיתה בין החברים מהפילנה העלה הרבה עריות. מסתכלים עליך בהחממה כשאת עובדת ברחוב?

"לא. לא מסתכלים ברחובים. האנשים מה לא חושבים לרגע שהוא אשם. רוצים לצאת להפגן. גם את חושבת להפגין?
"אם יהיה צורך. או כן. זה בא לי בכוקר. זה עולה לי בראש. אני קמה ודוצאת להפגנה".
נגד מי? "לא יודעת נגד מי. נגד כל המדינה. כל מי שהיה מעורב במריה הזאת. דיי, נקדע לי את הראות ככה את רפי".

כשאת מסתכלת על השנים שלך עם דודי, מה היית מוותרת?
"הייתי מאוד שמחה אם הוא לא היה הולך לשיח בתי הסוחר".

אתם באמת מתבוננים לרדת לחיים, כמו שפורסם?
"לפעמים. כשמתעצבנים, אז אומרים רבים קלא צריך לומר יותר טוב שירדו מאיתנו. הגיע הזמן לנת לנו לנח קצת. אבל אחרי שעושים חושבים על זה שעושים לנו כאן, אז אני שואלת את עצמי מה יש לנו לעשות בארץ, למה רודפים אותנו. הדי טוב שמה בחור. שם נחיה מצוין. כל מה שעשינו למען הציוני האלמנה, היתום, הקשיש, הסוחר והאסיר - כל התקופה שלנו, שלא נגוס ולא ניש, כשביל מי עשט את זה. אם ככה מתנהגים אלינו, אז מה רוצים שנעשה?"

מתי יצאת בעמם מחארינה לחופשה, למה קפצו?

"הייתי בצרפת לפני חודש אצל אחותי. רציתי לעשות קצת ניקוד ראש. קניתי לי סט בגדים ונחתי. מול שנשעתי כי אני לא יודעת מאשם היה לי כוח עכשיו".

היו לך רגעים שבהם חשבת על ויתאבדות?
"לא. אני לא אתן לאנשים האלו את ההתאה. הם אהנו חזקים ומאמינים בעצמנו. מעוררים את זה שני".

אין חול בשפורים בחקשורת היסוד על מי מיומן. שהוא מילגשו של בעלך, והתעורר שנקמים נפשו יחד לחילול.
"לא חשתי כלום. אני מכירה את בעלי. והוא על כולם בעל כזה. אין לו זמן בשביל שטויות כאלו. אני יודעת איפה בעל. נמצא כל רגע. עקבתי אחריו כל הזמן. כנציב היה לו באטו מכשיר טלפון והוא היה מתקשר אלי כל כמה זמן ואמר לי: אליס עכשיו אני מה, אליס עכשיו אני כאן".

ויברתם על האורסומים הללו?
"בטח שירבו. אחרי לא הייתי נמצאת מה" כשרפי שוחר ממעצר הבית לקראת סוף השבוע שעבר, הוא ישב במרכז הסלון, ואליס לצידו משחק בעצבות באצבעותיה. גם כשהייתה, זה לא היה יותר מעודת שפתים חדה וקריחה. מרי כמה שניחא הביטה בפי, נכונה לשרתו. כשהמלפון מצלצל, היא מרישה ומגישה לו. כשצריך סיגריות, היא שולפת מאחת השדות ומניחה לפניו.

רפי מיסה אמר בקול שבור: "כבר החלטנו את המוחות. מה עוד צריך לעשות?"
אליס אומרת: "צריך להחליף גם כמה אנשים במרינה".

זה היה החלום שלך כשהיית ילדה?
"למי היה זמן לחלום?"
מרים בויסטרית מאלצת אותה לחלום, כמסכת כבת. ואליס אומרת: "מה שבאמת חלמתי זה לעשות מוסיקה. להיות מוסיקאית". לפני הצילוסים, מרים ממחרת להחליף לה את נעלי-הבית. בנעליה ממונרות אליס מתיישבת ליד האורגן. מרים מבקשת ממנה לנגן. היא מסרבת. אליס בארץ הבלחות לא רוצה לערוב את החלום עם הצרות בחיים האמיתיים.

הקיצ יוצא לך כבוד מכל החורים?

קח מזגן של זהר

חיים צימר (צוותא) דואגים לך אישית שתקבל את המזגן הטוב ביותר, ובחיים, אודות המזגן המתאים לדרישותיך שתקבל תנאי תשלום המתאימים לך שתקבל שירות מחיר, אישי ויעיל שתקבל מזגן משופשק. כי זהה אתה נחשב שרות ואחריות למזגנים ע"י חברת תדיראן

זהר הנדסה ומיזוג אוויר בע"מ
משרד נוכירות: מזגנים ומכונות כביסה וזהר סופר לטוטס רח' סיקולוב 31 ת"א טל. 228080-240639-236893

האזן את האזן

רומל רומל

"אילו אביך היה מגיע. הנה ב'42', לא היינו פה היום", אמר לו טדי קולק בעת שהעניק לר"ר מנפרד רומל, בנו של פילדמרשל ארוין רומל, את התואר "עמית ירושלים". אצל מי שחי בארץ בימי אל-עלמיין מעורר השם הזה זכרונות אימה. יש גם מי שהוא מצטייר אצלם כחייל מקצועי, מצביא גדול שהיה שותף לקשר היטלר ושלה יד בנפשו. הכן, כיום ראש עיריית שטוטגארט, מנסה לעשות את הכמעט בלתי אפשרי: לכבר את מורשת אביו, ועם זאת לכפר בפני היהודים על פשעי הרייך השלישי.

מאת טל בשן

בחדש: שבער העניק טדי קולק לר"ר מנפרד רומל את התואר "עמית ירושלים" (מימין). למטה: בצילום משנת 1942 - מנפרד בחברת אביו, "שועל המדבר" (במרכז) ואמו.

הפעם הראשונה בה שמע אני על השמדת המונית של יהודים היתה ב'43'. לפניכן לא היה לו מושג. שרבר כזה מתרחש. הוא וחבריו ידעו, כמובן, שלהיטלר יש 'תסביך אנטישמי', אבל לא תיארו לעצמם לאן הגיעו הדברים.

הקטור מנפרד רומל (1918), בנו היחיד של פילדמרשל ארוין רומל, הנגדל שהיה לאגד זה או - אם תרצו - חלום בלהות, יש לחיים אדמורט ושמנגמנות, חיוך מכיב, שיער אדום עם קצת שרחת. כולל אומץ מבוטא ניהול. בנו של "שועל המדבר" הידוע בנאח כמנהל בית דודני תתלי-אביב לירושלים לראותו כמל שבמאה שר. למת אולי רק כדי שאוכל לומר "מר רומל" ולחשוב שזנבתי בקנה גלגלתה של תחאסטרית, אולי כדי ליישב חשבונית בלתי-נצחית ליישוב. אני מביטה בו ולא מאמינה. בת לניצולת שואה קשבת. עם בנו של גדול נאצי על כוס אייסקה בלכני של "קינג ירוחתי" והכל בל-כך מנומסן וחביב, ושלילי, ו'הרצ' עור כוס קפה. מה שארבעים וחמש שנה יכולת לעשות.

השילומ. התמונה הסוריאליסטית-צורית לציון שרומל הצעיר, בנים האש עיריית שטוטגארט, הניע לכאן לפניי קשלושה שבלעות כדי לקבל מידע טרי של. לא חזית מאשר את תואר "עמית ירושלים" המוענק ללא-ישראלים שמעלו למען העיר. בדרך כלל שמור התואר הזה לנורמטיים היהודיים נכבדים. מנפרד רומל הוא הנורמטי הראשון שזכה בו וראה מסגרתו.

24 תולדות

היהודים. רומל, לזכותו יאמר, מתמודד עם העניין בכנות ראויה-לציון. "באמת מול שאבי לא הניע הנה", יאמר אחריכן, "אני מניח שגורלכם היה כגורל שאר היהודים ברייך". והמניח בידי.

כל אחד וההיסטוריה שלו, כל אחד והרומל שלה אצל מי שחי בארץ בימי טורקוז ואלי-עלמיין מעורר השם הזה וזכרונות של אימות עור מעט, עור מעט הוא יגיע ממצרים לארץ וישמיר את כלנו. הנהגת הישוב אסטרטגית רחבה - והמור מכל: שבועם השחתי (באופן לא ישיר) בקשר בגד היטלר ריק 'מסיבות צאניות, לא מטריות. הוא ממוטט עם כאילו אסיר 'אילו היתה לנו פצצת אטום - וחשבוני שהיה עלינו להמשיך במלחמה.

העולם השנייה מכירים את רומל כפמל של לחם ללא חוז, ורוקסא הבריטים "אשמים" בה. בג'נטלמניות אופיינית הם העלו אותו לדרגת לוטנאנטי, מעין יויב מתוחכם בדייקר, שהשכיל לחלום בהם במדבר המערבי בכשריו מעורר הערכה. הם שהעניקו לו את הכינוי "שועל המדבר" וחונכו. על ברכי קרבות 'הקורסוס האנטיקני' שלו ידורות. של קצינים בלתי-היטלר לפיקוד ומטה העובדה שרומל לא היה שותף פעיל למכונת השמדה הנרפנית, אלא חייל לוחם, שפעל תקופה ארוכה במנוחות, מן התורשה באירוסה, הפלת על מוקם, המודד והואש של הנורמטי ואולי של העולמי כולו, עיבדו גרמני חיובי את לפחות האבה אותו, אתי העלמה. תחיתם גדול מן החילום המצביא הנערץ שותף לחתף ל'קשר יולי' (1944) בגד היטלר ופלת יד בנפשו. הנה גם מתקשה הוא היה אבא.

החשוכה והמעוותת והיא היו כמה גרמנים הנונים... בשנים האחרונות נעשו כמה מאמצים לנפץ את המיתוס הרומלי. בספר "רומל כאפריקה" (מאת וולף הקמן, בעברית יצא לא מכבר בהוצאת "מערכות") מואר רומל כמין פרימורנה אסטרטג, מיטוס שלילי למדי, שירע לקחת אחריות רק על נצחונות, שהאשים את הכופרים לו בכשלונותיו, שהיה חסר כל ראייה אסטרטגית רחבה - והמור מכל: שבועם השחתי (באופן לא ישיר) בקשר בגד היטלר ריק 'מסיבות צאניות, לא מטריות. הוא ממוטט עם כאילו אסיר 'אילו היתה לנו פצצת אטום - וחשבוני שהיה עלינו להמשיך במלחמה.

בשנות הספר יצא מנפרד במתקפת הנהג נמרצת על אביו: "אני יודע שאבי רצה רק לקבל ההוכחה ניצחת שאין פצצה כזו", אמר אחריכן, "הוא היה מעוניין לסיים את המלחמה במהירות, ולא רק ממוצעים צבאיים אילמלא שמע על פשעי של היטלר. מעולם לא היה מעלה על הדעת לפסוק ב'המרידות'."

רמל הכן משוב בשקדנות פעלה לטענת חוכמה להוכחה, אופס חומר, לומר את הנשוא 'לרענים המדי ימצאו דרך להוכיח כל טענה שבעולם', אמר בנו היחיד של רומל. אבא זה בכל זאת אבא, והשם מוריד מאחור יותר-יותר גרמני מבין באותו המשך גם את רומל מגילה, בנו של יוזף מגילה, שיתוף על אביו 'מגילה היה מלחמה, אבל צריך להיות בשבילי וזה' הוא היה אבא.

כשהי לר, הוא אמר, עשה הכל כדי לקלקל את שם הטיב של אביו: "הייתי תלמיד גרוע ומרוע". מנפרד רומל גודל כשטוטגארט, ב'1928, כן יחיד לחיו אחרי שתי-עשרה שנות נישואים, אמו, לוסי מולק היתה סטורנטית צעירה לשפות כאשר פגשה את אביו, וא פרוחקונה בבית-הספר הצבאי. מבו של רמל היה מנהל בית-ספר, "דאצל טבא בבית היה ספר קצתו. הוא ידע לקרוא ב'". היום הספר נמצא אצל, כחשה משפחתו. אביו רצה להיות מהנדס, אבל כחש נכנסו בקיירה צאנית. מנפרד מתאר אותו כ"איש חכם, סלני, עם נטיה למתמטיקה. הוא לא קרא שפות יפה, אבא להעסק במכונות, לצוד ולעשות קר."

מלחמת העולם הראשונה היה בארדומל קצין חלידגלים צעיר בדרגת סרן, לימים גילו הסטוריונים צבאיים שכריות אותו הטקטיקטת ששימש אותו במתקפת בגד היטלר והגרמנים במלחמת העולם הראשונה, חורו כנהגיה גרול יותר, במלחמת השיריין שלו במלחמת העולם השנייה - מתקפות-נגד גרועות, נעם טורפתו, "הוא ראה בקרב כעין מחול פראי, והתקשר כתוב עליו צ'ארלס דאגלס יום אצל או, כין שתי מלחמות העולם, היה ארוין רמל שיון קצין אלמני בדרגת סרן, שקודם באיטיות וחדשה בייכמאות, הצבא הגרמני ב'1939. הוא היה אביו שנה, ממונה על מפקדת היטלר, "הוא היה מעין

מ"פ מפקדה", מסביר מאיר פעיל, "באותה תקופה היטלר 'צילח אותו', וב'1940 הוא העבר לפיקוד על ריוויזיית השיריין ה'. מהירות והמרחק בה עברה ריוויזיית השיריין על פני צרפת, מלוסקמבורג עד שרבור, ויכו אותה בכינוי 'ריוויזיית הרפאים'. אין אחד מהצדדים לא היה מורגל או במלחמת כזו מן הסוג הזה. אגדת רומל תולדה כשחשפה היטלר מפקד מוכשר שיציל את תחזית האיטלקית המתמוטטת בצפון אפריקה, פנה אליו.

אותה תקופה היה מנפרד רומל כן 13, תושב העיר אולם, חבר בלהב כתנועת הנוער ההיטלרית, היטלר יונגנר", כן הוא מודה בגילוי לב, גם הוא היה חלק מהתלהבות הכללית. "כלנו היינו בחיילי היטלר יונגנר", ואהבנו את זה. נתנו לנו מדים, ועיסורים, אמר לנו שאנחנו העתיד של גרמניה היינו מפנינים ותוקעים בחצוצרות מול הכנטיה, כך שנתנו לנו גם להרגיש שאנחנו מהפכנים גדולים, בקיצור, הרגשנו גברים". בארולף היטלר, הוא מודה, "ראיתי את מנהלי הדור".

מבחינת גילויי חלב מנפרד רומל הוא הריג גרמניה של היום. רוב בני דורו, מי שחיו גרמנים בתקופת הייך השלישי, מעריצים לשמור על שותפים או מעוררים את מהותם כאילו כל העם הגרמני חי אותה תקופה תחת "שלטון קורר". שגא האמת היתה אחרת.

המשורר הגרמני אוטוולר אנדריי, כן דורו של רומל הצעיר, שותף לאותן חוויות, מתאר בספרו "רומל הצעיר, שותף לאותן חוויות, מתאר בספרו

25 תולדות

הכרזת מלחמה

אחד חמישה אותן נאונים הרציה טוב
החפץ בצריפתן. הבית טעמו על עורתי יצו
וי יתנו חוצות בהחיות ודקות, ודקות חשונות
מיהותם - 4 חשונות נראו ימים ולילות
הגמדה.

רהיטים, חפצות, חפצות, חפצות, חפצות
החפץ על ידי הנכון
ויש אפשרות להמין הכולל
לכין רק חלק קטן מהחפץ והחפץ
בחפצות גם חפצי שינה, חפצות שינה
חפצות בהחפץ של עד
החפץ בצריפתן הכולל
כדי לקפץ... על ההחפץ

שוניחות אצל
סמית - שולחן אצל מיוחד בנק אש או ארון
בולד 65 - 135 ס"מ - שתי גולדות של 45 ס"מ
ר"א 737.50 ש"ח

סמית - 92 - 160 ס"מ בנק אש או ארון - שתי
הולדות של 45 ס"מ - 305 ש"ח

סמית - חתאים לפנות אור קטן - 135 ס"מ
בנק אש או ארון - שתי גולדות של 45 ס"מ - 700 ש"ח

סמית - 92 - 160 ס"מ בנק אש או ארון - שתי
הולדות של 45 ס"מ - 750 ש"ח

סמית - 92 - 160 ס"מ בנק אש או ארון - 3
הולדות של 45 ס"מ - 830 ש"ח

מורכבת קפה
סמית - שולחן קפה משולבים בגוונים שונים
ר"א 177 ש"ח

כסאות
סמית - חפץ, אש או ארון - 145 ש"ח

סמית - חפץ, אש או ארון - 209 ש"ח

מורכבת ישיבה
סמית - חפץ, אש או ארון - 1980 ש"ח

סמית - חפץ, אש או ארון - 2639 ש"ח

סמית - מורכבת להמין מלך חפץ, 1+2+3
ר"א 3.992 ש"ח

אריזה
סמית - חפץ, אש או ארון - 1877 ש"ח

אריזה
סמית - חפץ, אש או ארון - 1877 ש"ח

סמית - חפץ, אש או ארון - 1877 ש"ח

קח עד 50% הנחה וסע

המבצע עד 15.7.87

המבצע עד 15.7.87

הוא דומיניון בריטי. היה לו כבר ברור שהיטלר איננו פטריט, שכל מה שרצה היה רק כוח לעצמו, שכל העסק היה קמריה אנטישית אחת גדולה, ללא מטות, ללא מוסר, כן, הוא כבר ידע אז על הרצונות שנתבעו כדיון, אם כי לא ידע את היקף.

"מנגלה היה מפלצת, אבל צריך להבין שבשביל רולף, בנו, הוא היה אבא. אבי היה איש חביב, סובלני, עם נטייה למתמטיקה. הוא אהב להתעסק במכונות, לצוד ולעשות סקי".

הוא לא הגיע למסקנות האלה קצת באחרון. "אני חושב שהוא ידע את הדברים קודם, אבל יכול היה, או שלא רצה, לעכל אותם. אינני יכול לשפוט אותו", אמר מנפרד רומל בראיון אחר. "אינני יודע אם בנסיבות רומל הייתי מתנהג אחרת. אולי לא היה לי אפילו האומץ שהיה לו לעמוד על שולו של היטלר פעמים רבות כל כך".

"הבושה לא תקים אנשים לתחייה"
מבצע חילוץ נער והרצות. לאחרונה עמד בראש מבצע גיוס החומות למרכז חבירות החדש בואדי נוו, "תאם בלתי נגל, ידד נאמן ולוחם למען ירושלים מאוחדת", אמר עליו עדי קולק, שחנניק לו החדש את תואו הכבוד "קור ירושלים".

"אבי היה מעוניין לסיים את המלחמה במהירות, ולא רק ממניעים צבאיים. אילמלא שמע על פשעי של היטלר, מעולם לא היה מעלה על הדעת לעסוק בהתמרדויות".

המשטח מהעמוד הקודם המונית של יוהדים היה ב-1943, כשפגש בצרפת בגול בשם בלסקוביץ, שהיה ב-1939 בפולין. לפני כן לא היה לו מושג שדבר כזה מתרחש. הוא וחבריו ידעו, כמובן, שלהיטלר יש "מספר אנטישמי", אבל לא חשבו לעצמם לא הגיעו הדברים. אנשים היו אומרים, כן, זה באמת לא בסדר, אבל יש לו גם תכונות טובות. בלסקוביץ תלונן או כפי שאבא שלי קידמו אותו, מפני שמהם בגלוי על חטאם ביהודים. אבי תשב שהוא מדבר על רצח בני ערובה, אבל בלסקוביץ אמר: לא, לא, אני מדבר על השמדה ממש. פשוט מוחקים אותם מעל פני האדמה".

ה דברים האלה, מספר מנפרד, שמע מפי אביו בימי האחרונים. באותם ימים, באמצע שנת 1944, שכב רומל בבית, לאחר שנפצע קשה מהפגזה אווירית בחזית צרפת. מכונות התנפצה על סלע, והוא סבל משרירים בגולגולת ובגפיים. מנפרד הוועק הביתה מהחיידה להגנה אבטי אווירית. הוא היה מבין הביתה רק כמעט ולא ראה את אותו: "הוא היה מבין הביתה רק בלילות. בעצם היינו יחד רק ארבעה ימים בשנה". עכשיו הוא לא יכול היה לקרוא, ובקש שאבא לו עיתונים וספרים, אבל בעיקר שחונן. היינו מדברים עד לשעות הקטנות של הלילה. הוא לא יכול היה להירדם. הרגשתי כאילו אבא נוסה למרוק או כל מה שהיה לו בל".

רומל, מספר בנו, היה אז רק בן 52, אבל כבר אדם שבור ונאכזב. "הוא ראה את מלוי במסכת אחת גדולה של קולר, ספר הבן בראיון שפורסם ב"גלובל פוסט". "הוא כבר ידע שהיטלר הוא אדם אכזרי, לגרמניה שום סיכוי, שכל המלחמה לא היתה אלא קסטורפה אחת גדולה. הוא אמר אז במרייתו: 'ערבתי הכיתה שהדבר היחיד שהיא מסוגלת להיות

אני מתכוון בפי העם היהודי בגרמני, לא כדומל". אמר מנפרד רומל באחת ההזדמנויות. כבר שנים רבות שהוא מנסה לעשות את חבלתו. אשתי כמעט לכד את מורשת אביו, וישנן חזות לכך בגני החיידים על משעי הדין השלישי, אותו שלטון שאביו שירד באמנות דבר בלי כן עד שהחפץ.

כיון שכך, מנפרד מנפרד רומל לחבית קדימה. "לא כדי להשיג את השואה, אלא כדי למנוע עולם טוב יותר". הוא מלך בגולגולת מורחב כל מה שקשה לישראל, ובמיוחד לירושלים: מניסיון הוואטה, מדבר בעצות אביו ישראלית, וכן

רומל על רומל

(המשך מעמוד 26)

הפקידו בקטור ב' 17 ביולי אתר הצהריים, כאשר נסע בחורה למטה מחות נורמנדיה, נסע בהתקפה אווירית ריגא מכלל פעולה.

אטאט נסגר המעגל סביבו. אחרי מהקשרים שעשו בחירות פלמו גם את שמו. היטלר החליט שגם הוא חייב מיתה, אולם, כפי שהסביר לחוקריו וילהלם קיטל, ממלכתי פנימתי המולטים של היטלר, "הפיהרר הבין כי תורה זו שעוריה נוראה אם פילדמרשל מפורסם זה, המפקד הפופולארי ביותר שהיה לנו, ייאסר ויבא בפני בית הדין העממי". באות הערכה "לפעלי באפריקה" ניתנה לרומל האפשרות לבחור: התאבדות - או משפט בניה. הובט לו שאם יתאבד תיערך לו לוויה ממלכתית, ולמשפחתו לא יציק. "אבי ירע שאין לו סיכוי", הוא ראה מה עשו לאחריים בנתיביו הצבאיים. והבטחה שקיבל שיעזבו את בני משפחתו בשקט הבדיעה את הבן "מספר מנסר".

קולונל קלאוס מון שטאמברג (משמאל), ממונה על המוטו נגד היטלר, עם פילדמרשל רומל (מימין) במטה הדיוויזיה ה-10 בנובמבר, 1943.

ב' 14 באוקטובר '44 התאבד אריון רומל על ידי בליעת ציאניד. מספר כנו "בצהריים הגיע לכיתנו שני גנרלים מטה היטלר, ברגורף ומיילאר. אבי כני ציפה להם. הסטאפו כבר הסתובב ושמו על הכית כמה ימים לפני כן קיבל מברק מפילדמרשל קיטל להתייצב בגרלין, אבל הוא סירב. אני לא אירוס, הוא אמר לנו. אם הם רוצים להרוג אותי - שיבואו לכאן. שני הגנרלים הסתגרו אחריו. כעבור כמה דקות שמעתי את אבי קולה במריגות לתורה של אמי. אחרייבן את אבי. הוא סיפר לי בשקט ובקור-רוח שבתוך עשרים דקות הוא כבר לא היה בין החיים. הוא הסביר שלאור שירותו כאפריקה קיבל הורגנות למות ברע ולהקדיש כליויה ממלכתית, ושענה לא יאונה כל רע. הוא אמר שתוך רבע שעה יודיעו לנו מבית-החולים נאולים שהוא נפטר משקדים במות, ושלא נגיד מלה. הם יצאו מן הבית, ליווית אותו החוצה שלושה נכנסו למכונית. במרחק קילומטר מהבית הוא כבר לא היה בחיים.

כעבור רבע שעה קיבלה לסי רומל את הטלפון מבית-החולים. בעלת הוריעו לה, נמצא מות, כנראה נהרגה משקדים במות בעקבות פציעתו ב-17 ביולי. לרומל נערכה להייה ממלכתית מפוארה. היטלר שלח מברק הנחמדים וזי ענק בכיר קציני הצבא הגרמני, פילדמרשל פון וונשטרט, נשא את נאום ההסבר מול אריון מוכנה צלצ הזרים של רומל: "לבר", אמר, "יהי שיר לפיהרר".

"רק אחרי מותו התחלתי להבין על מה אבא ריבד", אמר מנפיר רומל, "לפנייבן לא כל-כך האמנתי לו. חשבתי שהפציעה השפיעה עליי. מנפיר רומל חזר לחיבתו ואחרייבן נפל בשבי הגרמני, שם טופל, לדבריו, בעדינות מרבית. "הפילדמרשל

28 סלובקוב

כשבא לך איזו "מקלחת קטנה"... שלפי

אירוח אישית "קטנה-גדולה" קוממקטיות בגודל, אך מביאה 40 מגבונים.

ה"מקלחת" שלך הולכת איתך לכל מקום
ולכל מה שבא אז "מקלחת קטנה" שלפי קרש-וואנס!
פריש-וואנס מגבונים לחים, נוחים לשימוש, יתחיים ומרעננים, ב-2 יחידות עדינים ו-3 חלים-לערוחך.
בבית ומחוצ לבית, במכונית, בעבודה ובחוק הטבע, בשירות המילואים ובחוף חים. כל מקום הוא סיבה נוספת לשלוק קרש-וואנס.

מקלחת קטנה-עוד סיבה לשלוק Fresh Oats מובנים לחים לרענן

הרטיטאני, שהעריך מאוד את אבי, סירב שאשחרר. בסוף 1945 חזר הביתה "כל הזמן. הוא דאגתי מאוד לאמי. היא נשארה לבר, וחשתי שיצא להיטלר ממנה כערה לא רצויה".

אמו נפטרה ב' 1971. אלמנה שהייה לא היו קלים. את חצי אביו שנותרו העביר אליה. חלקם תרמתי למדיאון רומל שחוק במרטה מברוק. אם ירצה או לא, הוא נחשב "לשומר החותם" של מורשת אביו משיב לתוקפים, שומר על קשר עם ירידים מימי הצבא שער נותרו בחיים. כן, הוא נפגש גם עם בנים של יריבים לשעבר. עם בנו של גנרל פטון, ג'ורג' פטון השני, עם ירידיו מנצחונות. הדיכ בריטים ואוסטרלים שלחמו נגד אביו ביקרו אותו במשך השנים. הם אמנם היו בצד השני, אבל כיבדו אותו, מפני שנהל מלחמה חגגת.

יש, כאמור, מי שחולק על הקביעה הזו. באחר ספר "שעוריות של וולף הקן על רומל מספר כי הוא ציוח לירות בקצין צרפתי אשר סירב לעלות על טנק גרמני, לאחר שבלקח בשבי בתשובה מפורטת; עם הארד, שעה בשעות הבוק המוקדמות של 17 במאי, 1940, הכוח או מנפיר רומל את האשמה הזו, וטען כי הקצין סירב להיכנע. "מותר", סיכם, "יהי טראגי חוסר-הכלית כשם שכל המלחמה הייתה טראגית חוסרת תכלית".

ל קומנד יש לו הריב. "התעמקתי הרבה בניסיון להבין איך יסטורופה כנו (המלחמה, ט.ב.) הורחשה. את המסקנות שלי היא שהמעלות הצבאיות מליח חונכו כלנו, רבים כמו משמעת, צייתנות ואמץ לב - הן לא עניין חיובי בהכרח. הן חיוביות רק בחנאי שהן

מגיע לבימים "קיצוניים" מדי בגרמניה תקמו אותו לא מעט על התמינות שהוא מגלה כלפי היריבים הסוציאלי-דמוקרטים, "יהי אנתנו צריכים לעבוד בחר", כלפי הקומוניסטים, כלפי האינטלקטואלים השמאלניים וכלפי המיעטים החיים בגרמניה, "צריך להעניק להם אחרות גרמנית, אם הם מבקשים. הם כבר מגלים כאן רוח שני". הרוחות סערו ממש כאשר הסכים לקבור שלושה טרוריסטים מקבוצת "בארד מינחוף" שתאבדו בכלא העיריני שלו בבית-הקברות העובד ביותר בעיר, על פי בקשת המשפחה. רומל הוצג אז בתגובות מחאה. הוא לא נבול. "לאב", אמר, "היו צרות גדולות מאלה".

כל זה, מתברר, לא פוגע במחולאות. שלו על פי משאלי רע קהל הוא נחשב בעיני הגרמנים למה עולה בפוליטיקה הלאומית. "אני חושב שאנשים מזדהים עם הליברליות שלי. כי הם רואים בה השקפות של עצמם כולנו אנשי משרות, מתשחרים ימים עם הסביבה כדי להמשיך ולהתקיים". לא מנהיגות גדולה, אבל זה כנראה המסור הגרמנים הוצים שקט. סעויות היו להם יי וחוזר.

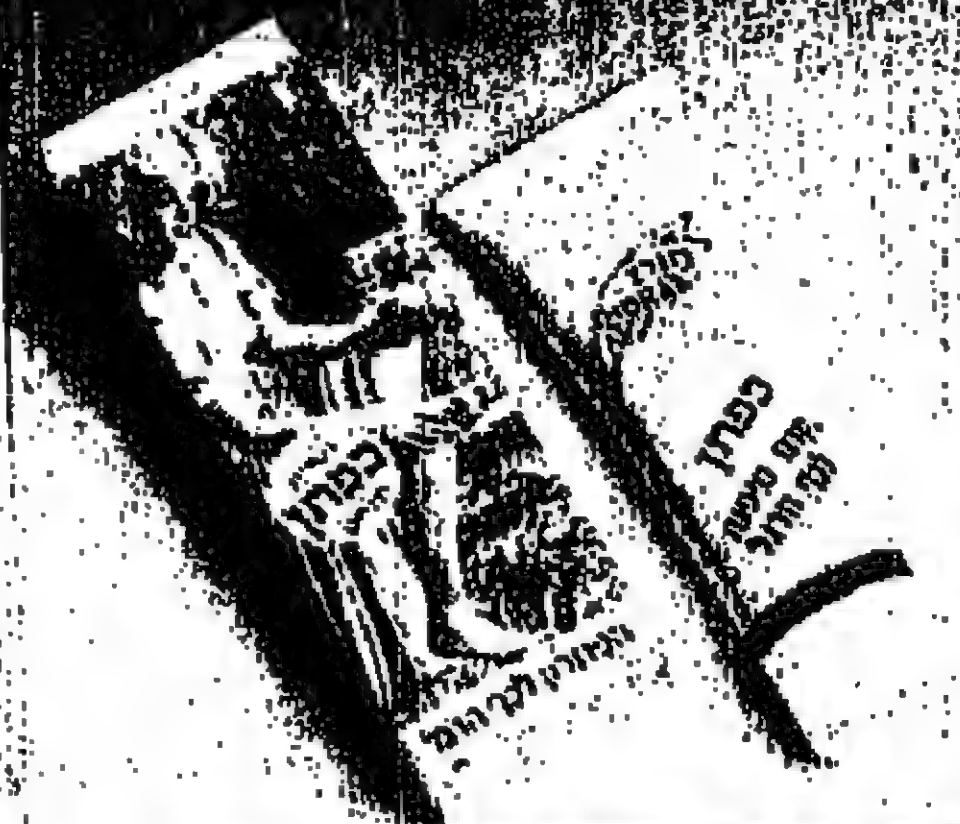

קחי את עצמך ברגליים

אנחנו ידועים כמייסדי המסעדות
המובילות והמובחרות ביותר
במדינת ישראל. המסעדות
האלה מספקות לכם את
המטבח המשובח ביותר
במדינת ישראל. המסעדות
האלה מספקות לכם את
המטבח המשובח ביותר
במדינת ישראל.

נפתן - לטיפוח כף הרגל.

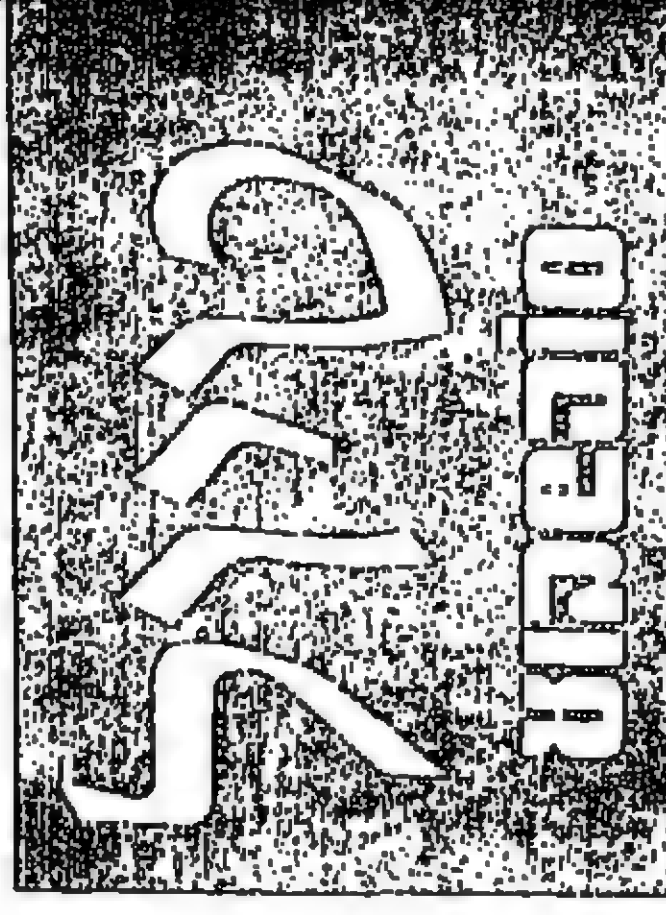
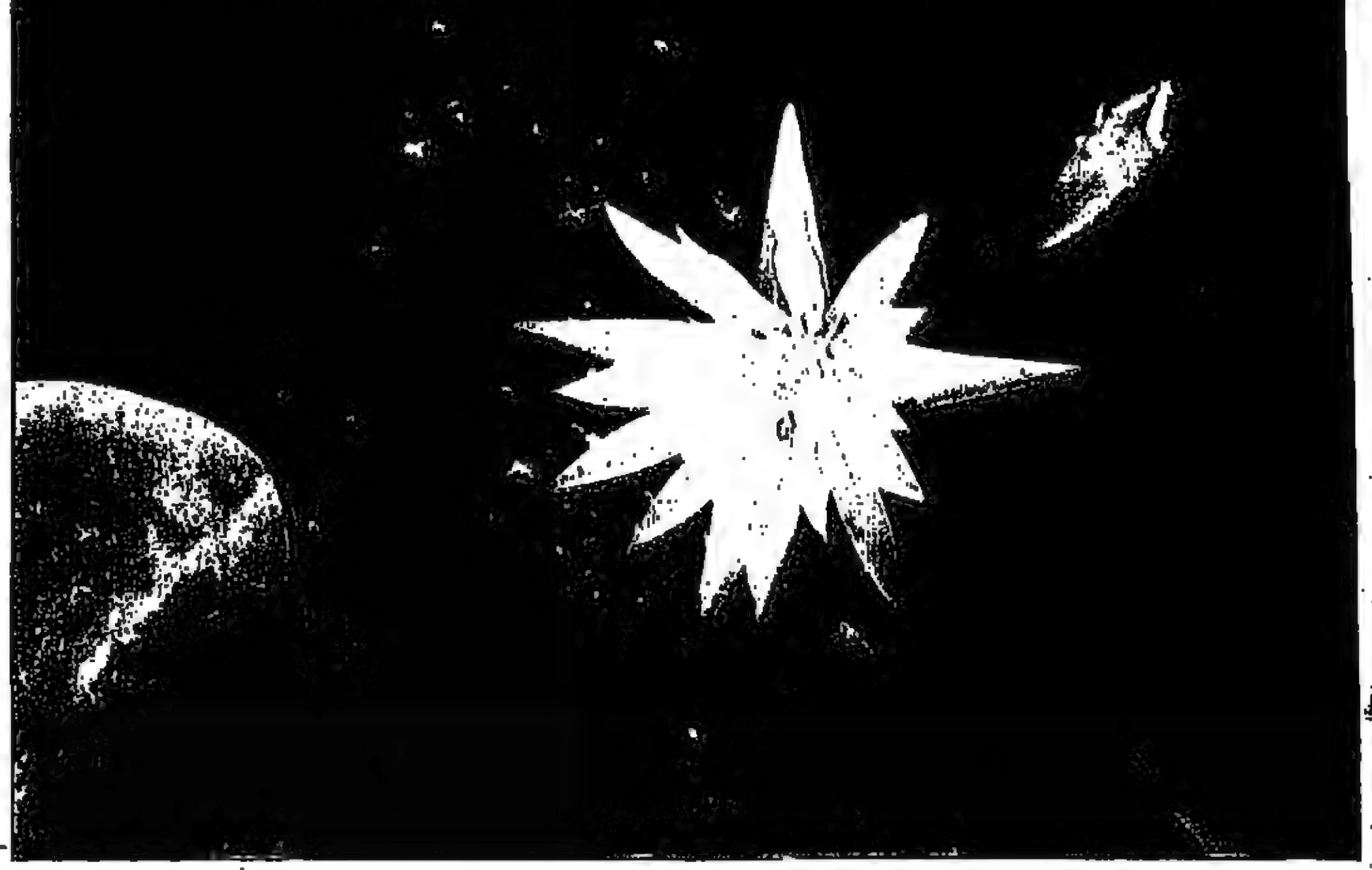
קדם לטיפוח כף הרגל
המבוסס על צמח הארכובית
ומיוצר מחומרים טבעיים
בלבד. מונע חזקת יד, מונע
ריח רע, מונע סדקיות,
מונע צמיחת עור וגם, מונע
דלקות ושפשוף. גורם
לרענון ולשיפור הרגשה
כללית. לא טוחם מקבוצות
ולא גורם לתופעות לוואי.

מתאים במיוחד לנועלי
נעלי ספורט ולמזליים

אורל - הטבע מטפל בך

29. אל פרחי הקיץ

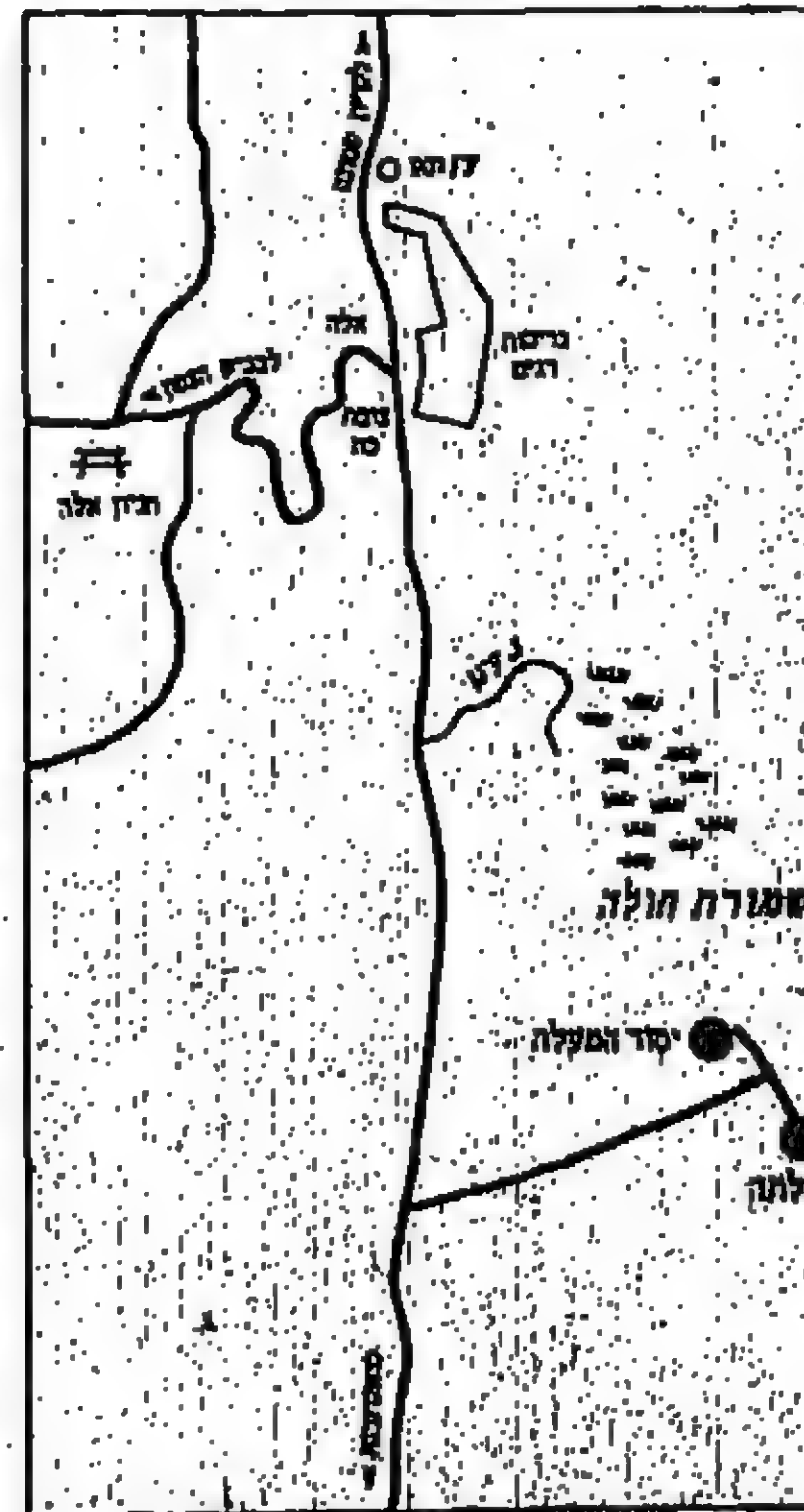

מאת נילי פרידלנדר
צילמה שי גינון
בשיחוף רשות
שמורות הטבע

חיק צמחה כדי לראות את הפרחים הקי-
צים של הנוף על המים.

מכביש פתח תקוה - כפר סבא מונים מור-
חח לכפר הכחול. חוצים ברגל את
הכפר לכיוון דרום מזרח. ומגיעים לשער
החצר של חוות קאסר. שם יש בריכה ובו
אני אנטולית ששאבה את מי הירקון לשי-
דות הרבה לפני שהכניסו את המים לצנור
שמוביל אותם לנוב.

מחצר קאסר הולכים מזרחה בשביל רחב
עד שנמגשים בחלל היבש, בין עצי אק-
ליפטוס. עם הפנים לחלל, פונים ימינה
והולכים לאורכו עד לשער הרכבת. עולים
על המסילה, ליד "פילמוסק" - תא מבוזר
לשומר המסילה. יורדים מהמסילה בצד
השני, והולכים בשביל דרומית-מזרחית,
כאילו לכיוון "מבצר אוטיפטוס" -
כיום ומגיעים אחרי כ-300 מטר אל מה
שנשאר ממעיינות הירקון, עוברים בסבך,
ועל חמץ צמח עלים גדולים וירוקים ופר-
וח ופר ציור באוורים באותה דרך. גם כאן
מומלץ לטויל בשעות אחרי הצהריים.
להורר בשחוצים את פני הרכבת

מבט מן הים

● אל עין אפק
על שמורת עין חוה (החולצה). והיא ממש
שטח השמורה שלושים דונם, והיא ממש
בשולי הכביש המוליך לקריית שמונה. קר-
למטר אחד מצפון לצומת בה, שם עולה
כביש להרי הגליל העליון, ולא רחוק מר-
צומת יש חניון יפה תחת אלה אטלנטית.
עריקה.

מימין לכביש רואים עצים קשויים של
אלה אטלנטית שנישמו בוכות ביד
הקברות של הכפר חבזוני 'חולצה שחיה
כאן עד מלחמת העצמאות.
יש פה מעין תרובע ממערב וזרם לכריכה
מלאכותית. שריד אחרון לנופי הבריכות
צלולות המים שעוטרו בעבר את הבריכות.
השם העברי של המעיין הוא עין חוה, וב-
עריכת עין בלאטה, מעין הסלע חשטות.
עבר קרא למקום 'חולצה', ובקוץ באים
לטבל ולשחזר כאן. על המים צומח ופר
צהוב.

כיוון שאין חניית חוקית לאורך הכביש,
תפשו בעצמכם את הדרך לידת אל הברי-
כה. במאה מטרים אחרי צומת כח יש
מחבבים לקריית שמונה מנייה מזרחה,
ימינה, לדרך עפר לבריכות הדגים. אם ממ-
לפיקוק ומנון.

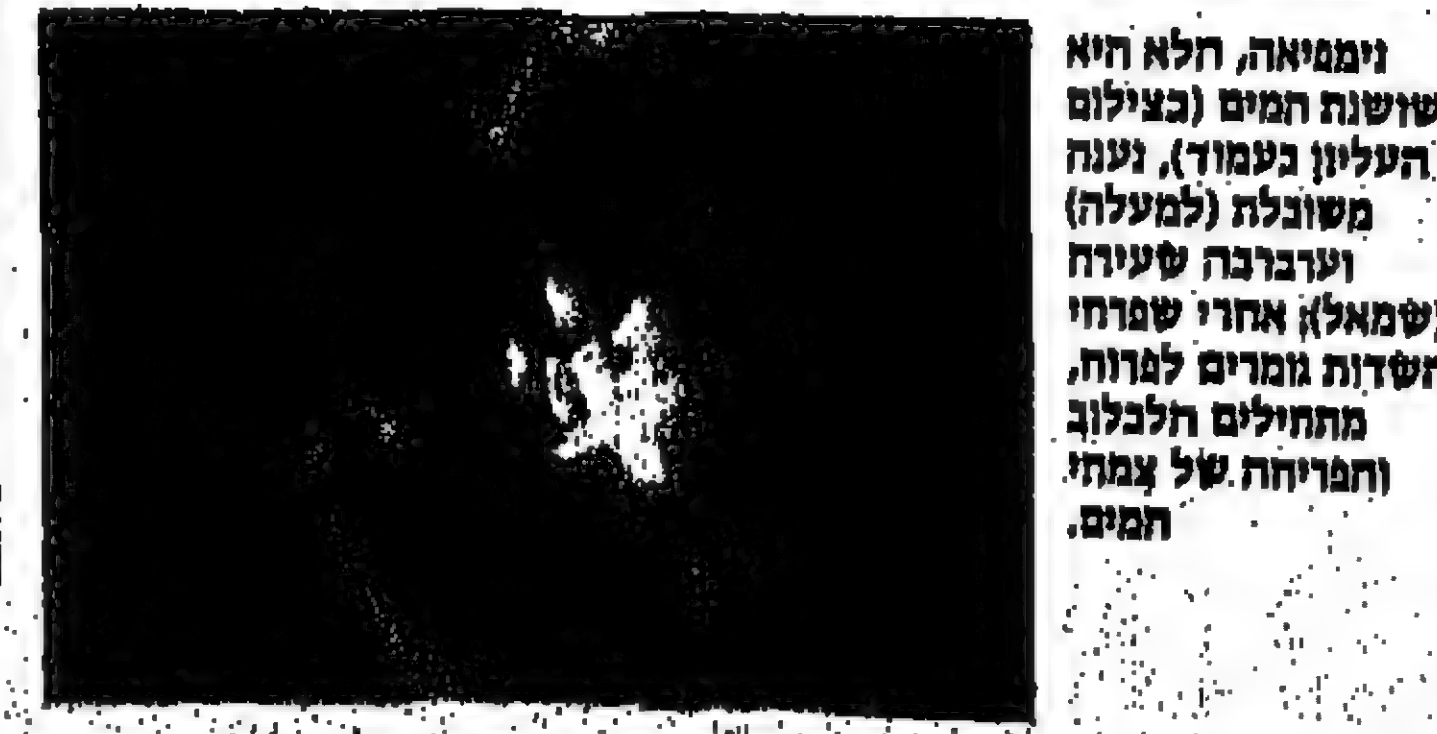
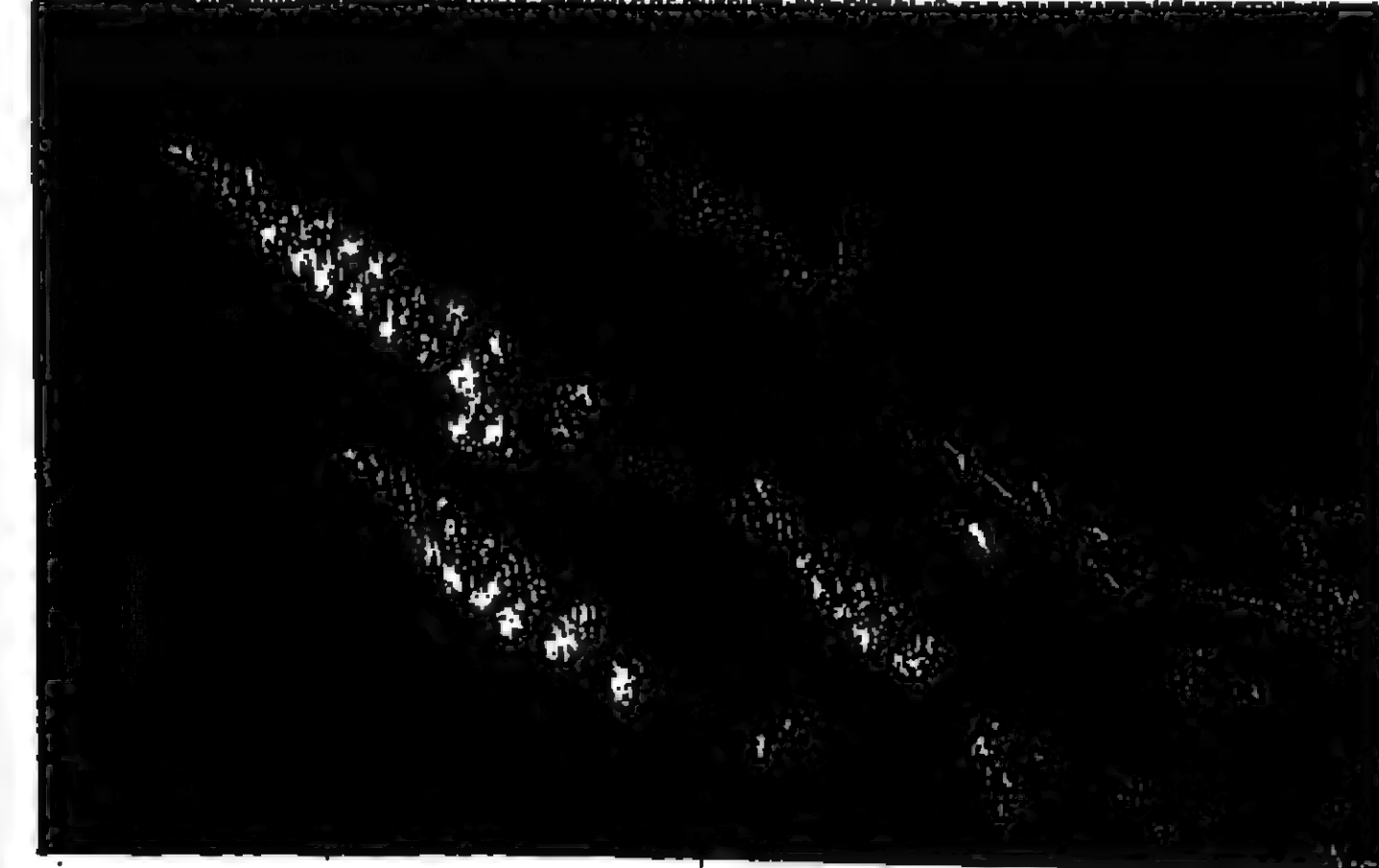
● אל הנומר במעיינות הירקון:
תושבי גוש דן והשרון לא צריכים לחר-

● אל שמונה עין חוה (החולצה). והיא ממש
שטח השמורה שלושים דונם, והיא ממש
בשולי הכביש המוליך לקריית שמונה. קר-
למטר אחד מצפון לצומת בה, שם עולה
כביש להרי הגליל העליון, ולא רחוק מר-
צומת יש חניון יפה תחת אלה אטלנטית.
עריקה.

מימין לכביש רואים עצים קשויים של
אלה אטלנטית שנישמו בוכות ביד
הקברות של הכפר חבזוני 'חולצה שחיה
כאן עד מלחמת העצמאות.
יש פה מעין תרובע ממערב וזרם לכריכה
מלאכותית. שריד אחרון לנופי הבריכות
צלולות המים שעוטרו בעבר את הבריכות.
השם העברי של המעיין הוא עין חוה, וב-
עריכת עין בלאטה, מעין הסלע חשטות.
עבר קרא למקום 'חולצה', ובקוץ באים
לטבל ולשחזר כאן. על המים צומח ופר
צהוב.

כיוון שאין חניית חוקית לאורך הכביש,
תפשו בעצמכם את הדרך לידת אל הברי-
כה. במאה מטרים אחרי צומת כח יש
מחבבים לקריית שמונה מנייה מזרחה,
ימינה, לדרך עפר לבריכות הדגים. אם ממ-
לפיקוק ומנון.

● אל הנומר במעיינות הירקון:
תושבי גוש דן והשרון לא צריכים לחר-

ויפמיאה, חלל ווא
שונת המים (בצילום
העליון בעמוד), נענה
משובלת (למעלה)
ועריבה שיעור
(שמאל) אחרי שמור
חשדות עומדים לפרוח,
מחוללים חלכלוב
ומפריחה של צמחי
המים.

הכחול מן הים

גלעד בבר (ליל) ואלה אכידה

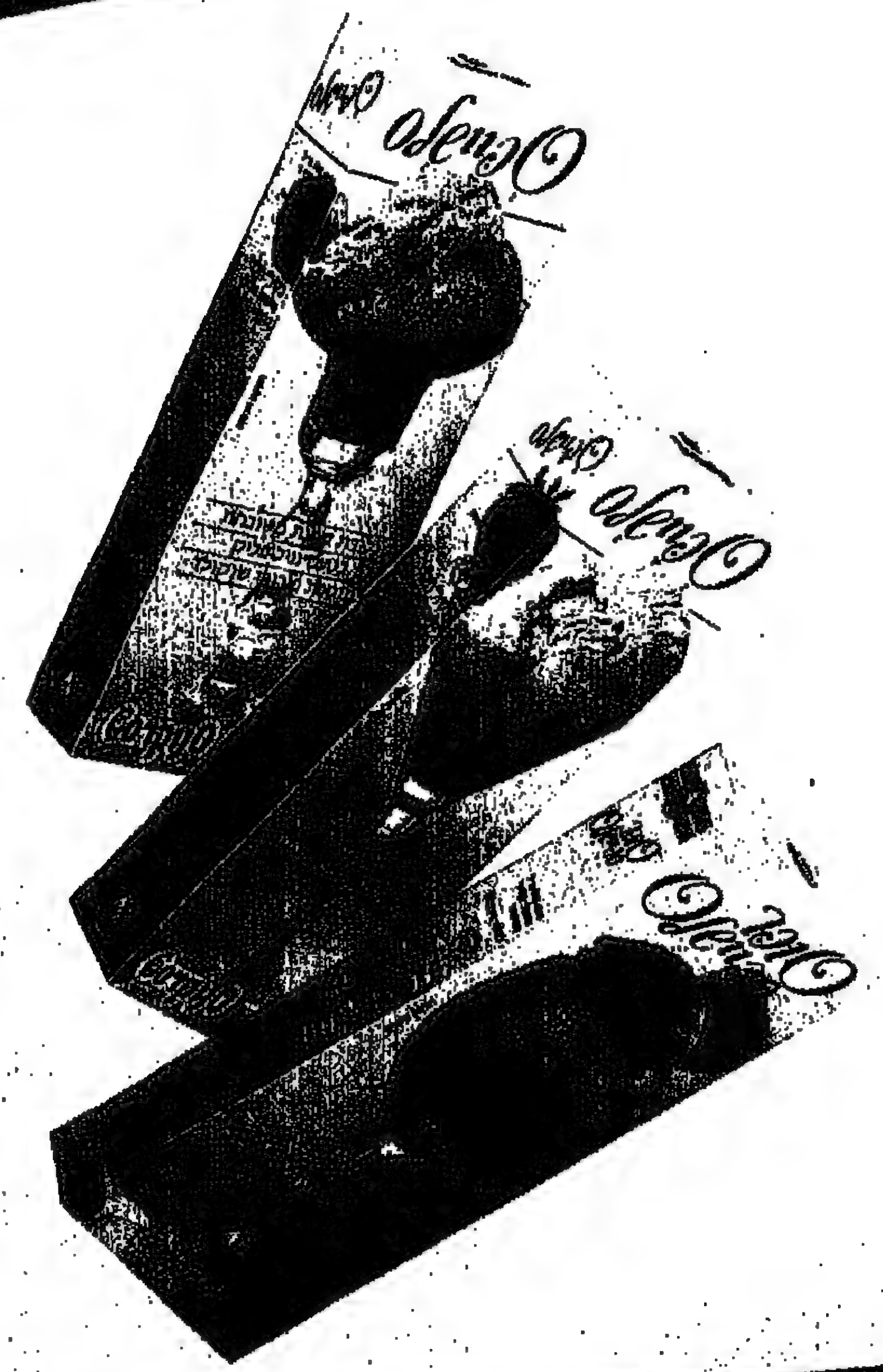
שעם אחד קדימה

...כי בסנוקרסט כל הסעמים מובילים
באיכות ובשעם המשובח
גלידות שמנת משובחת
בסעמים שונים עם תוספות
מסודרת חספיישלים והסנוקרסטישלים.

יצרניות גלידות ושלגוני איכות משמנת חלב.

מדרת חספיישלים מנחת פליק בחוספת פורי שוקולד. שופרירוס ויל בחוספת צימוקים. תות שדה ויל בחוספת דובדבנים מונגים
וחות שדה. שרי בחוספת דובדבנים שחורים. ארנץ בחוספת שקוי אוראמל. פרייה מוקן ויל בחוספת פוריות וצימוקים. שוקו פליק
בחוספת פורי שוקולד. ויל פליק בחוספת פורי שוקולד.
מדרת חספיישלים: שוקו פליק בחוספת ארנץ פקא, ויל פליק עם שקויים חופים וצימוקים. שקויים עם קרואסאנס שקדים.

האזן אל האזן

חלקים עבר

חדש

כולל: "אין מוצא" • "הכרזת מלחמה" • "דריחה על המדבר" • "סוד"

כולל: "לשיר אחר" - עם שושנה דמארי "אשאלה" "לחח"

כולל: "חלקת אלוהים" • "בדרך אל הכפר" • "דרך מוצא" • "הלאה"

כולל: "על הרב" • "כמעט סתיו" • "לוליטה" • "פרח"

הגב' קומפקט דיסק

גם בתקליטים ובקלטות

ריטה ריטה
BREAKING THOSE WALLS

עפרה חזה
"שירי תימן"

עפרה חזה
"ימים ושברים"

שלמה ארצי
"לילה לא שקט"

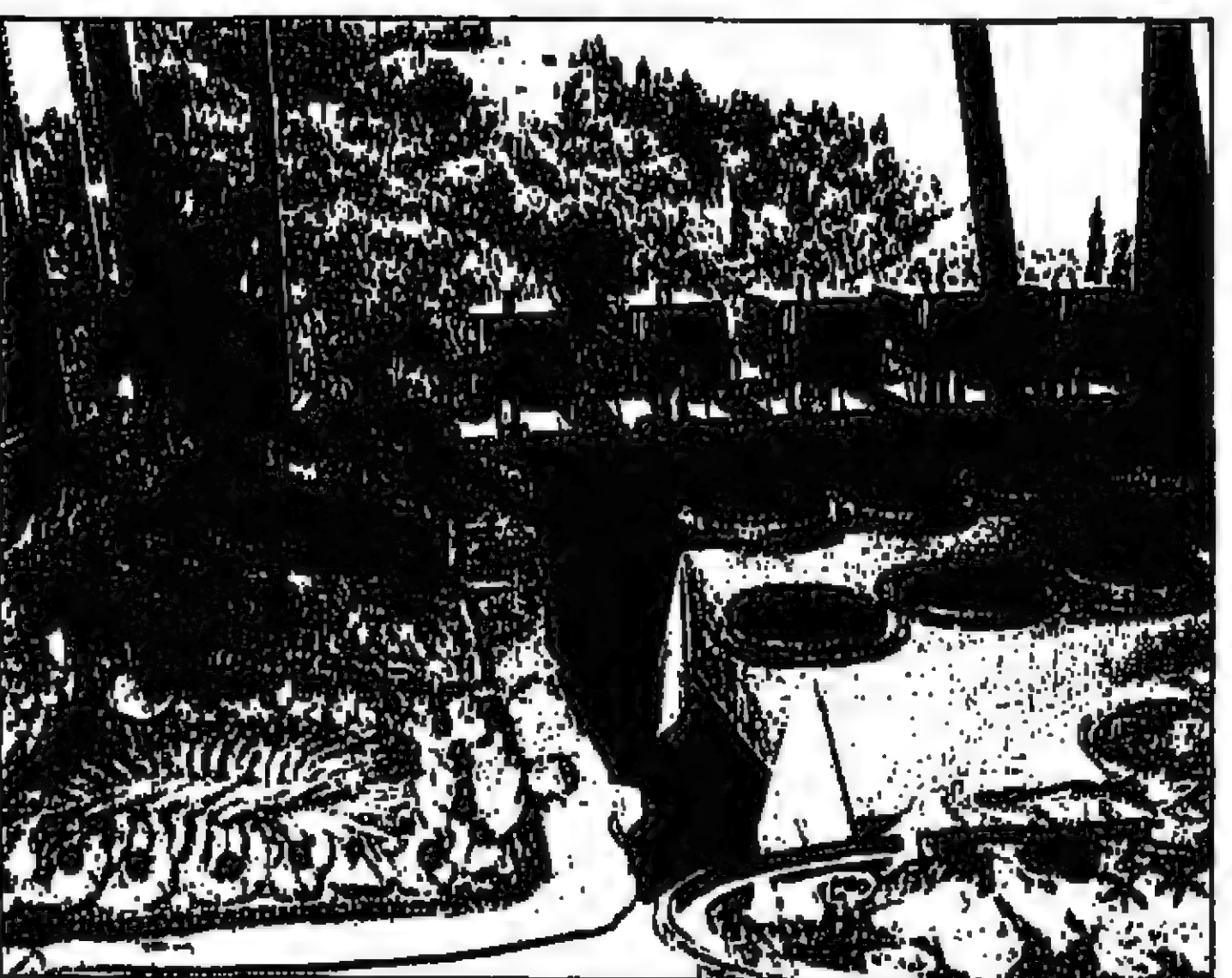

להשיג בכל חנויות התקליטים

לאכול בחוץ

שאננים עם מתאבנים

"משכנות שאננים" בירושלים משלמים גם בשביל הנוף המרהיב, אבל אפשר לבוא ל"מונח המחנה" בשבת בצורה קבועה - אכול כמי יכולת במחיר קבוע, 35 שקלים לסועד. (טל: 052-5100000)

חרישית, מנומסת: בשביל המלצרים המחוייבים בשחור: בשביל המטבח האני ומרתף היינות העשיר. מנת ברווז ברוסב רובדבנים תעלה לך שם 30 שקלים, לפני המיסים והמיסים וכל השאר. אמצע טילה בנרעני פלפל ירוק (לשני סועדים) - 70 שקלים. ואלה הן רק דוגמאות. אבל יש דרך להויל במידה מסוימת את עלות הבילוי-ארוחה במקום מקסים זה: להנות מן המעמד, היוקרה והמוון ולהישאר במסגרת תקציבית מתקבלת פחות או יותר על הרע. איך לא לבוא רעבים מאוד, ולהזמין רק מיכור של מתאבנים חמים ממעדני הבית. עשינו את זה בבוקרו האחרון במקום. נהנינו מאוד. המחיר שגובים בעבור מבחר מנות כזה הוא 15 שקלים בלבד ועל כך יש, כמובן, להוסיף את ה"נכונות" ואת מחיר השתייה.

זו שיטת מולנו התפקה במנת פטריות יער עשירות בארמיאק, עם לחמניה קלועה ובהבהת, אפריה במקום. אותו מחיר כמו המתאבנים. בעל הבית הבטיח לנו כי גם סועדי המתאבנים בלבד יתקבלו אצלו בכבוד הראוי. המבחר האמור כולל: קוביבאס, פסטלים ממולאים, סיגרים ממולאים, אנסים ממולאים, עלי גפן ממולאים ושופים אפויים בנוסח אנגלי, שאינם אלא שופים שחורים ממולאים קציץ בשר ואבונים, שנעטפו ברצועות דקות של חוה אורו מעורן (כתחליף לעסיפת הבייקון). זו האחרונה היא אחת המנות המעוגנות ביותר שאנו מכירים באותה מסעדה. דרך נוספת לסעוד ב"משכנות שאננים" במחיר מתקבל על הרע (וחל יחסי בעולם), היא לבוא לשם בשבת בצורה קבועה, או מתקיים שם, תמורת 35 שקלים לסועד, "מונח המחנה" - אכול כמי יכולת במחיר קבוע. שמענו על המונח הזה טובות. עדיין לא ניסינו.

מאפי

הזאת אל תאכל

אילו הורדוס היה נציג האיזור של הבחירות אישיות, הייתי בוחר בו

מאיר ברדיס "אין אצלי ונתן" בין הבחירות לבחירות, כי חתן מה לי לחשוב בבית.

שמה פרטי

מאיר ברדיס
בן דב

ארכיאולוג

האוצר הראשי של מוזיאון ארץ ישראל (דמתיאבי) בן 51. ליד מטולה. למד משפטים וספרות עברית, אך עבד לארכיאולוגיה אחרי שהשתתף במשלחת החפירות במערת מדבר יהודה. עשה תואר שני בארכיאולוגיה באוניברסיטה העברית. בין השאר חשף, שיחזר ושימר את המבצר הצלבני בלואר בכוכב הירדן, והשתתף בחפירות הר הבית. פרסם חמישה ספרים, ושני אב ליד צנים, גר בירושלים.

אנושית בלי בנינים, אבל הקשר בין אדם לבית חרש יחסית, רק בשטח אלפים שנה. והקשר הזה מרתק אותי.

בשנים האחרונות, בארץ ובחול, אני מתמקד על הבניינים. וכל דבר מעורר. שאלות, כשאתה רואה למשל את הבניינים האנטיים לא מסתתרים, אתה מבין יותר ויותר את חשיבות חומרי המלטה שבבסיס סיד. הפתח סיד מאבני גיר נעשה בבבשן, ובחול חרבה אנטייה, למיניהם באבני גזית.

אז מי היית רוצה לראיין את הורדוס. דמות ענק, ולא רק בתום הבנייה. הוא היה מוליטיקאי מהמעלה הראשונה, בעל יכולת שילטונית בלתי רגילה, אדם שידע מה זה כלכלה. אילו הוא היה נציג האיזור שלי בבחירות אישיות, הייתי בוחר בו, בלי ספק.

אני אישיות בחימוני אתה מעריך במיוחד את אברהם איינשטיין. מי הוא גיבורי ילדותך? דמויות מקראיות. במיוחד אליהו.

אז מי אתה רוצה למנות שנים רצופות למנוח את דניאל ברנבוים, ולראות מקרוב מה זה נשן מטיקלי. והנה, בשבוע שעבר הדרכת אותי בזה הבית.

מה אתה רוצה ליום הולדתך? שיעצור לכה שנים.

אין אתה מנסה את עצמך? צלחת חומס אצל אברהם שוקרי, עם יוחנן דפוקים בלי שום.

מה אתה שואל לעשות? דברים מיותרים.

מה אתה אוהב לקנות? כל מיני דברים לאשתי ולילדי, דברים שישמחו אותם.

מה מעניין אותך? שירות הלב, ביוגרפיה, מקד ציבור שאינו מבין שחובתו לשרת את האחר, ומתעלל ב'חלל', תחזוק, תחזוק.

מה מחזיק אותך? כמו שאומרת כתובת על קבר ממלכתי - כל נפש טועמת מן המוות. אותי מחזיק מוות מהמשע.

מה מחזיק אותך? צאדלי צ'פלין.

מה אתה מתכוון מדעות - ומה שמכיר מדעות.

על מה קשה לך לסלוח? על שגאת חיים.

אתה אדם חזק? אני יכול לחמק, להיות עצמאי, חופשי, לנסח מה שאני חושב, לומר דעה שיש עלי חצצים חזקים של המינסט.

באיזה מצב אתה? אוהב להימצא בחלק, אבל בלעדיי אינני יכול ליצור. כשיש נעמיות מונע, חום מתמוז, בורה.

אין הכול מהמיינות אותך? האפשרות להבין בין טפל לעיקר.

מה קושר אותך לאנשים? חברים זה קו להימצא בו. אני אוהב אנשים חכמים שיש מה לשמוע מהם. לא התשכלה הפורמלית, או כמות הידע האנציקלופדי מעניינים אותי, אלא שיתוף היחסות לעובדות.

מה ישראלי בעיניך? אדם המבין שבראש הוואת חיים שני עמים, כמו במשפחה, אמא שיש לה שני בנים, וזה נדון. מי שחפץ ומסכים עם הדבר הזה - הוא ישראלי.

נחם אתה ואחז במשפחתך. שהשכלה לבוא לארץ לפני מה שנה. כשדודי נבחר ע"י הציון למשרד ארגון המהצרה, סבתי לקחה את דודו ואתה - לא עלונו כדי שאתה תהיה שומר על לימודים לא יעזוב. אני נחם שבמשפחה אני יורדים. כלנו פה.

מה נכון הילדות הוזק? שליו הייתי בן 11 בימים שבין הכרזת המדינה להקמתה. עמדתי בחצר ועבר שם טונד עם לגיונים. אחד מהם כיוון אלי רובה. לא ידעתי על מה ולמה. ונשתי חוסר אונים. ראיתי את המוות לפני העיניים. ואז הם פרצו בחזקת פרע מעליב, ונשתי למשע.

אני מנסה צאני אתה מעריך במיוחד מלחמת המכבים. יש היום חוקרים חטופים שלא יתנו לך מלחמת מעשים נגד רבים, כי הצבא החשמונאי היה שונה, מספרית, לצבא ההלני. ויש, יחסי, אבל עדיין זו מלחמת מעשים מול רבים, כי היה צריך לגייס את כל המשאבים ולשחק את כל המערכות, בעוד שהלניסטים לא היוה בעיה כזאת.

מי היית רוצה להיחזק זמר ביטון, כמו עיטו עבי.

לשמייליים בראי ופוגשים בראי גנבים איתו לשיחה ומוזמנים לביתו וראים שמדובר בבני-אדם. שהעולם הערבי סביבנו הוא חלק מתווך לא רק חלק מהנהגה - לא נצח אנחנו להשקיע מאמץ מיוחד כדי שהנער יתפוס עד כמה הוא מופתע.

אני מרבה לסייר עם ילדי במצפעת טיול אשר להנחיל להם ערכים. להעביר להם דברים בורה משפחה יותר מכל שיהיה בבית. בטיל ילד לשר לחתובנו, ללכת, לסייר לזולת, לכבד את השווא כשהם רואים, למשל, בשרה ליד בית-אבא את מנהל בית-הספר התיכון המוקדם יותר לאביו לחשוב את

אני מרבה לסייר עם ילדי במצפעת טיול אשר להנחיל להם ערכים. להעביר להם דברים בורה משפחה יותר מכל שיהיה בבית. בטיל ילד לשר לחתובנו, ללכת, לסייר לזולת, לכבד את השווא כשהם רואים, למשל, בשרה ליד בית-אבא את מנהל בית-הספר התיכון המוקדם יותר לאביו לחשוב את

שם אני מרגיש טוב, אוהב את הנוף, שאינו בומבסטי לא אורסט, לא מפלי ניאגרה. האיש ברחוב, עם כל מגרעותיו, הוא איש כלבני ועולם הבנייה, בשבילי, הוא חגיגה.

"אני אוהב לבשל - וזה תורשתי. סבתי היתה מהבשלניות הגדולות, וכל בניה אשפים בבישול. דודי הוא הגבר היחידי שזכה בתואר 'מלכת המטבח' למרות שהוא גבר שבגברים."

מה הרכיבים בנצח, סמל העולם ינק. גם הבנייה החדשה יותר נכונה מאשר אצלנו. למשל השיכונים החדשים במרדכי, המאכלסים באוכלוסייה כפרית שעברה העירה. מישור חשב על האדם שצריך לגדל בריה, לחיות בשכונה, יש תשומת-לב לפרטים, איכות חיים, גינון וכדומה. גם האוכל היסודיכני הוא לטעמי. אני אוהב לבשל - וזה תורשתי. סבתי היתה מהבשלניות הגדולות, וכל בניה אשפים בבישול. דודי הוא הגבר היחידי שזכה בתואר 'מלכת המטבח', למרות שהוא גבר שבגברים. אני עושה קבוע את המלטים והעמים רבות מבשל לשבת. ההתמחות שלי זה אוכל לבנוני.

אין אצלי ניתוק בין הבית לעבודה, כי הכי נוח לי לבנות בבית. כערי. תמיד עם מוסיקה רקע שמנסרת לי את הרעשים האחרים או את דממת הלילה. למשל, אפשר כוללים נמוך. אני אוהב מאד מוסיקה ווקלית. אני לא נעול על ארכיאולוגיה. כשאני בחוץ וצריך לבחור, למשל, בין אופרה. מוכה לבין תערוכה ארכיאולוגית - אבחר באופרה. תועילית בתוך העולם המערבי המצומצם לא. מאפשרת ניתוח נכון. של חרבים, בעיקר כשעוסקים בבני-אדם.

"יש לי ארמה במטולה ואינני מוכר, כי כך חונכתי: ארמה לא מוכרים."

בסלובקיה אני רואה בעיקר חרשות, תוכניות כמילות חזקן וברי (לחזאורר - רבקה מיכאלי או מני פאר סריות כמו "דאלאס" או "שושלת" לא מעניינות אותי. לטולטע אני מנסה ללכת, אבל אם יש סרט מני "מין" או "אפאדוס", אני הולך יותר מנסה אתה. מר פעם מבקר בתיאטרון, אבל מעדיף לשמוע קונצרט קטן, בדרומיזציה, למשל, או תצאה מעניינת ביד בראי.

פעם קראתי חרבה ספרות יפה ואנייל למחתי שלוש שנים ספרות עברית. בזמן האחרון, מרבית הספרים שאני קורא הם בתחום ההיסטוריה הארכיאולוגית, עם דגשים לכיוון הארכיולוגיה. אני קורא עכשיו את ספרו החדש של ג'קסון רוגל, העוסק בהתיישבות פועלים בצפון הארץ. ייקר כפר בלעדי, פשוט תלחץ. זה מעניין אותי, אבל זה ממניין תלחץ, כי מזה אפ. היה בין מייסדי מטולה, אני קורא גם ספר גמלא של יורד וילשפילר על בית המגורים הארץ-ישראלי בתקופת המישור התלמודי. הנושא מעניין אותי, והתקופה מרתקת אלי יותר מכל תקופה אחרת בהיסטוריה שלנו. זו תקופה מרתקת, לא צמחתי מלינייה, שבה יצרה תרבותית עצמית, חכמה, מעניינת, והשקפה עולם לא רגילה. תקופה שאם מבנים אותה נכון, מגלים שבה טמונה מזהות כל חגיגה. ואיננה מתכוון למישור שמשנים היום בשיח ודאי שלא לשערי תרישע בהיסטוריה.

ראיונות: נהיה ברצוני צילום: יוסי זמיר

האנציקלופדי

מאת ברוך מאירי
צילום: יוסי זמיר

זי כבר שלוש־שנה בררס בנתיבות־
 מזה ערליס וסבס ערנס נסר. זל לא
 מסר זל מן הערעלעס. מזהו שותני
 ארבע מפרקס, שבת 1941, זל היינ
 "חושל" יוח' כרשע דורשנס ברצונס. אז
 השבת, תראס שטקסעס היינ' שותניס ברוך. השט-
 נס, שבת־הרביעי, אפריל, עזל האסר ברז. זל
 בארץ, אפריל מספר 1. אז המספר זל מפרקס
 שטקסעס ערנס נסר שאני יורס. אזל
 מספר ערעלעס היינ' שטקסעס זל לא עסס
 היינ' זל מפרקס היינ' כשריל מן בנתיבות־
 מספר 31 זל היינ'

[illegible]

בין שתי הכניסות האלה לעמוד 139 בכלל
מלה היו לי עוד הרבה הרבה כניסות. כניסות
איקסוטים. לתאי מעצר. לתאי טאקס. לבתי משפט
לפרסאח של המשפטים, חולי הפנס. גם משוגע צעיר

נאדית במרוקו בשנת 1932, עלתה ארצה בן
בדהקטור. לרוב, כעליות אפסר הנאדית שהיה
הוא קור כמו שצריך באמת על טוב לחן את
הקבוצה של ד"ר שמואל לסיקציה את שני השלשונים
הם במסגרתם את הית' יד נאדית שהיה קודם
הוא את נאדית קום עם אלה ד"ר. עזרן
היה שמו אתה לא נאדית במסגרתם של
הוא על נאדית את שמואל דא שמו עזרן עם
שמואל את

מבחינת אחריות, כמובן, יש להבחין בין אחריות
המורה על התלמידים לבין אחריות המורה
על עצמו. אחריות המורה על התלמידים
היא אחריות של מוסר, של חינוך, של
העצמת התלמידים. אחריות המורה
על עצמו היא אחריות של מוסר, של
העצמת המורה עצמו. אחריות המורה
על התלמידים היא אחריות של מוסר,
של חינוך, של העצמת התלמידים. אחריות
המורה על עצמו היא אחריות של מוסר,
של העצמת המורה עצמו.

1990年12月

פרוספר ביטון, האסיר הכי ותיק בישראל. 30 שנה מאחורי הסורגים. מהיום בו עלה ממדקו, ב'51', לא היה חופשי יותר משישה חודשים ברציפות. ב'58', כש"שב" לראשונה בצינוק מספר 139 ברמלה, כתב על הקיר: "פרוספר ביטון אומר: יהיה טוב בחיים". לפני זמן קצר שוב הובא לשם. הכתובת עדיין על הקיר. פרוספר, היום בן 50 פלוס, אומר שבעצם מוטב שישוב לבלא. החופש שבבילו זה מחנק. מונולוג.

[illegible]

הייתי צורך עוד פה ושם עד שהגעתי לשנת 1956. בשנה הזו, אני זוכר, סבלתי את המספר 31 בכלא תל-מנשה. לא רצו להחזיק אותי. הייתי מוסר כזה, כל משמתי, הייתי כריזמאי, רכ ע כלום עד מיני דברים. לקחו אותי לפסיכיאטר. דוקטור רוזנר. סילפן עדיין לא היה.

לא רוצה להאריך הרבה. השתחררתי והגעתי לישראל. בסך הכל הייתי כן 17. הקמתי בית-קפה. לא יכולתי להחזיק אותו לבד, ומסרתי אותו לממשלה. שנים. עז נתנו לי 50 אלף ₪. הרבה כסף.

בשרות היה ראש מועצה שקוראים לו יצחק טייטלבוים. אדם נפלא. הייתי שקור אליו. יום אחד הוא בא אלי, אתה לא חתמין, ואומר לי ככה: מה דעתך שתפתח כאן קבוצת כדורגל? אתה ספורטאי טוב ויש לך כסף, לך תקנה כדור, בגדים ונעליים. אני אביא לך מאמן. תשלם לו 10 ל"י לשבוע.

[illegible]

(המשד בעמוד הבא)

39 អង្គជំនុំជម្រះ

فلا من المصالح

האזנות רבקה

(המשך מעמוד 12)
 מנחם תפוזים ואסכוליות. רבקה מיהרה לקראתה, הניפה את שן הפירות בשתי ידועות אדירות הניחה אותו על ראש הערבה. הנצי הערבה הזאת משמשת כאחד אכסנה לכמה דוכנות עובדות. זה שוכן גם במשקמים שהבשילו השנה הראשונה אחרי טיפול מסור של בעלת הבית. שנה השנייה הניחה בריק הדוכנות הרבה פרי. בתחילה התגנזו השכנים לתנועת הערבים במצב. מי יודע מה יש בתבילות שלהם. "אנחנו להם, רבקה נאשנו שיהיה צריך, שיהיו לו רחמנים".

רבקה מתפרנסת מן הטיפול בילדים הפגועים. היא מקבלת ממועצת 323 שקלים בחודש בעבור הטיפול באבי, 300 דולר בחודש של ניצה. לעתים היא מנסה כתי אחרים. בערב שבת היא מנסה את ביתו של חוקי הגר מאחורי ביתה, והוא גומל לה בתבנית ביצים. 100 דולר היא משלמת לתלמוד תורה של נני. בביתו אין מונו עם מונו. כשיש שמחת באולם הספור לבינה, היא לוקחת את ניצה ואבי, כדי שיהיו נוכחים בבית, או בשעת חופה. "ואת סגולה", אחריה היא לוקחת עינת מן החגיגה ובבוקר שלמחרת נותנת בפי הילדים סגולה בלי. בערב עלתה על אוטובוס עם אבי, שאינו יכול לעמוד או ללכת, עם ניצה חסרת הישע, ועם שני בניה. נוסעה להי מירון, להילולת רבי שמעון בר יוחאי.

הגורל, "הם מתנה מהשמיים. ההשפעה שלהם על הילדים שלי, נפלאה, נפלאה, נפלאה".

קראת הערבים נבנסו לחצר שני הבנים, שלא כרגיל. יום מיוחד היה להם. הם ביקשו אצל דודא השנייה, ולא מירון. לחזור לתלמוד תורה, רבקה, אם כלל האשמות, הבטיחה להם כתנה מתנה. העצמיות, אם יתנהגו יפה בשעת הטיפול. עכשיו הם מושבים לרגליה, מושכים בשלי שלמה, חובטים את קוץ הכבשת. הם מבינים אליה בקברית. היא שנה באנגלית. בינתיים הם מלמדים את ניצה, נותנים מעליה, חושבים את כמות רגליה. "אוקי, קליד", קמה רבקה, "בוא נלך לחנוך העצמיות ונשק".

אסיר מספר 31

(המשך מעמוד 40)
 האסירים הכי גדולים בבתי הכלא עושים לי כבוד. למה שאני בחיים שלי לא חשתי. להם הם מוכנים לעשות כשבילי חרבה. הנה עכשיו הייתי יושב עם בראים שכל שירות בבית הספר מורחים ממנו. מוצאים רע הכי פשוט. יש לו גבול שאף אסיר לא יכול לזכורם לתוכו. לאיש חנה קראים שמעיה אנגלי, ראש הפעם בארץ. כולם מכירים אותו. אם הוא רוצה הוא בשתיים כלילה רצה שאבוא אליה. ולשעה השש כל תנאים סטנדרטיים אנגלי עמר רצקע - בשתיים כלילה - אני רוצה את פורסטר. הביאו אותי אליה. הוא אוחז לשבת ולדבר אתי.

למה למה שאני כראים ישרי כמה שעברתי משע וכל הכלב הזה. אני ישרי. אתה תכיר בי. תמימות רבקה אמר עניתי את כל הפשע, אבל אין בי הכלות. כולם חושבים שהחליש, אלה שאין להם כוח נחשבים בבתי הכלא להיות נקבות. זה לא נכון. בוא ואספיר לך בבית הספר כל בראים מקבל את השם שלו. את הכבוד שלו. אם הוא עשה טעות ויש עליה פרסומיקה, קרא לי. לא להיות במלך אופה שחיים כל חופשיים. אם הוא מצוי ונכנס לגבול של הגברים - או הור עליו. בראים וכל עשה ור לאק אסיר. ווא מישון חוק לחיות לו, כל האסירים יכולו לטובתו. מני עושים נקמה מבראם. שיש עלי פרסומיקה. בראים שחכים אחריה. בבית הספר. מהם עושים נקמה וזאת של נקבות.

בטח, ישנם האסירים הכי חכמים. חושבים.

על החשבון, אחד כך תחזיר ללמד. לא עליו ולא על אחרים. אין ביטול תורה.

פעם בא ישיעו בכבי מן החוב. פתאום אמר לו ילד אחר שהוא לא יהודי. שהוא גוי. רבקה אמרה לו: "אתה רואה את האוזניים שיש לנו בחצר? אלזרים ברא אותם עם גוצות, כך שהמים מחליקים מעליהן, גם הדברים שאומרים עליך ברחוב צריכים כך להחליק. את תקשר להם. אתה יהודי, יש לך תעודות מהרבות".

רבקה עברה למאה שירים מפני שחיים, בנה הגדול, היה צריך לנסוע הרבה באוטובוס כדי ללמוד תורה. במאה שירים מצאה בית מונח כרמי מפתח. סידרה אותו, קבעה בו כיריים ואסלות, עקרה את המטרים מעצי המשמש בחצר ועשתה לעצמה בית. "אשה חכמה בונה את ביתה", היא אומרת. כלילה כשהבנים חוזרים מיום הלימודים שלהם, היא פותחת את הכרסה, ונוצות ספה. על הספה ישנים שני הבנים. מרגע שהבנים נפתחת איהאש ערד לגוע בבית. רבקה פורשת על הריצפה שמיכה וישנה עליה. בין השולחן לכוננית הספרים. כלילה צורח אבי מתוך שנתו והיא קמה ומוטעת בחזרות שמועל מעל הספה, כדי להביא לו מים. בבוקר היא מתעוררת שוב לשמור צרחותיו. אחריהן חובה ניצה במיטתה. "בעזרת השם, היא מתעוררת בשורה, אומרת רבקה.

השינה על הריצפה אינה רק בגלל מצוקת המקום. רבקה ישנה על הריצפה מתוך ציפה לקבלת החזרות. היא מרבה לבטט מן התורה והנמרא לרוב בצורת פראפרוזה על הכתוב. ההוראה שאימצה לעצמה מתוך פרקי אבות, מצווה "פ' במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן ובתורה אתה עמל". שולשת הפעלים הראשונים הם תנאים ללימוד התורה. ורבקה, משתגשגשת לדעת את התורה כולה. בבוקר, כשניצה ישנה, היא מאזינה ללילות ורשה של אביגור מילר, יהודי אמריקני, מלומד בתורה. היא חוזרת ומצפה על שלא נמתיק עיני בידה לשאר את החניך כולו. בתחילה ועד סוף.

בסלון אינה מדברת. וזהי ענייה על סיג דיבור. מרי כמה שבועות היא שוריה במענית. דיבור, ואו

בבתי הספר יש חיים. שלושה ארבעה בחורים שכל שירות בבתי הספר פחות מהם. המנהל הגדול וכולם מפורשים מהם במאה אחת. לא בחישים. למח את אחד מהם: נתן מלך - כל בית הספר שובע מלך אחד - וכל בית הספר חוזר את עצמו, כמה המנהלים שם. ואם אסיר אחד לא חוזר את עצמו, בא אחר וחוזר אותו. לא שובתו שותקים. באותו רגע לא עושים לו כלום. אחריהן הוא יאכל את הסכין ואת הקשים שלה.

אני לקחתי את עצמי לידים: שלושים שנה בבתי הספר וגשארתי בחיים. בעזרת מה אני אגיד לך. אני בחיים שלי לא עישנתי סמים, ואני עושה דברים פשוטים. אני אוחז את זה אנגלי כמו שאמרת לך, בעיקר בגלל זה שבחיים שלי לא נכנס מישון לבית הספר בגללי. כולם אוחזים ומכבדים אותי. מבתי הספר יש הרבה וברכות. אחת יכול לכתוב הרבה ספרים. למשל, אני אספר לך משהו שלא האמין את המרד "הפרפר" אתה מכיר? או שמע מה ערד לי נכנסתי לאיסוס 199, בגלל רמלה. בתחילה היה נתן אורי. אחריהן באו הנצקים. כאלה עם גלימות, כל הלילה התעסקתי. אחתה הרגתי ארבעים - אולי חמישים - גזקים עם גלימות. אחריהן באו עזרי ונכנס לי מתחת. לשמיקה אני לא אשקר עלי. אתן לך עוד כמה אנשים שישמחו לך אתה ובר.

אבל מה שהכי בא לי זה מה שיהיה להורים שלי. עשורתי שנים אני בבתי הספר, ואף פעם לא באו ואחיים ואחיות שלי לבקר אותי. אני לא מכיר בזה. באמת אין מבקרים בי. למה שאשקר עליך? יש לי אחים ואחיות. אבל אני לא מכיר בהם. בן-ביתנים על החיים שלי ברוך מאיר.

הצעה מיוחדת של מעדיבן

את ההודמות הוא לא כדאי להחמיץ!

חתום היום על

השבועון לעוברים

מעדיבן

במחיר מיוחד! עם פרס מיוחד! עם יתרונות מיוחדים! שים לב

- אם תחתום על מגזין שנתי "מעריב לנוער" עד סוף חודש ספטמבר:
- * תקבל תנחה ממשית של 15% ממחיר העיתון בחנות!
- * תקבל חנינם פרס אישי מיוחד - הספר "עוד שירי רחוב" מאת סמדר שיר.
- * תשתתף בהגרלת פרסי ענק שמפרסם "פורסמם בעיתונים".
- * תקבל חנינם את הירחון "פופ 87".
- * ותעיקר: תקבל לביתך ללא תשלום נוסף, במשך 52 שבועות, את "מעריב לנוער", עם שפע פוסטרים, כתבות, מדורים וצופרים.

נזיר, מלא ושלח עוד חיים

מעדיבן

אם תבעל מיד, תהנה מן היתרונות הבאים

- החנות יגיע לבייתך בחדר מיר שבוע, ללא כל תשלום נוסף.
- על ידי תשלום מראש, אתה מוכנסת מעליתית לפרסום מיוחד.
- ומעל לכל, פרס אישי - שני ימי חופה במחנות אלבומים.

תלוש חתימה

מספר חמני במקרה של מנוי קיים

מנוי חדש

חידוש מנוי קיים

כל מלחמת חמנויות

מנוי לנוער, ת.ד. 20037 תל-אביב 61200

הריני מוכר לך את חתימתי ואת כל זכויותי למשך שנה אחת על "מעריב לנוער" כל אירועי ודמי משלוח חפסי לביתי. (ומחיר כולל מניס).

שם משפחתי: _____

שם פרטי: _____

מספר: _____

מלא את התלוש המצורף עוד היום, ושלח אותו אל "מעריב לנוער" מחלקת המנויים, ת.ד. 20037 תל אביב 61200

הזאת את אל

יוסי יוסף
"כל יום למדתי
ולמדתי נהייה"
משאלי"ם

העולם על פי יוסי

(המשך מעמוד 8)
מאחורי ניסוחים מעורפלים. "הנהגה שלי היא לא ממשקית כוח", הוא אומר. "אולי, אם הייתי משפטי ככה יותר, הייתי יכול להיות מכה. אני רוצה ליישם רעיונות, היכולת שלי היא בעיקר בהצגת תיוות, בחינה מתמדת של רעיונות. אני לא מקבל שום דבר מבין מאליו. בוחן כל דבר, גם רעיונות של אחרים, וגם את עצמי ואת השקפת העולם שאני מייצג".

מה חשוב עשוי זה המהלך של הוועידה הבינלאומית, למרות שלאדם שאינו מצוי בסדר הדברים, גם זה נראה כדבר שישיר לעבר. קשה במיוחד לעקוב אחר כל הדיונים של פרס לאירופה וחוריה, פנימית עם ראשי מדינות, והדיונים התכופות שהנה עור מינה נהנה הסכמה למהלך הזה. ואחריה הוא חוזר תבנית, ושמיר מדוע שאין לו מרגש לקדם שום ועידה בינלאומית, שכל התמימות שהוא מביא משטחי המדיניות כעולם הן ללא תועלת. במקרה הזה, לך תבין מה הולך שם בדיוק.

ביליון "מבחינה אובייקטיבית התפתחויות והרשימה המדיניות פחותים האחרונים הם איריים. הבעיה היא שזה לא לזה בדיוק. פוליטיים פנימיים. הבעיה כרגע היא, כיצד להתאים את ההתפתחויות המדיניות החיוביות לתפתחויות פוליטיות. זה המצב הדרוש הכריע כרגע. הוא נשאלת השאלה, האם לעשות זאת על-ידי נסיון לשכנע את שרי הליכוד או על-ידי חקיקה הבחירות, או על-ידי משאל עם. זה האבסורד של כל המהלכים הפוליטיים והאחרונים. חייבים היה להביא דברים ליד הבעיה.

"במשך שנתיים, החל מאמצע '85, האמריקנים החלו לנתן כאופן רצוני ויסודי, את תביעתו של חסיין לקיים ועידה בינלאומית, כמנהל מותח להסדר במסגרת הליכוד. היה משא ומתן מתמשך, שהנהל כמנהל במשך יורד ערבה עליית ומודעות. בינאר '86 התקיימו בלונדון שיחות לא ישירות בין פרס לחוסיין, בחיובו של מרפי. בשיחות הללו עוצבו חלק מן הרעיונות של ועידה כזו כמנהל, למשל, שיהא לא תהומן גורם מיידי לאף צד, דבר שהוא חשוב ביותר. רק באביב '87, ממש לאחרונה ולאחר מאבק אינסופי בינאר, ירדן, מצרים והאמריקנים. הוא כולל בין השאר את התנאי המיידי כל צד שיתחתך בוועידה לתכיר בתחלופות 242 ו-338 של מועצת הבטחון, עם המבנה המשותף הזה, העריכו האמריקנים שאפשר יהיה להשיג הסכמה ישראלית כללית. זו היתה גם התעריף של רבים בישראל, כללית. והנהגה של רבי כיוון שהקנינו לא שכל שם הכרעה, וממלכת העבודה החליטה שלא לנצל את ההזדמנות, שיתחתך לה הביא להקטנה הבחירות. נוצרה תחושה לא נוצרת: שהמהלך כולו נכשל והוחלט היה נוצרת דיוקא משום שהמהלכים המדיניים ככלו תוצאה רצינית".

אתה בעד משאל עם בנושא הוועידה הבינלאומית?
כן, למרות שכל חיי למדתי ולימדתי נהייה משאלי"ם, אני בעד כל צד שיהיה לאיוו שהוא הכרעה. כולם מבינים היום שחייבים להכריע גם הדברים של נגדי על סוגספר נאמר מתוך ההבנה שהגיע הרגע לקבל החלטות. או חייבים להציג את התמימות המדינית באופן ברור וחד משמעי, ולתת לעם להכריע. ותפישת המדינית שאנחנו מייצגים היא שהשלום הוא התחלופה הטובה ביותר למלחמה, ושיש לעשות הכל. אבל הכל, כדי להשיגו. הוועידה הבינלאומית היא חלק מהתהליך, הן כי מנה שמי לצמצום בטוח של דבר השלום. הן כי אסור לחזור במקרה הזה.

אם כך, המצב, מה המונע המשיך והחשיב הישגים מדיניים הרי הכל בסדר של דבר נעצר בבידוד מה טעם לבנות כבר את אנג, כאשר השלי לא קיימו?

מה האלטרנטיבה לשבת ולא לעשות כלום יש פה אפשרות ריאלית למנוע את המלחמה הבאה, אולי את המלחמות הבאות. או מה צריך לעשות להמשיך הכל, לזוהר על כל הדימויים השלום הוא הריב החשוב ביותר. אני אינני רוצה שלידי יולדו ילדו במלחמה שאפשר היה למנוע אותה. התהליך היום נמצא בשיאו. אסור לעצור.

מה מריין את חוסיין לכת היום לוועידה בינלאומית?
הוא פועל מתוך האינטרסים שלו. מצד אחד יש לו את האיום של סוריה ואשף, ומצד שני הוא מאר מוראן מן ההתפתחויות של השנים האחרונות באיראן. הוא בורא אינו חולך לעצמו זה כדי לפתור את הבעיות של ישראל, כמו שאנחנו לא הולכים אליו כי אנחנו רוצים בטובתו של חוסיין. איראן ארגומט זה שאומרים שהרעיון היא אינטרס של חוסיין. וראי, אחרת הוא לא היה חולך על זה. אבל בראש וראשונה הוא אינטרס של ישראל. גם סאדאת לא חתם על שלום עם ישראל כי הוא רצה את טובתו של בנין. זו גישה ממשק ילדותית. פוליטיקה זה לא ענין של אהבה. זה ענין של תפישות מדיניות ואינטרסים.

"אני סבור שזה לא נכון לעסוק בהעמולה שלילית. אנחנו צריכים להגיד מה אנחנו עושים, ולא כמה הם רעים. מה זה עוזר לנו?"

אתה בעד משאל עם בנושא הוועידה הבינלאומית?
כן, למרות שכל חיי למדתי ולימדתי נהייה משאלי"ם, אני בעד כל צד שיהיה לאיוו שהוא הכרעה. כולם מבינים היום שחייבים להכריע גם הדברים של נגדי על סוגספר נאמר מתוך ההבנה שהגיע הרגע לקבל החלטות. או חייבים להציג את התמימות המדינית באופן ברור וחד משמעי, ולתת לעם להכריע. ותפישת המדינית שאנחנו מייצגים היא שהשלום הוא התחלופה הטובה ביותר למלחמה, ושיש לעשות הכל. אבל הכל, כדי להשיגו. הוועידה הבינלאומית היא חלק מהתהליך, הן כי מנה שמי לצמצום בטוח של דבר השלום. הן כי אסור לחזור במקרה הזה.

יעל מזמלמל

הרזיה עם "מרזית" תדהים אותך בתוצאותיה

בלעדי למרזי מורית

דורון לפני התרזיה - 103 ק"ג

זה קרה כל כך מהר וקל - גם אני נדהמתי מהתוצאות. הכרס התיישרה וכל ריכוזי השומן נעלמו ב-50 יום. כמו חלום! היום, בהמשך על הבמה, אני נע בקלות - עם המון ביטחון... חקל - גם הוא נדהם - לא מאמין שאני זה אני. "דורון! זהה הכרס?" הם שואלים... נהניתי מהתכנית האישית שלי עם הכמוסות והמשקה ב"מרזית". שהותאמה לסדר יומי מיוחד - בפקוק רפואי. נהניתי מצוות היועצות המקצועיות, וחשוב מכל, נהניתי להצליח - ללא תרופות - לחזור לנטינות הרבים שנכשלו.

נשני, אין לי ספק! יש דרך אחת להרזיה בריאה וסילוק יסומים - מרזי מורית.

דורון כהן
רח' אוצר המזחים 6 תרזיה

דורון לפני התרזיה - 103 ק"ג

דורון כהן
זמר בלהקת השחקים
תחזית 27 ק"ג ב-50 יום
בשיטת "מרזית"
"חקל - גם הוא נדהם - לא מאמין שאני זה אני."

דורון לפני התרזיה - 103 ק"ג

דורון, לאחר 50 ימי התרזיה - 76 ק"ג
"נהניתי מהתכנית האישית בשילוב הכמוסות והמשקה ב"מרזית". שהותאמה לסדר יומי מיוחד.

תוכנית התרזיה בביתך
תוך 48 שעות

שירות מיוחד לחדשמת מידית
למנוע, שירות מיוחד של "מרזי מורית". ניתן למסור פרטים אישיים, לצוות היועצות, לצורך מילוי שאלון החדשמה, באמצעות הטלפון, בכל יום, בין השעות 08:00-16:00.
תוך 48 שעות, תגיע לביתך תכנית התרזיה האישית שלך, ומיד תוכל להתחיל לרדת.

מרזי מורית בל"מ
רח' עזר נמר 23 ת.ד. 4456
ירושלים, 91043

נו שילוח לבית - חיוני: חומר הסבר מפורט לשיטת הסבר לכמוסות ולמשקה ב"מרזית". הסבר לתכשירים הנלווים לריכוזי חשון + תוכחות מועילות + שאלון חדשמה מדוי - ללא כל תחייבות.

סם
סוזבה

שיטת "מרזית" - חידוש המהפכני בתרזיה עם תוכחות מדויקות לתוצאות - מיוחד למנוע יריק, עם תוצאות תוספתיות ב"מרזי מורית" PHARMACKON ב"מרזי מורית" - בלעדי עבר שיטת תרזיה וטולק חשונים שלך.

חשיטה משלבת תוכחות משקה חשון + בטעם מיוחד - עשיר בויטמינים ובמינרלים, בידוד עם תכונות המהפכניות - ללא תרופות - תרופות צמחיות בלעדי לשיטת התרזיה, חזות תרופות במרזי מורית משלב את מרכיבי המשקה ותכונות "מרזית" - בדרך מיוחדת בין התרופות (לא במקום האחרות) - מה שמבטיח לך שיטת תרזיה מהירה וברירה ללא ערב ולא תרופות.

בטוח מתאים עבורך חזות חומרי הכנית אישית לחזית ולסילוק ריכוזי חשון ומתאמת לתוצאות באורחך, בשילוב עם תכשירים חלופיים לריכוזי חשון - מה שמבטיח לך כי בכל 10 ימים ומתוון נוסף 2-3 ק"ג רדוקא באיורים "הבעיות" שלך.

זוהי תוצאה מוכחת מענין לך בכל יום ינוק ונודד פרטי - בכל תקופת התרזיה וגם לאחר מכן. 180,000 גברים נבדקו שחזרו לחם התוכחות לחזיתן שלך.

עכשיו, כשתרזית שלך בסופה - כל שעליך לעשות הוא לחייך, כבר ברגע זה ולסל: 02-222676, 02-222903
המנוף והלומין ללא כל תחייבות! חומר הסבר לשיטת + הסבר לתכשירים הנלווים לריכוזי חשון + תוכחות מועילות + שאלון חדשמה מדוי - ללא כל תחייבות.

סם
סוזבה

הרזיה עם "מרזית"
בנוסחה בלעדית
ללא תרופות

זיגם - 24 שעות ביממה
גם בלילות ובשבתות
02-222676, 02-222903
או בתלש

עכשיו, כשתרזית שלך בסופה - כל שעליך לעשות הוא לחייך, כבר ברגע זה ולסל: 02-222676, 02-222903
המנוף והלומין ללא כל תחייבות! חומר הסבר לשיטת + הסבר לתכשירים הנלווים לריכוזי חשון + תוכחות מועילות + שאלון חדשמה מדוי - ללא כל תחייבות.

זיגם - 24 שעות ביממה
גם בלילות ובשבתות
02-222676, 02-222903
או בתלש

עכשיו, כשתרזית שלך בסופה - כל שעליך לעשות הוא לחייך, כבר ברגע זה ולסל: 02-222676, 02-222903
המנוף והלומין ללא כל תחייבות! חומר הסבר לשיטת + הסבר לתכשירים הנלווים לריכוזי חשון + תוכחות מועילות + שאלון חדשמה מדוי - ללא כל תחייבות.

זיגם - 24 שעות ביממה
גם בלילות ובשבתות
02-222676, 02-222903
או בתלש

עכשיו, כשתרזית שלך בסופה - כל שעליך לעשות הוא לחייך, כבר ברגע זה ולסל: 02-222676, 02-222903
המנוף והלומין ללא כל תחייבות! חומר הסבר לשיטת + הסבר לתכשירים הנלווים לריכוזי חשון + תוכחות מועילות + שאלון חדשמה מדוי - ללא כל תחייבות.

נינושקה

אלגה גוטסדירר. הגברת המנהלת
של רשות החנויות הבינלאומיות, גולד

"נושקה", הנעליים היוקרתיות והיקרות. גם צעירה, גם יפה, גם עשירה
מאד ואפילו גרושה. נולדה עם כפית זהב בפה. מחלקת אח חייה בין דירת
הארמון שלה בחל'אביב, לבין מסיבה בניו יורק או טופשבוט בפאריס.

מאת אביבה מין צילומים: שמואל רחמי

מהקטנה החמישי עשרה ב"מגדלי דוד" בתל-אביב ואינם נראים אחדות.
הכל נראה יותר טוב שלמעלה. דרך חלון צרפתי מונג האוויר, גרמון,
יותר נקי, והים יותר רומנטי. הגובה מגבר ומנתק. אולי זה מה
שחיפשה אלגה גוטסדירר כשבאה אליה מבירסל לפני חמש שנים.
מי אמר שלהיות צעיר, יפה ועשיר זה לא מאלוהים? מי אמר שהעשיר מגוון
הנעיים, כמובן. העשירים מעולם לא התלוננו. גם אלגה גוטסדירר מעולם לא
התלוננה. היא פשוט גדלה בצד הכסף.
לחייהם לזאבים עשירים זו בחלום בקווי יוקם טובה לחיים. גם להתחתן
עם איש עשיר לא מוסיף, והם, אלגה גוטסדירר כבר לא בשואה וגם לא גרה אצל
אבא-אמא. היא מעצבת וייצרנית של נעלי בשים, בעלת רשת חנויות
בינלאומיות. נעלי "נושקה". שלוש חנויות בארץ, שתיים בניו-יורק. הגברת
המנהלת בכבודה ובצעמה.
הסלון שלה ב"מגדלי דוד", מוכיח חור בארמון דמוי ורסאי. ריהוט
אירופי כבר. כל פריט מונח בנחית ישראל. על ספות מצופות בר סאטן מבהיק
שורות-שורות של כריות. לטעם אנשים שבאים לכאן בג'ינס אין על מה לשבת.
לא נעים לבלגן לה את הסידור. אלגה דוקא מומינת. לא איכפת לה שארץ כרית
או שתיים. צוחקת על העושר והקדנציה שלה שנכנסת לתור עם שני מגשים
(חמשך בעמוד חבא)

אלגה גוטסדירר, גולד
המבטיח דירה ב"מגדלי
דוד". יבנו שתי מבני עשיר,
אבל מכל געיר אין ידעה
שגורש זה טרש. חסיד עבדתי
קשה וחיותי עצמאית. לא
תתפסחו!

הכאן את האוכל

"יש לי חברים בכל העולם. אני מאוד לא מחוננת. אני 'גאבלרית'. אם מאהב 'גיד לי' - בואי לסוף השבוע לכארים אסע."

אלה בחנות שבכיכר המדינה ב"א" (שמאל) ובמכונית (למטה): "אני לא מפרחת ממאמץ, גם לא מאמץ מזה, לעבוד בגבר. רוב הקולות שלי גברים. אבל למעשה לא מוסיף להשתמש בטרקים נשים. זה עוד בעסקים."

(המשך מהעמוד הקודם)

ראשונים. "אני בריאה", היא מתגולגלת, כמעט שקופה מרוב ריוח. "בבוקר מותר לי רק פירות". הפירות מגיעים מנוקים ומקולפים, פרוסות פרוסות, כמו במסדר.

ילדה פולנייה להורים יוצאי שואה שהחליטו להישאר בגרמניה אחרי המלחמה. "הם דווקא רצו לעלות לארץ", היא אומרת, "אבל רק אחרי שיסתדרו קצת בעסקים. בתור ילדה אני זוכרת שגולתני כמו בגיטו יהודי. אסור היה לי להיפגש ולהיות בקשר עם ילדים נוצרים. רק עם יהודים". בית ציוני במינכן. אלנה נולדה שם לפני 38 שנים, ואבא שלה הקים שם מיפעל לבגרי צעירים. גם אמה עברה במיפעל.

י או שאני זוכרת את עצמי אני בעיסוקי אושנה. מסתובבת במיפעל אחרי שעות ביתהספר, עוזרת להורים. אחרי גמר התיכון הלכתי באופן טבעי ללמוד אושנה. שלוש שנים. גראפיקה, עיצוב ברים, כל מה שקשור לגושא. אבא שלי הייתה לקוחת אחי לתערוכות של מעצבים בכל העולם כבר מגיל צעיר. הורי ראו שיש לי משיכה לזה, שבילי זה היה כיר, הורי.

אחרי הלימודים אלנה התחילה לעבוד במיפעל המשפחתי כעובדת פשוטה שעברה ממחלקת למחלקת. השתלמה בכל התחומים. התחנה האחרונה שלה במיפעל הייתה כראש צוות במחלקת עיצוב. בעברית נכתב צרפתי מחובל באנגלית טובה, מסבירה אלנה איך נהפכה מטינדלר של שמאטעס

48 סולבסות

לאשת עסקים בקנה המידה בינלאומי והתגלגלה לישראל, לגמרי כלי כוונה "עברתי קשה מאוד". היא אומרת, "רוב הזמן הייתי בנסיעות. התחלתי לעבוד אצל אבא שלי בעיצוב קולקציות. הייתי נוסעת לתערוכות, נפגשת עם קניינים מכל אירופה וככה התחלתי להכיר את טעם האופנה. התערוכות נחננו לך את התגובה הראשונה של הקהל. איזה צבע ילך בשנה הבאה? אילו ברים. את כל הדברים האלה למרית בתערוכה. זו עבודה שמתאימה לאשה. אבל היא קשה מאוד. דרישת מאמץ פיזי וגמיש. לכן רוב המעצבים החשובים בעולם הם ערייני גברים. רק מעט נשים מצליחות להרשים בשטח הזה."

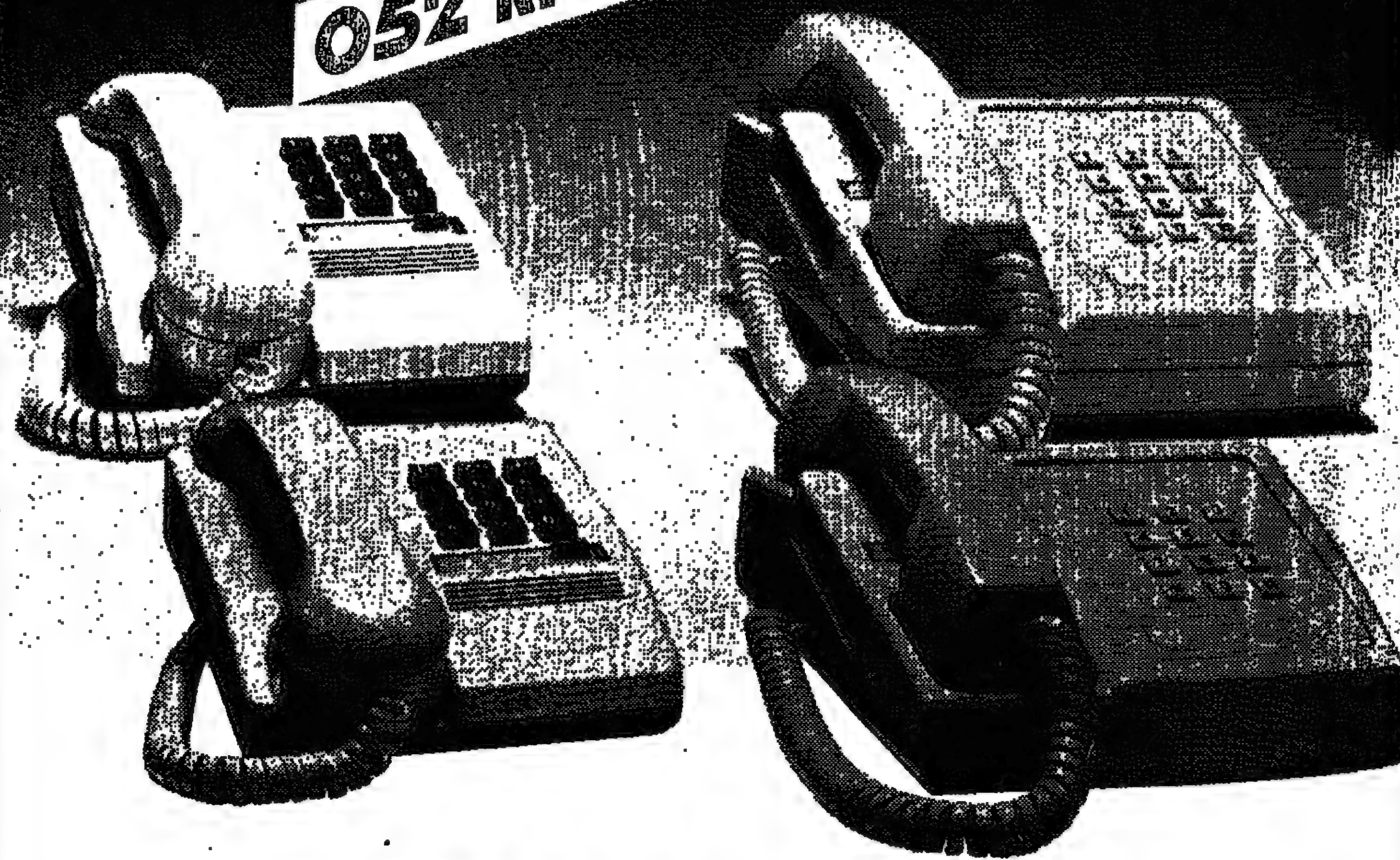
"באותה הנסיעות הכרתי את בעלי. איש אופנה אנגלי, שגר בבלגיה, בבריסל. הוא היה מבדר ממני בעשר שנים, אבל אז זה לא הפריע לי. הלאהבתי בו והתחתנתי. עברתי לגור איתו בבריסל והמשכתי לעבוד אצל אבא שלי. כמינכן. אני דווקא אוהבת את ההיים האלה. כל הזמן בנסיעות. לי זה לא הפריע. הייתי טסה בכל יום שני לעבודה במינכן, וחוזרת הביתה לבריסל ביום חמישי, לטוף שבוע. זה נמשך עד שנולדו הילדים שלי."

צ "כשנולדה הבת (היום בת 17), לקחתי לה מטפלת והמשכתי לעבוד. אחרי שנה נולד הבן ואו התחילו הבקיעות עם בעלי. עם הילדים דווקא התחברתי. תשע שנים הייתי לזרם אחת מטפלת. טיפלה בהם יותר טוב ממני. בעלי התגבר שאמשיך לעבוד כקצב כזה. הוא קרא בעבודה שלי, באנשים איתם נפגשתי. היה לו קשה לקבל את זה שאצלי - העבודה קרדשת לכל. נכון שראו ידע לפני שהתחתנתי עם מי שיש לו עסק אבל זה

"כשנשקת גרלה, היא רצתה להכנס גם לעסקי האופנה כדי להתאים עצלים שלה לבגרים. התחלנו לשחק פעולה. הכנסתי את העלים שלה לבוטיק שלי. נסענו ביחד לתערוכות, היינו גם חבורת וגם עבדנו ביחד."

ושוב הגיע רגע לשינוי. "החלטתי לעזוב את בעלי. למח פשוט היה לי משעמם. חיפשתי משהו אחר. הוא היה הרבה יותר מבוגר ממני. התפתחו לכיוונים אחרים. ככה זה כשמתחתנים צעירים. אני לא ידעתי מה אני רוצה מהחיים שלי. שתאום גיליתי שבושפוט יותר טוב לי מאשר בבית. או הבנתי שאני (המשך בעמוד 49)

עכשיו מלפון הלחיצים החדש של בזק גם למניי אזור החיוג 052

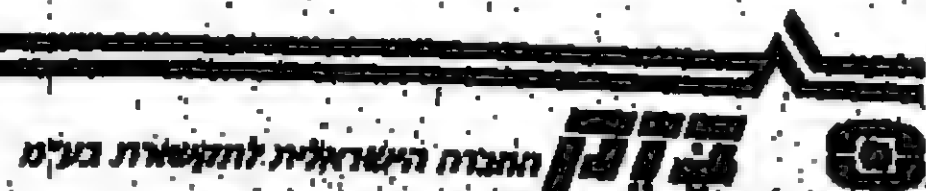
מניי אזורי החיוג 052 ו-055 מהיום אתם יכולים לקבל את טלפון הלחיצים החדש של בזק לבחירתכם 2 דגמים בצבעי אפור, שקד ושנהב

מניי הטלפון בכפר סבא, רעננה, תרצה, תוד חשדון וישובי חסיבה
יפני אל סניף בזק בצומת רעננה טלפון 052-26555
בימים א', ב', ג', ד', ה' משעה 8.30 עד 12.30
(כיום ה' אין קבלת קול בשעות הבוקר)
בימים א' ה' ג' אזורי משעה 16.00 עד 18.30.

מניי הטלפון באשדוד, נג'בה, קרית מלאכי, גדרה וישובי חסיבה
יפני אל תחנת השירות של בזק באזור התעשייה טלפון 055-20777
בימים א', ב', ג', ד', ה' משעה 8.30 עד 12.30
בימים א' ה' ג' אזורי משעה 16.00 עד 18.30.

טלפון הלחיצים -
* בלעדי לחברת בזק נוחתה מתחזוקה בלתי מוגבלת שלה.
* עיצוב מודרני
* נוח ואמין
* תוערימים:
טלפון לחיצים בטלפון נוסף - 95.90 ש"ח
טלפון לחיצים תמונת חזרות טלפון חישן - 86.90 ש"ח.
בבואכם לקבל את טלפון הלחיצים הביאו עמכם תעודות זהות וחשבוני טלפון האחרון.

בקרוב מלפון הלחיצים של בזק בכל הארץ

הזדא מאלח

מאת יהודית חורק

ארנק לכל עת

קטע חשוב:

שהו בחור קרה לארנקים. הארנק כבר מזמן אינו רק מיכל לאחסון בו את כל מה שצריך לקחת כשיוצאים מהבית. הוא אכזר אופנתי בצבע במיני עיצובים, משהם של חומרים שונים, שילוב של עור ואריג, נוצות ואבנים נוצצות, עורות של תמסחים ונחשים.

מי שלא אוהבת ארנק שהוא סיפור, יכולה להמשיך עם הקלאסיים. האנשים שעושים איתם לא רוצים שנחשפם באחד או שניים, לכן ושחור. הם רוצים שנחליף אותם כמו שמחליפים בגדים, שיהיה לנו אוסף שלהם. ובקיצו, הארנקים הם קטע חשוב של האופנה, מתחרים בבגדים על תשומת הלב, נקודת מוקד חושית.

מחירים

30" עד 200 ש"ח. מעט ייבוא, ורוב מייצור מקומי. מיקוד האופנה על הארנקים הגדיל את מספר היצרנים, בארץ, והצטרפו אליהם גם יצרני בגדים, שעושים ארנקים ותיקים. בכל זאת, עדיין קשה למצוא אצלנו ארנק עור איכותי קלאסי, כי ייצורו תובע מימנות רבה ומספר בעלי-המקצוע הולך ופוחת. רוב היצרנים הולכים על להיטי-אופנה שמינערים לחורשיים-שלושה. ייקח קצת זמן להתרגל לרעיון של ארנק לכל שעה, על תקן של אכזר אופנתי, כמו בגד שתישן בסוף הקיץ. מי שרעיון נעולה על ארנק עור כהשקעה לכמה שנים, תבחר בצבעים ובצורות הקלאסיות. אולי קצת משעמם, אבל בטוח.

חומרים

אריג מתחרה בעור ודווקא הצידה את הפלסטיק. בארנקים רבים צירפו אריג ועור. לעורות מיקמים שונים: לא רק דגמים, גם הטבעות תלת-מימיות ותמסחים קישוטים ממחכת, אבומים ומטבעות בסגנון עתיק, מסמרי מחכת, סלאים של עורות שונים, אבנים צבעוניות מוככית טוורה ואפילו נוצות מקשטים רבים מהארנקים. מה שאתמול נחשב ל"קטש" נחשב עכשיו יפה.

עיצובים

דמיון של מעצבי הארנקים והתיקים עבר בחורשים האחרונים שעות נוספות, ולמסדרות ההשראה אין סוף. הכי מופלג - תרמיל צר או תיק ציידים עם כיסים וצינוריים וכוסות באבומים. אלה בדרך-כלל מחזק, ובסגנון הסאפאר, אבל לא רק. יש בכל הצבעים, גדולים וקטנים. הכי צעירים הם תרמילי-גב על תקן של ארנקים. יש גם ארנקים בצורות גיאומטריות, חצי עיגול ומשולש, ומשחקי ריבועים ומלבנים עם זוויות מקוטעות.

יש ארנקים כמו מעטפה גדולה וארנקים שגורים כמו ילקוט, המתחרה הנשית של מזוודת המסמכים הגברית הנוקשה לאשת הקריירה. הנטייה היא לארנקים גדולים לשעות היום, וקטנים - כש, תיק של ג'ולרים - לערב. אבל בין הקטנים לגדולים יש גם בינוניים. רבים ונושמים, שטוחים ועם כיווצים, וכל חלל.

נוצות ופיסות מעור מוסבט מלהיט-סר מקשמות ארנק-קצין.

המספרות רבות ומבוצות (עיצוב חווה שלמן).

לח ציור

הדפס על עור ברדלס בטון הסאפאר, להים אופנה עיימר בסוף הקיץ (עיצוב דנה בזר).

המספרות 51

האזן אל הלב

אוי 1

כ' מדברים על זה אחר כך

על המאמינים

על המאמינים

על שפת הים בתוניס, במרפסת לבנה מולת כשירי ים, ישבו שניים ממנהיגי ארץ. הם היו ימים כמו רוברט דרפורד וכמו וינצ'נצ'ו ג'ור. שניהם הלבוש וההישירות ללא מלחמת כוחו כשהם חייכו, אם כי הם מיעטו לומר, כי מאז שהם ראו בפעם האחרונה את נחם כיש, בגיל שבע, כשנכבשו וגורשו, אין חן עולה עוד על פניהם.

הם היו כבני שלושים, משכילים ודוקטורים מלש פקולטות ריאלייות והומניות כאחת, וחינו כיהנים שוטפת בחמש שפות בקול בעל זקן אקסטרא. הם לבשו בגדיים בצבעים יקר, וכדיהם היציבות. וגוונות הציפורן הליוו על עניבותיהם התואמות לצבעי הלחמיהם.

ובכן, אמר אחד מהם, מה אומרים ידידינו השראים?

- הם כחלט מבינים את מאבקנו הצודק וזר יותר, מיום ליום. ברור להם, כמדינאי, ללא טיפוס, שהכיוון איננו יכול להימשך, וי המהפכנים אשמים בכל.

באמת?

- כן, אכן, אף לאחר שפוצצנו אם וכנה מוקף הם בחיפה הם ממשיכים להאמין בטקס. זו היא אמונה מוצקה ועמוקה, נטולת התלבטות.

- כשה נטולת אני חושש שמא יום אחד הם ישיקו להאמין.

- אין מה לחשוש. הנה, רק לפני זמן מה שוחחי מלב אל לב עם משרדית ישראלית, מן המאמינים שלנו, ואמרתי לה שאנחנו לא מתחשבים עוד באמונה הפלשתינית.

אבל אנחנו כן מתחשבים. כל אחד מצינו חייב לדעת אותה כמעט בעל פה.

למאמינים שלנו זה לא משנה. אם

פלשתינאים אומרים להם משהו - הם מאמינים.

- בכל דבר?

- כן, אתמול אמרתי למישהו מישראלינו שאם תהיה לנו מדינה ביהודה ושומרון נסתפק בה.

- אתה צחק.

- הוא מאמין.

- למה הם מאמינים?

- לא יודע. אומרים שהם נכנסים לאקסטנזה רתית בכל פעם שפלשתינאי מדבר איתם. בקרוב נערך ניסוי. נאמר לאנשי רוח שהגברים הפלשתינאים החליטו להתחיל ללדת כעצמם, כדי לחסוך סבל מן הגשמים הפלשתינאיות, הסובלות ריין בגלל העדר מולדת.

כזה אתה לא תצליח לשכנע אף אחד.

- חכה ותראה. אנחנו גבית להם עמוק לתוך העיניים במבט כנה כשנגיד את זה, ואם נרגיש קושי, גם נגיד יד על כתפם. כזה עוד אף ישראלי לא עמד. למחרת הם יחזרו לארצם ויכתבו מלה במלה מה שנאכיל אותם במאמרים נרגשים ומאמינים בעיתונות.

- ואם מישהו אחר יכתוב שזה שטיריה?

- ראית פעם מאמינים נרגזים שפגעו באמונתם? אני לא מציע לך להיות בסביבה כשום יספלו בו.

משהו:

התעלמות מן הבעיה איננה פיתרון, פחד מפני הבעיה איננו פיתרון, ולפעמים גם פחדון הבעיה איננו פיתרון.

בלוז החופש '87

לילה לפני הגיוס, וגילי כבר לא ישנה שלושה לילות. היום היא עוד רצה ליראש אינדיאני לקבל כגרים שהבטיחו לה על דיגמון, למשרד של אבא לקחת משהו, למערכת העיתון לקחת מהצלם צילומים שהאן הבטיח לה, מהסידרה שהוא צילם אותה לשער, ובחורה הכיתה לבתיים, להתקלה, ולפאב בירמיהו.

הפאב בירמיהו סגור הערב. את זה היא לא חשבה שהוא יעשה בשבילה, הבוט. לא, זה כבר באמת משהו. הוא כנראה באמת אוהב אותה, ולא סתם אמר ככה בשביל דפיקה.

זה הפאב שהיא עבדה בו במלצרות לפני הגיוס. טיפים, חיוכים, הערות קטנות והומנות גדולות. נשואים, חילרים, צ'חים, נקניקים - והבוס. הכל היא היתה צריכה לאכול, ולא תמיד היה שווה. אבל היה כיף לחזור לבתיים ולספר על הפאב בירמיהו לחברות שלא רוצות מספיק או לא גבוהות מספיק או לא יפות מספיק.

איוה אנשים פגשה שם. רוזו טופו בא פתאום, והמין אותה להופעה. שלמה ארצי שאל אותה איך קוראים לה, וגם התעניין לא קשה לך? חיווית לכל החיים.

הבוס היה קצת ניג'ס. אין מה לעשות, זה החיים. פעם הביא אותה הביתה במיוחד, והתחיל להנזים. אחריו לא ירד ממנה. בסוף לא היה לה נעים. קרה, לא נורא. חשבה שיפסיק אחרי שקיבל מה שרצה. איפה. במקום להרגע התחיל להשתפך - אני אוהב אותך, אני צריך אותך.

והנה פתאום המסיבה הערב כפאב. סגור לקהל. "את יודעת איוה כסף וחז", אמרה לחברה שלה בטלפון. והיא אמרה לה: "הוא רלוף עליך קשה. מה זה רלוף?"

כולם היו שם, חברה'ה שהיא הומינה, המלצריות האחרות, בנות מהים וגם הצלם של המערכת, ואפילו אמא ואבא שלה. שמאה פעמים אמרו לה שלא תעבוד שם כי הבוס הוא שכליכך נחמד, ורצה רק דבר אחד, ושלא תהיה תמימה, הם מבוגרים, הם יודעים. "מה פתאום, אמא", היא אמרה, "את משועשעת? הוא אפילו לא ניסה אף פעם את לא נורמלית? הוא נשוי, מה, אני אתעסק עם נשוי? מה את חושבת, לעצמך?"

הערב הפאב סגור לכבוד, גילי. מחר מתחילה הטידנות.

האנטישמי מול הוותיקן

היהודים האישליקים שבסיכוי געשו ורתחו, כעסו וחצמו. אני נשארתי שקט. זה התפרץ ביני לבין יהודי הגולה, הם לא רגילים לשמוע האשמות אנטישמיות אכזריות. אני בא מהארץ. אני שומע טענות מהסוג הזה כל הזמן.

מאני פזיאל

פינת השלולית

שלושה צפרדעים יושבו על גוש בז' נקולית הסתכלו בצפרדעות שעברו בסביבה. פאום עבדת נסיכה. אמר אחד מהם: "ואאו חמלה, הסתכלו. גרהמו חבין. תגור, מה? יש לך טוטה על מה אתה מסתכל? לא חמלה. מאניאק. עתה ממה, חללה!"

האני מאני

תה, כן, אתה, ואתה, שמתח, לך, כִּי-
 אֲדַרְבֵּנֶהוּ מִיָּמִין, וְהִשְׁתַּחֲשֵׁהוּ, כִּכְמִי, אֲנִי, יָא, מֶלֶךְ
 לִירוּשָׁה, לִקְרוֹת, אֶת, רִאיוֹן, וְלִפְתּוֹת, בָּרֶךְ
 אֲדִיר, מִמְּסוֹתָיו, מִבְּלִי, מִדְּרֹתָיו, שֶׁתִּשָּׂא, בָּרֶךְ
 בְּךָ, בְּטוֹ - הַיְּהוּדָה, או, לִירוּשָׁה, אֲך, מִבְּלִי, לִיכֹל, בְּמִתְּנוֹ
 שִׁשְׁתֵּה, הַיּוֹם, כִּבְר, אֶת, אֲדֹמִירִים, אֲנִי, חוֹשֵׁשׁ, שֶׁ, "אֲנִי"
 וְהַיְּהוּדָה, "אֲנִי" מִצְטָרֵף, שֶׁתִּשְׁתַּחֲשֵׁהוּ, "אֲנִי" אֲדֹמֶה
 וְהַיְּהוּדָה, אֲדֹמִירִים, אֲתָה, חוֹשֵׁב, "אֲתָה, מִכְבֵּד," וְהַיְּהוּדָה,

אני תוקפתם לזמנע מספיקים כמה "אתה חזק"
 ונשא ברגו' ואני נשארתי בבית, רבותי, "אכסר"
 קנה בית מעבר לך הירוק" (אני נשארתי) מה
 האוסים, "אתה מחליט לבדך על לבנו" ואני דוקא
 יוני (נני), "אתה מרגיש שההצעה עושה הסתוריות"
 יוני לא מרגיש אלא שההסתוריות נעשית בידי
 שים מאוד לא לזר, ואין לי שום חלק בה.
 אתה? הנה נורח אולי... לא להזמין כמחנה
 נוח יותר להסתתר מאחורי נישתה אתה מקרה
 וזה נלא אלהים אריות, באשר האחריות היא
 עמי אולי... אולי עתיד.

אורח יי קיץ

_____

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 08-22-2001 BY 60322 UCBAW

100

100-443887-100

שפת האדם

הוא נשפט על ידי בית דין
ביום שבת, כעבור 20 יום.
הוא נשפט על ידי רצון ממשלתי פרוייקט כלשהו בג'
מדינת ישראל לפרסם בלקחיה של משרדו. חשיבותו
של הפרויקט היא על ענייני חקיקים. יהיו גורמים למ'
הפרויקט מפורט. דעת ועידה לוועדות איראנויות.

שראתה מעין עיני חילת על שפלותי בלתי לך כבוד
פוחתת את רפה כמו אמת המאכילה את בנות כנענית
ובעצמך פורעת את שירי בלונעות של בלית
לגלית גרמה חיה שכל שיעורי שפת הגוף
ופתוחם המסביר בעצירה זהו שיריה מעוותת ואינה
יודעת ללכת
השינוי הזה כמעט בלתי נראה לעין בביתו

55 អានុសាសន

هَذَا مِنَ الْأَصْلِ

**חופשות
וטילים
בארץ**

**3 לילות במלון לרום בירושלים
(חמישה נוכחים)
מחיר מבצע של 210 ש"ח לאדם
תאריכי יציאה: 3.8**

מחיר לאדם: 37 ש"ח,
כולל נסיעה וכניסה לפארק.
מעל ל-3 נרשמים –
אפשרות לשני תשלומים.
תאריכי יציאה: 15.7; 18.7; 20.7.

30 ביולי - 2 באוגוסט

כפר הנופש:
הבונולוס משופרים עם שירותים צמודים.
3 לילות 4 ימים, חצי מנסיון, הסעה.
במחיר של החל מ-293 ש"ח לזוג.
תאריכי היציאה: 15.7, 22.7.

4 לילות 5 ימים, חצי פוסיון, הסעה.
במחיר של החל מ־573 ש"ח לזוג.
תאריכי יציאה: 19.7; 15.7.
* בשבת - פוסיון מלא.

וזה סופשבו (3 לילות) ואמצע שבוע
לוח) לילה וארוחות בוקר, במחיר של
214 ש"ח לחג ללילה (כולל מע"מ).
אירועי יציאה: 16.8 | 13.8 | 12.8 | 13.7

_____

מועדון חטיילי מעדיב

- ★ תורכיה - מערב ומזרח. 10-18-19-20 יום.
- ★ יוגוסלביה - איטליה. 16-18-19 יום.
- ★ יוגוסלביה - הונגריה - אוסטריה. 17-18-23 יום.
- ★ מולין - הונגריה. 15 יום.

- ביום ראשון, 12.7.87, אחה"צ, בין השעות 16.00 עד 18.00, יוכלו כל המעוניינים לטלפן או לפגוש את צוות המומחים של "אות הכיכר", במערב ירושלים, רח' היכל 14, קומה א', ירושלים, טל' 02-221151.
- לפתוח מפות, לשאול שאלות על מסלולים, על אופיין של הארצות וכל הסידורים הנדרשים לנסיעה.

**אנו מציעים בקיץ 1987 (תשמ"ז)
טיולים וחופשות ליעדים הבאים:**

- ★ הרשמה בכל משרדי הנסיעות ★

בנושא: **"דת ומדע"** (או: קונפליקט משפט הקופים)

מבצע מיוחד לרווחת המנוחה

ממים של כין באזור רמת הגולן והגליל העליון: שיט אבובים בירדן, טיול קיאקים בלגונות הזאבי, סיורים לראש פינה ולדמת הגולן ועוד...

מקיימת מלווה במדריכים ומלווים מוסמכים והמחיר כולל ביטוח לכל משתתף.

_____

[illegible]

החנות האדומה בביכר לא עמוסה במיוחד בי

אדום-לבן.
שתי נשים אלגנטיות בגיל שבין שלושים
לארבעים מודדות נעליים. אחת מסמרת שהיא
אמנם נוסעת לחו"ל בעוד שבועיים, אבל לא
יהיה לה שם זמן לקניות. האחרת מתוודה תוך
כדי מדידת סנדל חום-זהב עם אמליקציה של
עור נחש שהחברות סימרו שבאמצעות מאד יקר

הקולקציה כחנות כבר בצבעי החורף האמ, הרבה חומרים עם הרבה תחשים וקוקרזילים. יש גם חגורות וארנקים ובחלון הראווה כבר אפשר לראות מגנים. 460 ש"ח - למי שמהעניות. לורדה מקרית'גת ודמה ששמעה את השם

שמעת על נקלים שנקראו 240 ש"ח
 "כמהזו אני בחיים שלי לא אוציא סכום כזה על
 נקלים", היא אמרה.
 את אילנה מרומת-האביב אפשר בקלות לכלול
 בעשירון הגבוה. כסף הוא לא חביביה שלה.
 לפחות מעמים בשנה היא מבקרת בחנויות של
 תכשיטים, בגדים, נעליים וכל מה שחולצות ומחולצות.

מרכז העולים והוא אחראי על כל שירותי ההגירה
מרחוב נוה-שאן בתחנה המרכזית. ליפן
בתי-מלכה עשנים ועולים במחירים מצחיקים
33 ש"ח אחרי הנחה לא איטלקי. סתם וול.

כֵּן אֶפְשָׁר לַחֲזֹר. אֲנִי עוֹד בּוֹנֵם אֶת הַעֲמֻקָּה וְהַיְחִיּוּת. יִכְוֹל לִפְתּוֹחַ שֶׁם עוֹד תְּחִיּוּת, אֲבָל אֵי לֹא-רֹצֶה לִמְחֹר. רִוּוּ לְמֶלֶךְ לֵאמֹר. נִכְחַ שְׂאֵי מִכֵּת עֲשִׂיר, אֲבָל מִגִּיל צֶעֶק אֵי יוֹדֵעַת שְׂגוּרָה זֶה גְרוּשָׁה, תִּמְדַּר עֲבַרְתִּי קֶשֶׁת וְחִיּוּת.

_____

ס הגברים הישראליים לא בריזק הסטייל שלה, כאילו שיש כזה חידוש מרעיש: "מגושמים, לא משופשפים, לא מהוקצעים, לא יודעים איך להתנהג עם אשה. לא יודעים לתת לה הרגשה ויהא אשה, זה טוב בעסקים ובעבודה, אבל בחיים

היה זהו חלק מהתוכנית הכלכלית של ממשלת ישראל, שהייתה
מיועדת לסייע למשק הביתי ולחברות קטנות ובינוניות.
התוכנית כללה מספר אמצעים, בהם:
• תמיכה פיננסית ישירה לחברות קטנות ובינוניות.
• הספקת אשראי זול לחברות קטנות ובינוניות.
• ייעוץ טכני ומנהלתי לחברות קטנות ובינוניות.

התוכנית הייתה אמורה להוות מערכת תמיכה
שלמה לחברות קטנות ובינוניות, שתסייע להן
בפיתוחן ובגידורן, ותאפשר להן להתמודד
באופן יעיל יותר עם אתגרי השוק.

התוכנית הוגשה לראשונה בשנת 1980, והיא
הייתה אחת מתוצאות המחקר שנערך על ידי
המכון למדיניות כלכלית, במסגרת פרויקט
המחקר "החברה הקטנה בישראל".

התוכנית הייתה אמורה להיות חלק ממסגרת
התמיכה הכלכלית למשק הביתי ולחברות קטנות
ובינוניות, שתהווה מערכת תמיכה שלמה,
שתסייע לחברות קטנות ובינוניות בפיתוחן
ובגידורן, ותאפשר להן להתמודד באופן יעיל
יותר עם אתגרי השוק.

התוכנית הייתה אמורה להיות חלק ממסגרת
התמיכה הכלכלית למשק הביתי ולחברות קטנות
ובינוניות, שתהווה מערכת תמיכה שלמה,
שתסייע לחברות קטנות ובינוניות בפיתוחן
ובגידורן, ותאפשר להן להתמודד באופן יעיל
יותר עם אתגרי השוק.

יהיה לי אקשן, מעניין, מה אני יורעת מה יהיה ממך
ללי אחיה באפריקה"
אפריקה אולי לא כל כך בכיוון, אבל למסיבה
ורומא או בציריך היא בהחלט קופצת אם מומינים
ותה, גם לסוויטשבורג בפאריס: "יש לי חברים בכל
עולם, אני מאוד לא מתוכננת. אם מאהב יגיד לי -

[illegible]

עצמי את דמתי והיום שלי.
 "אני לא צריכה הרבה שינה, ארבע שעות בלילה
 מספיקות לי. במשך היום מספיקה לי חצי שעה נוספת
 לרקס כדי להחשיך. מה שאני כן צריכה זו אהבה וזו
 מיד. צריכה שיהיה לי משהו... אם לא, אני מרגישה
 ריק לי."

אביבה מע
סופסופ 7

© 2006 The Authors
Journal compilation © 2006 Blackwell Publishing Ltd

فلان من الأصول

בקש השבוע ספרי איכות אלה:

7 סיבות טובות ליהנות כל השבוע

בקש עוד היום בחנויות ובספריית מעריב

חל-אביב: דרך פתח תקוה 72א' סל' 03-332211
חיפה: בן יהודה 29 סל' 04-523609
באר-שבע: קק"ל 90 סל' 057-74850

לכבוד ספריית מעריב דרך פתח תקוה 72א' חל-אביב 03-332211	אבקשך לשלוח אלי את הספרים:
אני מציד בואת המוזאון על סל	שמו:
ש"ח למקודדת ספריית מעריב	טלפון:
כתובתי:	תאריך:

ספרים מבית טוב - ספריית מעריב

מנה מתחת לחגורה

(משקל מקטור 117)

היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך
היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך
היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך

היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך
היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך
היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך

היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך
היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך
היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך

היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך
היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך
היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך

היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך
היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך
היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך

היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך
היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך
היה אומר: אפריקאי זה בוא יסיר עלי, זאת הדרך

"לא הייתי יוצא עם בחורה נכה"

החידוד. לכן אין אדם נכה ששלים עם עצמו ועוזב
לעולם את נכבתו שלו. השאלה היא אם אתה בונה את
חייך לפי חצי הירקית או המלאה. ובין נכים, וכן נכים,
כמו בין בני האדם, יש כאלה ויש כאלה.

אתה הייתי יוצא עם בחורה נכה, על כסא
וגלגלים, משודקת מתבוננת ומטורח.
אני חושב שלא הייתי יוצא עם בחורה נכה.
אני יודע שזה נשמע נורא ונושא אותו בחורה.
אבל במחשבה שנית, כשמוגשים במאד, ונוצר
אישוהו קליק וקורה משהו - נראה לי שלא
אברהם. יום אחד, בבית חולים, ראיתי בחורה
משודקת בארבעת גפיה. בחורה יפהפיה. חיה בה
משוה מדליק, בא לי לגשת אליה ולהגיד לה:
בואי, קומי, כך מפה, חיה לי קשת מאד לחוכי
לעצמי שחיה לא יכולה לקום.

נראה לי שזה לא ענין של חוסר משיבה, אלא
של סטיגמה. של מלך מן הקשיות בחיים איתם
אחרים, הדמית ודברים כאלה. אלא שהמגבלות
הוא שלט, לא שלום. הדי על לפני כמה שנים היו
אומרים שלא הבאת לי מרגועיות הביתוח שלא
חללי עם רומנו ויחד עם זאת, לי חושב מאד
שהרגועיות שלי בחיים תחת מאד עצמאית לא
חיים רק אחד למען השם, אני בנאדם עצמאי, עם
קריירה, עם חיים מאד. אוניברסיטאיים
והנשמה עצמית, כך שאחשף שזה עומדת לי.
עירית שמגר

פועל וזה שידורו הוא למעשה דרך שמכירה את הנכר
לחוקת, למוות העירי. מושה. זה הצורך התנסות
מסוימת. שיער את האנשים את הנכר באזורי עיר
מסוימת. שאולי קודם לא ידעו.

אפשר לומר להעניין
ר"ר שקר: "אחר" חקפה של התנסות בחירות
בניית מסוימת, מריבית האנשים מיוחסים על יכולת
בנויה של הנאה ויכולת להגיע לתחושה של פורקן
מני בצורה ספונטנית. באזורים חדשים נתפחה ציור
על אכזר הנוושה באזורים שנפצו, מרוחרים על

"יש הבדל גדול בין לאהוב
אוחך ולרצות אותך. אני לא
נאשים אותך. גם אני, לפני
שנפצעתי, לא רצתי ברחוב
והתאהבתי במשחקות".

הנאה באזור הפציעה ומעלה, בעצם שלא היה לפני
הפציעה. צריך להרגיש שאף אחד אינו יכול להגיד
מפצים של הנאה וולת הנכה עצמו. צריך לדעת
להתרחק מהכללות ומגישות סטראוטיפיות. זה אמור
גם לגבי האשה הנכה, הפאסיבית כביכול, ששוכבת על
הנב ומפשקת את הרגליים, ולכן כאילו קל לה יותר
להתמודד עם הנכות. נשים עוברות תהליך הסתגלות
לא קלים יותר מאשר הנכים.

בחורה לאורי ולמון.
חיים מוה, מה עירייה הנכות?

ר"ר: "מוות של הספונטניות. אני לא יכול
להגיד לך בואי נקפוז לים. אני אסאל
אחר, יש שם מרגועות".
מוץ "מרגועות, מריבית, מריבית, מריבית, מריבית,
מריבית, קלטי. מה מתאם שידורו אחי על הדידים כדי
להצביע מה אני שם מלטי".

אחרים, בסוף הרשימה, באות תנובות של
האנשים בחוץ. סתם אנשים. היה ארוע בחיליהם.
הגיעו המון נכים. כשמוזע וענת התנו את המכונת
האמריקאית, שמעו משהו שואל: "מה זה, מסיבה של
מערעון המיליונרים" ענת פתחה חלון וענתה: "לא כל
העקומים הגיעו". מוץ שמע את התשובה שלה ושתק.
כבר לא מחייך.

אורי ברש זוכר סצנה אחת שקשורה להתחלה,
כששכב בסיקס בתליהשומר. באו המון אנשים לבקר.
לא היו כסאות, רק כסא גלגלים ריק שקמד ליד
המיטה. אני אחר לא העז לשבת עליו. מדובר באנשים
אינטליגנטים שיוצרים שזה לא מרגי, "ראית אצלם
איהו מחר חוק בעינים. הם לא נגעו בכיסא. כאילו פתחו
שזה יעבור אליהם".

ברצליה פיתוח - בית על הארמה ומכונת
אמריקאית, כמו שאומרים כמה אנשים - ממשיך מוץ
שיגרה של משפחה. מתכנן כבר את המסיבות בחיים.
מרכז עם ענת על ההתנהגות של ילד בוג, ולאיהו
טיול תיסע כל המשפחה יחד מחר. ליד זה מוץ אומר
פתאום: "אני ארבע עשרה שנים על הכסא. אם יגיעו
משהו, איהו גיחוח מיוחד בלייור, אני מוכד את הבית,
הכל, נוסע עד קטמנדו כדי לנסוח".

אורי ברש מצידו לומר לחיות רק עד מחר. המלה
"אבא" נראית לו רימיונית. על אוחזת גדולות הפסיק
לחשוב. הוא אומר שאולי יש לו יותר מרי רוסאנים
בספריה ובמסגרת השיח הבללי של הבית הוא יסלק
גם אותם. "זה לא שאני אוהב מאוד את החיים האלה",
הוא אומר בלי דרמה, כשמרברים על פתרונות
אפשריים, "אבל קשה לי להיפרד מהם". בין הדיסות
בבית המשפחה, הוא חושב מה, כעצם, מלכיד אנשים
בריאיון.

בבית הקפה עם מוץ, שולחן אחר מאוחר, מתלכט
ווג בקול רם מאד ברצינות, בין מאקו חרד עם גנינה
לחרד עם כשר.

בילי מוסקוונה-לרמן
מחפשוט 59

هذا من القرآن

"היבוינו את האשמה" -
 חשיבו עפרים קליין (ימין) ו-
 אהרן יאירי, שהובילו
 הוויכוח מולדת מולדת
 השלישית. הנהגתו של
 יאירי ביקרה את הוויכוח
 כמחלוקת על פני השטח
 בלבד, וטען כי הוויכוח
 על מולדת מולדת
 הוא בעצם שאלה של
 32-33 שנה, 1958, שהיו
 שנים של מלחמה
 בישראל.

הסתדרות יורדי חילין
המפנים בשבוע חמא את חילי
ההצעה הממשלתית והעדי
לחלל שחוקת המוסר
הממשלה עם שר המשפטים
פון לו כרם המועצה
לצלי הסדרות עורכי חילין
הסתתרו בפני עורכי בדי
ההצעה כמנחה על כך
שיהיה שר המשפטים לשי
פני שר המשפטים למועצה
לשקטת המוסר חילין
כך הוא מילא את שני המ
ורים בפנסלי יורדי חילין
והוא יורד המועצה המ
ועת

הדפסה על פי - מ
מערב
הדפסה על פי - מ

ממדים קטנים (סחי)

גלתיאל בן יאיר

כל השקונים החשפליים
ירושלים, ביניהם שבעים
סודות ש ה ר י ק הוא המצ
ראשון שלהם (במון סלבראן,
בארק) בילו למען מימים ההם
זנים סימני "סירופ" פעם חלל
התקנים - פעם - לאחר, קריית
העיר הנווה הילול
סודות בירושלים חשי תום
ה תמחור ו' והכבוד ל' ה' ד'
בא בעקבות החלפת תאומות
ה חברים החשפלי ירושלים
שנת את תרבות חורם כהרש

10,8-11 ל"י

מכירת שמלות ילכלי,
מחיר 10,885 ל"י ו-8 נעדרות
לחידום 18,500 מחיר
בית, בירושלים, בחושה וז'
בזכות
משפחות חבוקי חיה ביקוש
לשמלות אלה, אם כי לא
עו תורים ליר העצמות

'מצבו של הסטודנט העברי
 וא כל רעו הכנסתו החרשית
 ממוצעת היא כ-42 לירות ותקי
 יבו המינימלי הוא כ-60 לירות"
 מסר חבור אנרחם כ"ץ,
 "הגוש למען הסטודנט", במסי
 ת עולאיים בירושלים.

40% מהסטודנטים עובדים
בבואה תלמית ושלולים אחו
סטוקים במשרות שלות למען
ניסחם. עבודה זו אינה מאפשר
לחם להקיש את כל זמנם
לישורים. דרישת האוניברסיטה
עלולה את שכר הלימוד היא
לי מוציאה, אך כל העלאת
זור מהסטודנט חצברי שעות
מזרי.

חמטורנטים דורשים כראש
יאשונה תנאי שיכון אשר יא
דור לחם להקטין את חוצאותי
ואת לא יתנגדו להעלאת חשי

"קל העם", אהרן חיים של
 ממלגה הקומביסטית, נסגר
 שבוע ימים בגלל עבירה על
 חוקי הצנזורה.
 מסתבר שתקבל מה אחר בוע
 ח. הצנזורה המורכבת מנציגי
 ציבור ואמורח, העתונאים והצי

ה'הערכים שלי

ציד הכנסת סיח אלדיו ועמי
צרת יצח במלים חישות את
מפוצות של חופים טובי אמש
נסת, וחבליך את סיפורי חתי
לות, ככובל, של צתל, כומ
יפושם בכפר ערבי אלשיכלו
דחתה ואנשו כמר, את חת

הוא לא יבואו לרומים טובה
אנשים שלו ואם חתה ערה
הוא לא יבואו לרומים טובה
אנשים שלו ואם חתה ערה
הוא לא יבואו לרומים טובה
אנשים שלו ואם חתה ערה

ה'תש"ח י"א אלול
חל אביב שמח היום
מנח אלכני ויונה חובבי
של. 62318
דלדל חורר דלדל
כל חזוהית
זורים מיוחרים ונחמים כפול
אורחים לתקופה ממושכת.
כשר למחזיקין
כהבשר חרבות חראשית

„הבנענים" יצאו לרחוב...

השואל לימיו אוראל שדה, אחרן אמיר, טווי אורנג, אורי אב
נרי ובוטו עברו מזעיקם ברמקולים נגד מרד דתי.

של המיליון למי גרם
מדיקת עניינים שהשי
משמח שעות במחשבי
ות הדישקב ליד נמל יפו.
והורה שמשמח במחשבים
ות הדישקב ליד נמל יפו.
היה, שהגיעו בשעות

ימים ארוכה, עלו באש.
מכל המהפכה עמלו כל
חילת, ברי לאתר אל
ה החלילה למטע נוק נר
מילונים לי, המשרת
בחקירה עמדת, אחרי

קמות, מורחבית פועל לבח
גדולות, שנואל למחלקים ודי
על למתכנ.

פטנט
לאנרגיה

ברכוסלונים

הקבוצה הישראלית
הדורסל לאולימפיאדת ניו-יורק
המחול בקופנהאגן בשנת
1950.
גם הסעם הרגיש את חזקתה

ישראלית משחק משורב ועלות
הקבוצה האמריקאית, חמו
בת משחקים גבוהי קומה, בע
ורגה ספורטיבית-נאה וקלעים
בים, בכל שלבי המשחק. החול
ב חייץ לבחור הקבוצה המנצ

שורת קבוע וסדרות מנוע. בכל ווח
בשעות: 10 לפנות יום, 5 ו-6:30 אחה"צ
מתחנת הסירות בחי-אביב (רח' ורמיה)
סירות משולבות עד חצות חלילה

_____

אנחנו מודים
לך על מוחמד
שלאמנו ד'קונט

**ים: תקווה
המעבר?**

**לקיר: עגונות
ישראל 1987**

ל: בישול בירה

גם החיים:
ילדים

THE

של המיליון למי גרבר
מדינת ניו-יורק
משפחה שעות במחנה
החשבוש ליד נמל יפו.
החירה משפחה מחפשים
החפשים החפשים
החפשים החפשים
החפשים החפשים

הקבוצה הישראלית
הדורסל לאולימפיאדת ניו-יורק
המחול בקופנהאגן בשנת
1950.
גם הסכם תרגימה הנבחרת

ישראלית משחק משוכה ועלות
הקבוצה האמריקאית, חמו
בת משחקים גבוהי קומה, בע
ורגה ספורטיבית-נאה וקלעים
בים, בכל שלבי המשחק. החול
ב חייץ לבחור הקבוצה המנצ

שורת קבוע וסדרות מנוע. בכל ווח
בשעות: 10 לפנות יום, 5 ו-6:30 אחה"צ
מתחנת הסירות בחי-אביב (רח' ורמיה)
סירות משולבות עד חצות חלילה

_____

ה'החן ולאשה ולמשפחה

AK

REC'D - 774

מלכים - שופטים - נביאים - חכמים

קיר: עגמות
וראל 1987

ל: בישול
בירה

ם החיים:
לנים

פיר

הופיע! ★ הופיע! ★ הופיע!
248 עמודים

00078740

هذا من الأصل

הופיע!★ הופיע!★

עמודים 248

00078740

A barcode sticker with the number 00078740 printed vertically to its left. The entire advertisement has a diagonal black band running from the top-left towards the bottom-right, containing white Hebrew text and a barcode. The background is dark and grainy.

12.7-17.7.87

המשביר לצרכן

אופנות קיץ
Marks & Spencer

15% הנחה

על הלבשת קיץ עליונה והנעלה לנשים גברים וילדים

ימי מוצר
יום שני 13.7.87
יום ראשון 12.7.87
כותנות לילה
בייבי דול
פילגמות
לנשים וילדים
כל המבחר

הנחות מיוחדות
מגבות עד 30% הנחה
דגם 'נימח'
ובנוסף שי
מאודות REVELATION
כל המידות

15% הנחה

תחתונים
וגופיות
לנשים גברים וילדים
הלבשת תינוקות

tefron
chica

שבוע יצרן
תפרון-שיקה

שירות ללקוחות המשביר לצרכן- קניה באשראי עד 12 תשלומים

פסטר ורש

מערבון
מטיילי
מערב

טיולי
קיץ
1987

לגלות עולם נסתר עם
מדריכי נאות הככר

מבצע 10% הנחה*
על כל חטיולים הכוללים את:
יוגוסלביה, לנרשמים למועדי
היציאה בסוף יולי, אוגוסט
וספטמבר החל מ- 21.7 עד 21.9.

*הנחה על שירותי חקירה:
יוגוסלביה לעומק - 16 יום - 23.6,
6.10, 15.9, 2.9, 9.8, 2.8, 21.7, 7.7

*הנחה על שירותי חקירה:
יוגוסלביה לעומק - 16 יום - 23.6,
6.10, 15.9, 2.9, 9.8, 2.8, 21.7, 7.7

*הנחה על שירותי חקירה:
יוגוסלביה לעומק - 16 יום - 23.6,
6.10, 15.9, 2.9, 9.8, 2.8, 21.7, 7.7

מבצע 10% הנחה*
על כל חטיולים הכוללים את:
יוגוסלביה, לנרשמים למועדי
היציאה בסוף יולי, אוגוסט
וספטמבר החל מ- 21.7 עד 21.9.

*הנחה על שירותי חקירה:
יוגוסלביה לעומק - 16 יום - 23.6,
6.10, 15.9, 2.9, 9.8, 2.8, 21.7, 7.7

*הנחה על שירותי חקירה:
יוגוסלביה לעומק - 16 יום - 23.6,
6.10, 15.9, 2.9, 9.8, 2.8, 21.7, 7.7

*הנחה על שירותי חקירה:
יוגוסלביה לעומק - 16 יום - 23.6,
6.10, 15.9, 2.9, 9.8, 2.8, 21.7, 7.7

נאות הככר
לגלות עולם נסתר